

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/ València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any IX N.º 445

Setmana del 3 al 9
d'abril del 1988.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Al cristià, l'anunci de la mort i resurrecció de Jesucrist, l'ajuda a desxifrar en la Història la sobreposició del sentit sobre el sense-sentit. Segons Pau: «On abunda el pecat, sobreabunda la gràcia»"

Paul Ricoeur

AFINANT

Meditació pasqual

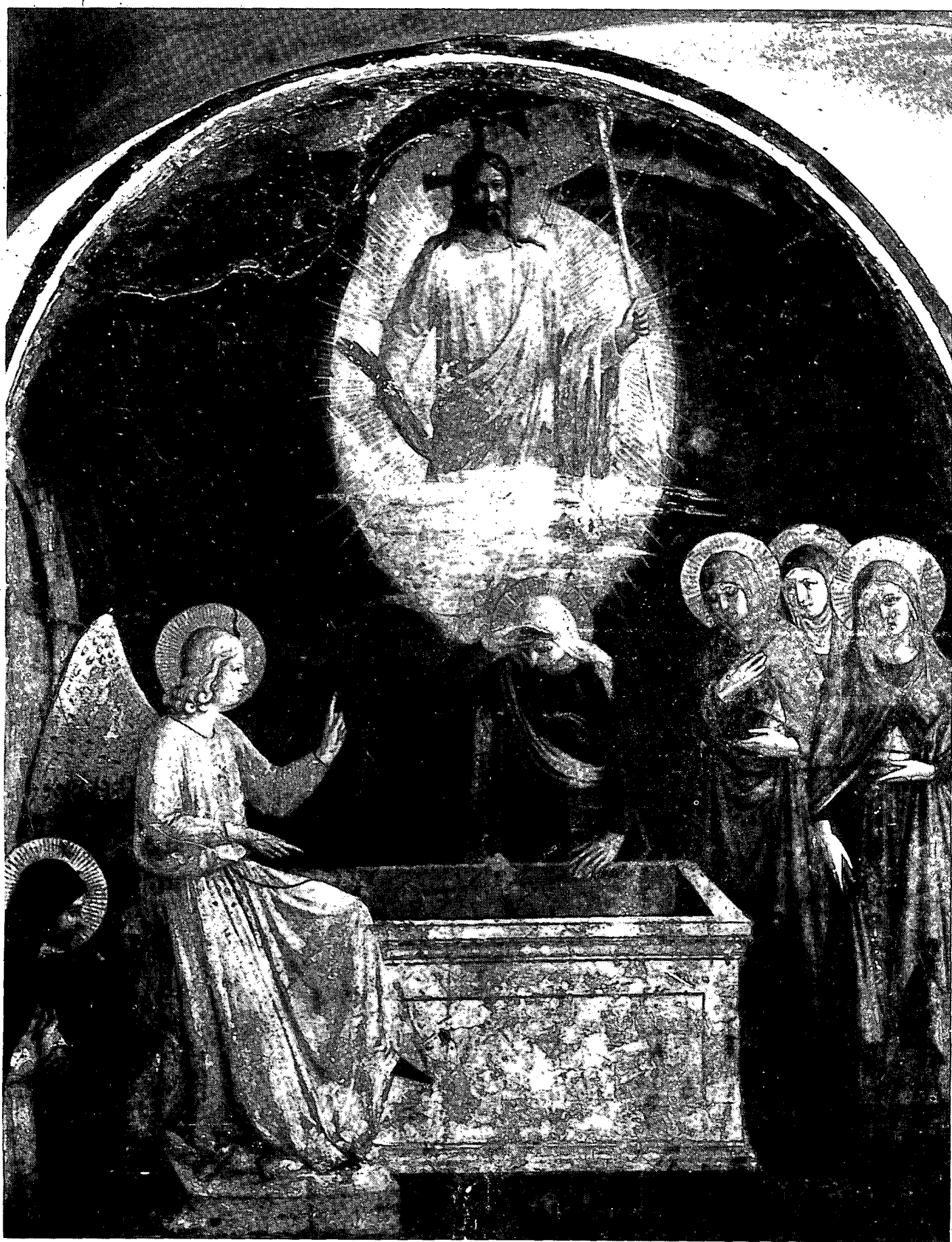
JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

Tot l'Univers expressa Déu i li pertany com a Creador. N'expressa tot allò que, altrament, essent "invisible" —és a dir no accessible a l'experiència immediata—, no podríem conèixer d'Ell: la seva infinitud, la seva majestat, la seva bellesa... Dins l'Univers, l'home —tot home, qualsevol home-donà— manifesta el "cor", la interioritat de Déu, persona, veritat, llibertat, amor, paternitat, filiació, diàleg...

En la Història —"en aquell temps"— la humanitat, creada, de Jesucrist revelà a aquells que el "vegeren i el tocaren" el "rostre" de Déu: el Verb, la intenció, el projecte únic per a cada u —la "llum que il·lumina cada home"—, l'argument del drama i la tragèdia del descabellar-se de les il·lusions i les esperances, de les joies i de les penes, de les cultures i les teories...

Porta esbatanada entre el temps i l'Eternitat, el Sepulcre buit i la "presència" certa del que "fou mort i és Vivent" fa irrompre en la Història i en tot l'Univers, gràcies al "sí obedient" del Fill i de la Mare, el mateix Esperit Creador retornant-ho tot al "principi", a l'"Alfa"; emportant-se'n —"recapitulant"— amb Jesús-Crist constituït Cap i Omega, tots aquells que l'han "rebut" i amb ells tot l'Univers i tota la Història redimida del pecat i de la mort.

Ara ja, en aquest "temps de l'Esperit", els "nets de cor veuen Déu", Creador, Redemptor i Glorificador, en la santedat maculada i incessantment purificada de l'Esposa-Església.

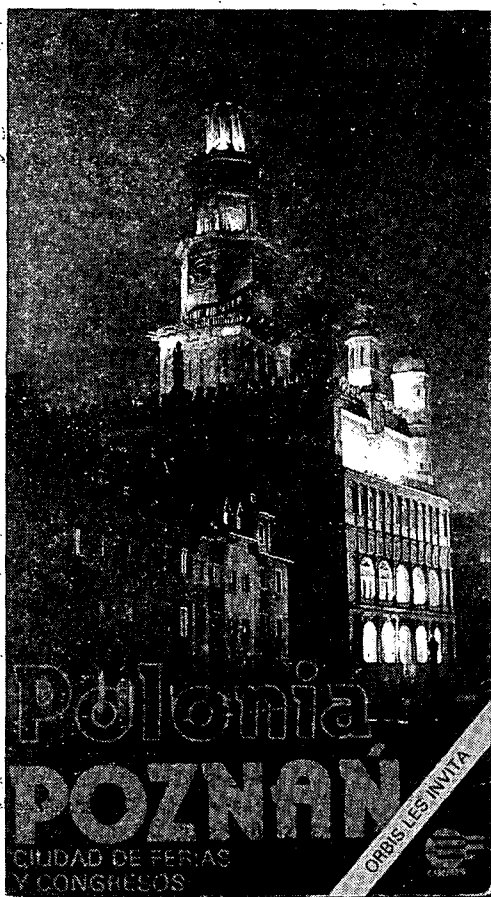
HA RESSUSCITAT!

Aplicades les lleis de la crítica històrica als textos evangèlics postpasquals, tres elements romanen com a genuïns i irreductibles: el sepulcre buit, la singular experiència dels Dotze del Crist Vivent, i quelcom extraordinari esdevingut després de la mort de Jesús. La pintura de Fra Angèlic que il·lustra la nostra portada, indica com la Paraula de Déu (el missatge de l'àngel) il·lumina el signe (el sepulcre buit), perquè el cor del creient, ajudat per l'Esperit, s'obri a la fe en el fet històric de la Resurrecció de Jesús.

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

PEREGRINACIONS

POLÒNIA
DIES
21-28
DE
MAIG

VISITANT:
Varsòvia
Gdańsk
Poznań
Wrocław
Santuari de Czestochowa
Cracòvia
Kielce
Varsòvia

ASSOCIACIÓ D'AMICS
Catalunya Cristiana
ORGANITZA:
PEREGRINACIÓ A TERRA SANTA

Dies: del 4 al 12 de juliol 1988

ESPECIAL JOVES

VISITANT:

JUDEA: Jerusalem cristiana i jueva.
La ciutat dels Patriarques, la fortalesa
de Masada, el Mar Mort, Betlem,
l'Herodium i Betània.

GALILEA: Regió de la Galilea. Llac de
Tiberiades, Tàgida i la Muntanya de
les Benaurances.

PREU: ESPECIAL JOVES

COMPREN: L'allotjament a Jerusalem, sacs de
dormir, mitja pensió, autocar a
l'aeroport, tant a l'anar com al
tornar, així com els dies 7 i 8 per
anar al Mar Mort i a la Galilea.

CONDICIONS: Joves de 18 a 30 anys amb una
certa formació religiosa i desig
d'aprofundir en la Bíblia. Cal
passaport vigent.

INFORMACIÓ: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A. Tel. 301 37 18, 08010 BARCELONA.

TERRA
SANTA

VISITAREM JUDEA
I GALILEA

Comprèn: l'allotja-
ment a Jerusalem,
mitja pensió, viatge
amb avió i autocar.
Assegurança.
Joves de 18 a 30
anys amb una certa
formació religiosa.

4-12
DE JULIOL

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA
TRADICIONAL SORTEIG 1988
DIA 28 DE MAIG

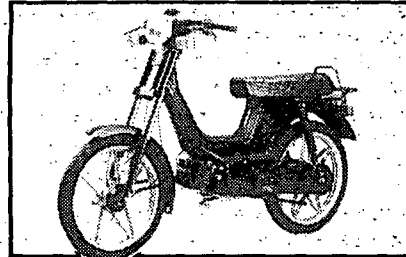
1r. Premi.
Un Ford Fiesta

DONEM SUPORT A
CATALUNYA CRISTIANA

PODEU ADQUIRIR BUTLLETES A LES SEGÜENTS

LLIBRERIES:

La Hormiga de Oro, Avinguda Portal de l'Àngel, 3
Balmesiana, Duran i Bas, 6
Signe, Mallorca, 301

2on. Premi. Un ciclomotor
Derbi Variant Start amb
intermitents.

3er. 4art. i 5è. Premis.
Imatge de la Verge Maria
"Benaurada".

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT!

Desitjo participar en el TRADICIONAL SORTEIG 1988 en suport de CATALUNYA CRISTIANA

Envieu-me.....

☐ Talonaris a 5.000 ptes.

☐ Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Població.....

C.P.....

Trameto l'import per.....

☐ xec barrat que incloc

☐ gir postal

PER INFORMACIÓ: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA.

Plaça Urquinaona, 11, 3er. 3a. A Tel. 301 37 18

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONOMICAMENT
QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER CATALUNYA CRISTIANA

PER INFORMACIÓ: Plaça Urquinaona, 11 - 3er. 3a. A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

FES-TE AMIC...
T'esperem!

EDITORIAL

La setmana passada parlàvem de les festes cristianes que la nostra societat pretén continuar, diem-ne, festejant sense celebrar-ne el contingut. Aquest fenomen, constatable només resseguint el calendari i que aquests dies de Setmana Santa i Pasqua resulta esclatant, respon a un fet més profund que demanaria una reflexió seriosa. Aquí ens hem de limitar a assenyalar-lo tot esperant que, un dia, s'estableixi un veritable debat d'altura portat amb honestedat i rigor. És el que, sense voler donar-li un to pejoratiu sinó simplement descriptiu, podríem anomenar el "caràcter parasitari" de la increença o de l'escepticisme, il·lustrat a la moda, en les nostres latituds. Hom "viu de renda" o s'aprofita de tota una sèrie de valors cristians tot i adoptant una actitud d'indiferència o de distanciament envers ells. I encara això no pas d'una manera constant i conseqüent sinó sovint ben il·lògica i incoherent com si es tractés d'un "cristianisme a la carta", com s'ha dit.

El cas més flagrant és de de la "distància estadística" entre els "batejats" i els practicants. Segons les xifres que l'Anuari Pontifici dona per a les diòcesis catalanes, els catòlics foren més de 5 milions i mig; però una enquesta sobre com es consideren, des del punt de vista religiós, els catalans no ens donaria pas una xifra gaire allunyada d'aquella, sobretot si aquesta declaració fos absolutament lliure de conseqüències de qualsevol

Les fronteres de la increença

mena. Per això serà tant interessant veure quines xifres resultaran quan, en la pròxima declaració per l'IRPF, se'ns inviti a posar aquella creueta per a indicar quina destinació volem donar al migrat 0'5% de les nostres taxes. Hom no s'atreveix ni a imaginar quin panorama religiós resultaria d'una enquesta, ja més especificada, demanant a aquells que es declarassin catòlics, què creuen i què no creuen, què consideren lícit o il·lícit segons la moral catòlica.

Aquest fenomen el veïem també en l'ús que es fa dels "elements" del catolicisme, des dels més o menys folklòrics, com les processons i les romeries, fins als culturals o artístics. Per posar-ne un exemple, què passaria si, com és el cas de certs països musulmans, només es permetés l'entrada als llocs de culte a aquells que hi van per pre-

gar; i no deixa de cridar l'atenció el respecte laic amb què es contemplen les obres d'art de tema cristià o la "devoció" amb què executen i escolten, posem per cas, una Missa de Mozart una gent que no anirà pas a missa.

El problema, ja ho hem dit, no és pas per a ser tractat a la lleugera. En el fons de l'anècdota s'hi amaga el fet que la frontera entre la increença i la fe és notablement imprecisa i inestable. Els "passos clandestins" de l'una a l'altra són nombrosos i sorprenents. Gosariem dir que aquesta mena de situació és d'alguna manera característica del cristianisme i del clima de llibertat que reclama i que exigeix per a l'autenticitat de la fe. Intentar suprimir-la aniria contra la mateixa naturalesa d'una fe oferta a tothom deixant en una mena d'intempèrie espiritual precisament aquells als quals és oferta en preferència: els "pobres", és a dir, el poble. Acontentar-se'n, com si fos una situació ideal, conduiria a buidar la fe de la seva seriositat i del seu valor real de ferment transformador de l'home i de la societat.

En tot cas l'ús, i a vegades l'abús, d'allò que és religiós per aquells que potser no gosen declarar-se creients manifesta com l'increença és també tan inestable i provisional, o més, que la creença.

La Constitució soviètica (art. 52) garanteix als nostres conciutadans la llibertat de consciència. Aquesta llibertat és entesa com la coexistència pacífica de dos drets: "A confessar no importa quina religió o a no confessar-ne cap, a exercir els cultes religiosos o fer propaganda atea". Que tots els lliurepensadors, reflexionin, una mica sobre aquest dret: es pot en el nostre país ser un ateu convençut, estoic, epicuri, freudista, nietzschia, existencialista? ¿És veritablement possible de fer una propaganda atea sortida d'altra interpretació del marxisme que la que està actualment en vigor? Aquesta llibertat de propaganda sobreentén sempre la llibertat per un ateisme ben determinat. Igual com la confessió de no importa quina religió sobreentén sens dubte una llibertat de consciència definida de manera molt precisa.

Cal anotar que l'article esmentat en el seu embolcall burocràtic amaga una altra forma estranya, no pas menys escampada: aquests "cultes religiosos" són destinats a la "satisfacció de les necessitats religioses" d'aquesta part de la població que encara té necessitat d'aquests cultes. Cultes i necessitats van de parella com els moments objectius i subjectius de la llibertat de consciència. Aquesta és considerada com una mena de

dret a apaivagar certes "necessitats" (un eufemisme per dir els "prejudicis" o els "atavismes" com qui diu instints obscurs) no dissipats encara ni aclarits per les llums del segle.

El mateix Marx va escriure un dia: "l'Estat no ha d'immiscir-se amb els seus afers quan satisfai les meves necessitats naturals o religioses". És molt probable que és a partir d'aquest aparellament càustic dels dos tipus de necessitats, que ha estat formulada la teologia latent d'aquestes "necessitats religioses" sobre la qual s'ha basat la concepció de la llibertat de confessió en l'Estat que es considera lliure i marxista al mateix temps. Si un grup de ciutadans no té consciència d'estar lliure dels "prejudicis religiosos", les seves "necessitats religioses" tenen el dret, garantit per la Constitució, de ser satisfetes per mitjà d'aquests "cultes exercits" en tots els "edificis religiosos".

Amb tota la seva monotonia: "edificis religiosos", "serveis religiosos", "necessitats" i alguna vegada també "sentiments religiosos" es pot llegir aquest text

WLADIMIR ZIELINSKI

gairebé sense variacions en les dotzenes d'opuscles dedicats a aquesta qüestió: la llei, l'Estat la llibertat de consciència. Però sempre hi ha un absent; la veu del qual no és escoltada i els seus drets no són garantits: la fe cristiana.

Car la fe és en primer lloc activa; vol canviar i renovar la "condició humana", sigui en una sola ànima, sigui en el món sencer; les necessitats religioses són profundament passives i existeixen en un clima sentimental i ofegador. La fe és un clam de la consciència, cerca de comprendre's i expressar-se, les necessitats religioses passen de tot raonament perquè son sempre satisfetes per la seva incomprensibilitat.

La fe va al món per predicar la Bona Nova i viure-la amb els altres; les necessitats religioses, són totalment autosuficients i no tenen necessitat de paraula ni de comunicació.

La fe aspira estimar Déu i el proïsme, les necessitats religio-

ses en tenen prou amb si mateixes.

Aquesta distinció purament teòrica en aparença és plena de conseqüències pràctiques i concretes. Hom es pregunta sovint sobre aquest matrimoni de la llibertat de consciència amb un sistema del tot kafkià de prohibicions i de restriccions a tot nivell que regna en el nostre país en el camp de la vida religiosa. La part visible d'aquest edifici és traduïda en el famós decret del 8 d'abril del 1929 que continua estant en vigor. (La part invisible és més gran però menys tangible ja que totes les instruccions no són conegudes ni per aquells als quals concerneixen ni per als qui les fan complir).

El sentit d'aquest decret, els dos braços de la fe —la caritat organitzada i la paraula predicada— són tallats; la llibertat de consciència és reduïda als "cultes exercits" (l'any 1929, fa doncs molt temps d'això, aquesta llibertat de cultes era com una pell de xagrí que disminueix catastròficament d'any en any). Aquesta reducció ha estat afirmada per la

Constitució del 1936 i reafirmada per la Constitució del "socialisme real" del 1972.

D'aquesta manera, la fe transformada en necessitats religioses, dissoltes elles mateixes en els sentiments religiosos més o menys satisfets en els cultes religiosos, aquesta "teologia" natural i espontània de l'Estat és precisament bona per justificar la cèlebre fórmula: la religió és un "opi del poble". Es comença per definir el contingut de la consciència religiosa, i s'acaba per organitzar la teràpia antidroga. Pels mitjans de propaganda, o per altres més eficaços.

Cal celebrar, sens dubte, la fe de l'Església. Ella és inseparable de la seva funció, viu per la seva litúrgia i per les seves pregàries.

Però la fe ha de tenir també la seva vida pròpia en la paraula. La paraula destinada a un món sense fe. Ha de ser confessada amb les obres socials, amb una caritat oberta. En l'educació. En la cultura. En la vida quotidiana dels homes. La fe s'ha de realitzar amb tota llibertat en una vida comunitària que li manca a la nostra Església. Ja que la llibertat de consciència comença allí on la fe escull ella mateixa l'expressió de la seva llibertat.

(De "la Croix")

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Sots-director: Francesc Malsosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Disseny: Josep Samper i Aledo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/. València, 244, 2on. Tels.: 215/27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona

Impressora: Publiograf, S.A.L. Consell de Cent, 224. Barcelona

D.L. B.14:387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

DÉU LLIURE

L'Escriptura tracta de fer-nos comprendre que Déu és lliure. Hi ha, tanmateix, qui descarrila, i greument, en aquest tema de la llibertat de Déu. Algú pot pensar que llibertat i omnipotència és una combinació explosiva, que dona un senyor, o potser millor un amo, llunàtic, rauxós, capriciós, extravagant; un paral·lel cristià del Júpiter dels Romans, o del Zeus dels Grecs. Si és aquest el Déu de la fe d'algú, serà també i per força el Déu de la seva por. Tot és diferent, en canvi, si creiem en Déu com l'Ésser lliure, totpoderós, però Pare que estima, Amor per sobre tota altra cosa. El Déu de Jesucrist! Si és aquest el Déu de la nostra fe, serà també i per força el Déu de la nostra esperança. Aquest Déu és, més que l'altre, el Déu de la fe, perquè un Déu així deixa moltes més coses en el misteri.

MIQUEL ESTRADÉ

George Bataille no era pas sospitós de propagar cap mena de "moral burgesa", i tanmateix en el seu llibre citat, **L'erotisme**, situa la dimensió eròtica de l'home en un nivell de problemàtica intrínseca. La seva tesi central, que desenvolupa de forma laberíntica però suggestiva, és que el plaer eròtic només és possible dintre del marc del binomi **intèrdite-transgressió**, és a dir, en la sensació íntima d'estar transgredint alguna cosa prohibida; en tot plaer sexual, hi ha la consciència més o menys difosa d'estar cometent, o d'estar rebent, alguna agressió (En aquest punt, Bataille segueix els passos iniciats per Sade i després per Freud i tota l'escola psicoanalítica).

És evident que les reflexions de Bataille poden ser matisades o discutides, o fins rebutjades, tant com vulgueu, però cal reconèixer que contenen una seriosa fonamentació analítica sobre la filosofia i la psicologia del comportament humà. Ben a l'inrevés d'aquesta sexologia reduccionista, avui tant de moda, que redueix l'activitat eròtica a un aspecte purament lúdic de la vida humana. Els anomenats sexòlegs veuen en el plaer sexual una mera gratificació sensitiva tan innocent com ho podria ser una llamadura en boca d'un infant, la qual no va necessàriament encaminada a la seva nutrició. Per què el sexe no hauria de tenir també els seus **gourmets**?

L'argument seria vàlid si al fons de l'activitat eròtica no hi hagués tot aquest component de **transgressió dels límits** que Bataille ens descriu de forma analítica, i que tots els pobles i cultures de la terra han intuït de forma unànime, com ho demostra l'existència de complicats tabús i rituals relatius a la iniciació sexual i a l'aparellament. Una **transgressió dels límits**, però, que l'arqueologia i l'etnologia mostren que s'ha manifestat i es manifesten de forma cruenta en el component eròtic dels sacrificis rituals amb víctimes humanes (Egipte, Mesopotàmia, Assíria, Canaan, Amèrica precolombina, i també, algunes reductes "primitius" de l'actualitat). Una **transgressió dels límits**, finalment, que es manifesta de forma més "secularitzada" en els nombro-

L'erotisme com a problema

JORDI BASSAS i RIBALTA

"En tant que animal eròtic, l'home és per a si mateix un problema. L'erotisme és en nosaltres la part problemàtica".

(GEORGE BATAILLE, "L'erotisme")

sos casos de violència sexual que es dona en la nostra societat moderna, i que massa cops atribuïm, de forma precipitada, a fenòmens de tipus merament psicòtic.

Fa uns quants anys, en el context d'unes Catequesis Matrimonials, el papa Joan Pau II feia una polèmica interpretació personal d'aquest fragment de l'evangeli:

"Sabeu el que es va dir: **No cometis adulteri**. Doncs, jo us dic: Qualsevol que es miri una dona amb desig de posseir-la ja ha comès adulteri de cor amb ella" (Mt 5,27-28).

La tesi del papa era que aquí la paraula "dona" es referia a **tota** dona, fins i tot a la pròpia muller. L'argument era aquest: en el pla de l'antiga Llei, l'adulteri fa referència a la qüestió objectiva de la infidelitat conjugal. Jesús, en canvi, planteja la novetat radical de l'Evangeli de forma que esberla la dimensió jurídico-legalista de l'acte per a situar-lo en el nivell autènticament antropològic: el veritable adulteri es comet en l'interior del cor quan hi ha una **mirada de desig** envers l'altre, ni que sigui la pròpia muller o el propi marit. I aquesta **mirada de desig** té lloc sempre que l'altre sigui considerat com un objecte de plaer, com una possessió, i no com una persona.

L'exegesi del papa Wojtyła —mal entesa i pitjor interpretada per molts sectors d'opinió— en realitat s'inscriu en una línia interpretativa i valorativa de l'erotisme humà que té molts punts de contacte amb les reflexions de Bataille. El matrimoni pot plantejar-

se perfectament com un mer subterfugi per a legalitzar la **transgressió de la prohibició** (Balzac l'anomenava "prostitució legalitzada"), si no hi intervenen instàncies personalitzadores per a ambdós cònjuges. Quan Joan Pau II, en el context d'aquelles Catequesis, proclamava el "significat, esponsal del cos", no apel·lava pas a la destrucció de l'erotisme com a força cohesionadora de la parella, sinó a integrar-lo a un projecte d'humanitat fidel a allò que fou "als orígens" (Mt 19:8). La novetat evangèlica consisteix a resituar home i dona davant la seva pròpia veritat ontològica, com quan eixien de les mans del Creador, fugint de les excrecències espúries que els convencionalismes socials, i també les vel·leïtats ideològiques, han anat dipositant, com una crosta, sobre el projecte original de la parella humana. Per això, la primera institució que rep la crítica de Jesús és la institució matrimonial jueva, no pas en virtut de la seva manca de legitimitat, sinó de la seva insuficiència radical —inevitable com qualsevol altra institució matrimonial o extramatrimonial— per situar home i dona davant la pròpia **veritat original**.

Un periodista català s'ha referit aquests dies a Joan Pau II com a "símbol d'una croada universal a favor de la procreació sense giragonses espasmòdiques". Amb aquesta frase tan poca-solta, ben segur que es referia a les seves Catequesis Matrimonials. Joan Pau II sap perfectament, i també ho sap el nostre il·lustre periodista, que l'erotisme no és menys eròtic, ni les "giragonses" són menys "espasmòdiques" perquè la parella hagi passat per la sagristia. El problema rau en el fet que, com deia Bataille, l'erotisme continua essent en nosaltres la "part problemàtica" per més benediccions que rebem. La temptació de considerar la meua parella com un **objecte** a la meua disposició, o al meu caprici, no desapareix amb la simple institució matrimonial, ni tampoc amb les relacions extraconjugals, sinó que és fruit de la problemàtica inherent al propi erotisme. L'actitud evangèlica, en tot cas, és romandre ben conscient del problema, que és la primera condició per solucionar-lo.

Són, sortosament, cada vegada més les empreses que comencen a preocupar-se pels seus jubilats i no solament en el sentit econòmic, sinó també en aquest altre, no pas menys greu, de la por amb què un alt percentatge d'espanyols mira la data de la jubilació. Per això, munten cursets, breus sèries de xerrades —cinc, vuit dies— en les quals procuren ensenyar-los a descobrir l'oci, l'art d'omplir les hores quan els reglaments horaris de treball s'allunyen.

Però jo m'inclinaria a dubtar que els tals cursets serveixen per a gran cosa. L'art d'omplir la vida és quelcom

que només s'aprèn amb anys d'esforç i podria ser que, a fi de comptes, sigui l'assignatura més difícil de totes les que tot home ha d'aprovar. I em sembla que l'espanyol mitjà és un dels habitants del planeta que s'enfronta més desarmat amb el temps sense marges de la jubilació. Els més dels nostres compatriotes no saben actualment altra cosa que treballar o veure la televisió. És rar l'espanyol que té entre les seves afeccions alguna que sigui prou per omplir-li un ampli percentatge de la seva vida. Molt pocs dels nostres com-

La pre-jubilació

J.L. MARTIN DESCALZO

patriotes estimen la lectura fins al punt que els ompli moltes hores. L'espanyol no és amic de llargues sessions de música o de visitar museus per afició. Menys estesa encara és la pràctica de les petites —o grans— arts creatives. Fins i tot és molt petita la proporció de compatriotes que els plagui el bricolatge, el col·leccionisme, el joc d'escacs, la pràctica del golf o la petanca, i fins l'art de la tertúlia va entrar fa temps

en franca davallada. Amb tot això, finalment, el destí d'un alt percentatge de jubilats hispànics no sembla tenir altra futur que el de l'avorriments o la remugada d'uns productes televisius que precisament no són ni entusiasmat ni capaços d'omplir una intel·ligència o d'il·luminar una vida.

La segona desgràcia és que l'ancià espanyol (o el vell, el major, o el de la tercera edat, digui's com sigui) sol considerar-se jubilat d'estimar. Tots som egoistes, però a tots l'egoisme se'ns multiplica amb

els anys i no són pas pocs els qui en arribar a una determinada edat no semblen tenir altra posició que la del "i ara que m'amanyaguin", sense que se'ls ocorri que l'ancianitat podria ser el millor temps per estimar i ajudar els altres.

Aquestes dues assignatures (la d'omplir la pròpia ànima, la de saber-la repartir) porten anys d'aprenentatge i, certament, no es resolen amb unes xerrades de pre-jubilació. D'aquest aprenentatge lent i saborós en depèn en gran mesura la futura felicitat dels més grans. A no ser que aspirem a una vida rutinària que, finalment, es corona amb una llarga etapa de roncs.

ARA MATEIX

Pasqua, l'alegria absolutament nova

J. CARRERA PLANAS

La nit de Pasqua, a les esglésies no som tants. No vénen molts que haurien de venir-hi, és clar, però, a més, ens és difícil portar-hi invitats... Si, un instant, ens distreïem, no tenim referències on agafar-nos: mai no hem vist cap ressuscitat. La resurrecció del Senyor és un mirall posat a l'altra banda, en el futur definitiu. Ni, gairebé, imatges tenim, del Crist resuscitat. Aquí no es tracta d'aportar el nostre esperit a una realitat humana que ja existís: de resurrecció, només hi ha la de Jesús. Per això l'alegria de Pasqua, a més d'immensa, és nova. La crea l'Esperit i s'estrena en cada comunitat cristiana i en el cor de cada creient. La solitud de Jesús, la matinada del dissabte, va ser, si més no, tan gran com la de la creu. Potser més radical i tot. Els textos sagrats ens el presenten cercant i recercant, gairebé pidolant, la companyia de la fe, d'home en home, de dona en dona...

No ens ha de fer por compartir aquesta solitud gloriosa, ni hem de contemplar-la al marge de la joia pasqual. N'és el fonament. Ser testimoni de la resurrecció és l'originalitat cristiana absoluta i genera una alegria absolutament nova i inimitable.

L'Església és filla de la resurrecció i per això, ni que ens hi entossudíssim, mai no la farem homologable amb les realitats terrenes. Quan ens n'oblidem nosaltres, ens ho recorda el món.

Va colpir-me, en la línia d'aquesta reflexió, un comentari desimbolt de Luigi Giussani, en el curs d'una suggestiva conferència sobre Péguy, la setmana passada, a Barcelona. El cito de memòria: "Una Església orientada a ser simplement la que afegeix al món un suplement d'humanitat... la que dona suport a les iniciatives de justícia i de concòrdia dels homes... la que suma els seus esforços, bé que per una motivació de fe, a la construcció de la ciutat... pot arribar a resultar interessant al mateix Gorbachev. Però una Església en la seva plena dimensió espiritual, que es reclama del fet no científic de l'encarnació de Déu en la nostra història, que manté la irreductibilitat del seu missatge... pot arribar a fer nosa a les mateixes democràcies cristianes..."

CATALUNYA

L'INEM de Barcelona
ha organitzat 4.324
cursos de formació

En el transcurs del 1987, segons es va posar de manifest en la reunió celebrada per la Comissió Executiva de l'INEM de Barcelona, foren aprovats per a aquesta província un total de 4.324 cursos de formació ocupacional, alguns acabats i d'altres en marxa, que afecten a 62.201 alumnes. Els cursos poden realitzar-los centres col·laboradors, en règim descentralitzat o en connexió amb l'INEM.

El pressupost total dels cursos aprovats s'eleva a 5.081.945.303 pessetes, de les quals 619.641.230 pessetes van correspondre a 491 cursos canalitzats a través de la Generalitat de Catalunya i 53.218.590 pessetes a 70 cursos a través de cooperatives o societats anònimes laborals. A través d'una enquesta que ha dut a terme la Universitat de Barcelona a través de 434 ex alumnes de formació ocupacional, s'ha pogut comprovar que el 29 per cent dels que abans d'assistir al curs es trobaven en atur van trobar feina.

Es volen eliminar les
rates del Delta
de l'Ebre

La Generalitat portarà a terme una campanya per controlar i, si s'escau, eliminar les rates al Delta de l'Ebre. La mesura s'haurà de prendre una vegada cada any, i consistirà a realitzar uns tractaments contra ratts *Norvegicus* en l'àrea delimitada per la carretera N-340. Aquesta acció l'executarà l'agrupació de defensa vegetal de la direcció general de Producció i Indústries Agroalimentàries del departament d'Agricultura. La Generalitat, per portar-la a terme, aconsella als particulars no fer cap acció individual.

Protesten pel poc
tractament donat
per TV3 a les Illes

L'Obra Cultural Balear, Òmnium Cultural de Catalunya i Acció Cultural del País Valencià protesten per l'escàs tractament informatiu que mereixen les Illes a TV3 de Catalunya. Aquestes entitats han fet públic un comunicat conjunt en què informen que l'única corresponsalia existent a les Balears va fer al llarg del 1987-204 reportatges, que significa un 1,1 per cent de les notícies filmades. L'Obra Cultural diu que molts

membres d'aquesta entitat van fer nombroses gestions i van donar suport a la recepció de la televisió catalana a les Illes. Per tant, es va obtenir un increment de difusió, influència i mercat publicitari. Lamenten que la recepció de TV3 a les Balears no hagi significat alhora un increment de la presència informativa de les Illes a Televisió de Catalunya.

ESPANYA

Denuncien el mal
funcionament del
Consell de la
Joventut

"El rumb actual del Consell de la Joventut d'Espanya fa que moltes associacions qüestionin la seva raó de ser. Malversació, corrupció, manipulació, sectarisme, irregularitats, falsedats i manca de representativitat són algunes de les acusacions que molts hem llançat el CJE sense haver rebut cap desmentiment públic o privat, ni tampoc judicial: un argument més que avala la veracitat d'aquestes greus acusacions", ha manifestat a YA Enrique Mendoza, coordinador nacional de l'associació universitària Giménez Fernández.

Massa televisió
augmenta l'obesitat
i hipertensió infantil

L'obesitat i la hipertensió infantils van augmentar des que l'infant passa diverses hores davant del televisor, assegura Ignacio Villa, director de Pediatria de la Clínica Universitària de Navarra. Entre les causes que han provocat aquest increment segons l'especialista va subratllar "el sedentarisme i la manca d'exercici, conseqüència de llargues hores que molts infants romanen asseguts davant el televisor". El Dr. Villa creu que aquesta situació pot provocar problemes coronaris quan arribin a l'edat adulta.

Abusos de tarifes
constants dels
taxistes a Barajas

Una mitjana de 170 denúncies al mes es presenten a l'Ajuntament contra taxistes amb servei a l'aeroport de Barajas. D'aquestes denúncies, una bona part correspon a infraccions considerades greus, com el cobrament de tarifes superiors a les establertes, pràctica que afecta especialment als estrangers que arriben a la terminal internacional de l'aeroport.

Ricardo Escaso, cap de la secció de taxis del departament va declarar a Europa Press que, de les denúncies que es tramiten, unes 150 les presenta la Policia Municipal.

Inaugurat un nou
parc eòlic

Ha entrat en explotació a Ontalafia (Albacete) el quart parc eòlic a Espanya. Les instal·lacions eòliques del parc situat a la serra d'Enmedio, tindran una producció anual de 750.000 quilowats/hora, amb una potència total instal·lada de 300 kw, amb 10 aerogeneradors tipus Ecotècnia-12/30.

MÓN

El Brasil tindrà
un president
d'elecció directa

BRASÍLIA.— Els 559 membres del Parlament brasiler van aprovar, en assemblea constituent, diversos articles de la nova Constitució, d'acord amb els quals, el president serà elegit per

sufragi universal i per un període de cinc anys no renovable.

Molt tabac i cafè
produeixen càncer
de pàncrees

Científics d'Estats Units creuen haver descobert l'existència de vincles entre el consum de tabac i cafè i el desenvolupament de càncer de pàncrees. Els estudis publicats en el *Western Journal of Medicine* indiquen que els fumadors que beuen tres o més tasses de cafè diàriament tenen quatre vegades més possibilitats de desenvolupar càncer de pàncrees que els no fumadors que consumeixen una tassa o menys de cafè al dia.

L'estudi elaborat per l'epidemiòleg Edward Gorham és el primer que demostra l'existència de vincles entre el càncer i el consum de cafè i cigarretes. Gorham afirma que el 51 per cent dels morts per càncer de pàncrees entre 1978 i 1984 —dates en què es realitzà l'estudi— fumaven, i beuien més de tres tasses de cafè al dia. En referir-se a bebedors de cafè, els investigadors no fan distincions entre els que beuen cafè descafei-

nat i els el prenen sense descafeïnar.

L'Associació Nord-americana del Càncer creu que 24.000 persones moren en aquest país per càncer de pàncrees durant 1987. La malaltia va atacar tant els homes com les dones. Gorham afegeix en el seu estudi que el càncer de pàncrees és un assassí silenciós que "no presenta símptomes fins que el mal està molt avançat".

La CEE estudia el
projecte de "TV
sense fronteres"

El consell de ministres de la Comunitat Europea, amb assistència del secretari d'Estat espanyol Pedro Solbes, ha abordat per primer cop la discussió del projecte de directiva *Televisió sense fronteres*, destinat a eliminar les restriccions nacionals a la circulació i emissió de programes televisius. El comissari europeu Lord Cockfield, autor del projecte, ha dit que quan la directiva entri en vigor, "els Estats membres no podran impedir la difusió dins el seu territori dels programes que respectin els requisits establerts a la directiva".

DIA DE SANT JORDI
UN LLIBRE I UNA ROSA

El millor obsequi,
els llibres de les col·leccions de:

**Catalunya
Cristiana**

Podeu adquirir-los a totes les llibreries o bé, emplenant i enviant la butlleta adjunta a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, c/ València, 244, 2n. - 08007 Barcelona; o també a: ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA, Pl. Urquinaona, 11, 3º, 3ª. - 08010 Barcelona.

BUTLLETA DE COMANDA

Envieu-me els llibres que senyalo amb una creu:

COL·LECCIÓ CULTURA I PENSAMENT

☐ Nº 1 L'EVOLUCIONISME AVUI
de Francesc Nicolau 800,- ptes.	☐ Nº 5 SOM HUMANS
de Francesc Gamisans 1.000,- ptes.
☐ Nº 2 ORIGEN I ESTRUCTURA DE
L'UNIVERS
de Francesc Nicolau 800,- ptes.	☐ Nº 6 EL DR. ALMERA I LA SEVA ESCOLA
DE GEOLOGIA
de Francesc Nicolau i
Joan Valls 850,- ptes.
☐ Nº 3 AFINANT
de Joan E. Jarque i Jutglar 800,- ptes.	☐ Nº 7 LA CÈL·LULA I LA REPRODUCCIÓ
DELS ÈSSERS VIUS
de Francesc Nicolau 1.000,- ptes.
☐ Nº 4 LA CONSTITUCIÓ DE LA MATÈRIA
de Francesc Nicolau 950,- ptes.	

COL·LECCIÓ MISCEL·LÀNIA

☐ Nº 1 EL SENY D'UN POBLE de Xesc Soli 1.500,- ptes.
☐ Nº 2 EL PETIT GRAN DO de Pere Ribot 1.200,- ptes.
☐ Nº 3 QUAN LES COSES PARLEN de Xesc Soli 1.800,- ptes.

Forma de pagament

☐ Xec que adjunto ☐ Gir postal

Nom
Domicili Població D.P.
Província

José Luis Martín Descalzo

**vida y misterio
de
jesús de nazaret
III
la cruz y la gloria**

**Un gran libro
de hoy, para esta
Cuaresma y
Semana Santa**

Escritor infatigable, el autor reúne en estas páginas admirables una cantidad sorprendente de documentos que hilvana con su prosa ágil y convincente.

ediciones sigueme

El Papa ha publicat la Carta Apostòlica "Euntes in mundum"

La unitat de catòlics i ortodoxos, premisa per a la convivència Est-Oest

"El baptisme de la Rus —afirma el Papa en la carta apostòlica Euntes in mundum, feta pública el proppassat dimarts, dia 22— es féu en un temps en el qual ja s'havien desenvolupat les dues formes del cristianisme: l'Oriental, unida amb Bizanci, i l'Occidental, unida a Roma, mentre l'Església romana una i indivisa".

"Per a nosaltres —assenyala Joan Pau II—, que celebrem el mil·lenari del baptisme rebut pels pobles orientals eslaus a Kiev, aquesta consideració augmenta encara més el desig de la plena comunió en Crist d'aquestes Esglésies germanes i ens empeny a emprendre nous camins i a donar nous passos per afavorir-la".

"Ambdues Esglésies, la catòlica i l'ortodoxa, avui més que mai decidides a trobar altre cop, malgrat les dificultats sorgides per malentesos seculars, la comunió al voltant de la taula eucarística, miren amb particular atenció i esperança, en aquest mil·lenari, a tots els fills i filles espirituals de sant Vladimir".

La unitat dels catòlics i ortodoxos, afirma el Papa, "exerciria un influx beneficiós fins i tot en el procés de distensió en l'àmbit civil, que tantes esperances suscita als qui treballen per la convivència pacífica en el món".

Unitat d'Europa

Després d'afirmar que "fins i tot quan la plena comunió es trenca, ambdues Esglésies con-

servaren fonamentalment íntegre el dipòsit de la fe apostòlica", Joan Pau II recorda que el decret conciliar sobre l'ecumenisme "mostra amb claredat l'autonomia disciplinària característica que gaudeixen les Esglésies orientals, el qual no és conseqüència de privilegis concedits per l'Església de Roma, sinó de la mateixa llei que aquestes Esglésies tenen des dels temps apostòlics".

El Sant Pare recorda que gairebé al començament del seu pontificat proclamà els sants Ciril i Metodi patrons d'Europa, juntament amb sant Benet. "Europa —escriu ara— és cristiana en les seves mateixes arrels. Les dues formes de la gran tradició de l'Església, l'occidental i l'oriental, les dues formes de cultura s'integren reciprocament com els dos 'pulmons' d'un mateix cos... En les diverses cultures de les nacions europees, tant d'Orient com d'Occident, en el camp de la música, la literatura, les arts figuratives i l'arquitectura, així com en les maneres de pensar, circula una línia comuna que té el seu origen en la mateixa font".

Pimen, Cap de l'Església ortodoxa russa.

"Aquesta herència —continua— és aproximadament, a finals del segle XX, un desafiament particularment urgent per a la unitat dels cristians. Una aspiració sincera a aquesta unitat és present avui en els esperits com a premissa d'aquella convivència pacífica entre els pobles, en la qual hi ha el bé de tots."

Llibertat

El Papa assenyala també que "no hi ha vertadera pau si no es basa en un procés d'unificació

en què cada poble pugui escollir, en la llibertat i en la veritat, els camins del seu desenvolupament. Per altra part, aquest procés resulta impossible si manca acord sobre la unitat originària i fonamental que es manifesta sota diverses formes no antagòniques, sinó complementàries, les quals es necessiten i es busquen reciprocament. Per això estem profundament convençuts que el camí vers la pau vertadera pot ser modelat de manera incomparable en les mentes, en els cors i en les cons-

ciències, mitjançant la presència i el servei d'aquell signe de pau que —per la seva mateixa naturalesa— és l'Església obedient a Crist i fidel a la seva vocació."

"En l'alegria d'aquesta festa ens unim a tots els qui en el baptisme, rebut dels seus avantpassats, reconeixen la font de la pròpia identitat religiosa, cultural i nacional. Ens unim a tots els hereus d'aquest baptisme, prescindint de la seva confessió religiosa, de la seva nacionalitat i del lloc on habiten; a tots els germans i germanes ortodoxos i catòlics. En particular, ens unim a tots els estimats fills i filles de les nacions, russa, ucraïnesa i bielorussa. Ens unim a tots els que viuen en la pròpia pàtria, així com a tots els que resideixen a Amèrica, a Europa occidental i a altres parts del món."

"De manera especial —acaba dient— aquesta és certament la festa de l'Església ortodoxa russa que té el seu centre a Moscou i que nosaltres anomenem amb goig 'Església germana'. Precisament ella ha assumit en gran part l'herència de l'antiga Rus cristiana, romanent unida i fidel a l'Església de Constantinoble. Aquesta Església, igualment que les altres Esglésies ortodoxes, té veritables sagraments, particularment —en virtut de la successió apostòlica— l'Eucaristia i el sacerdoci, gràcies als quals resta unida a l'Església catòlica amb vincles estretíssims."

VATICÀ DIA A DIA

Dos tortosins seran canonitzats aquest any

El papa Joan Pau II canonicitarà enguany dos sants tortosins, els actuals beats Francesc Gil de Frederic, dominic, i

Maria Rosa Molas, fundadora de la congregació de les Germanes de la Consolació.

La canonització de Gil de Frederic, que va morir decapitat al Vietnam el 22 de gener de 1745, tindrà lloc el dia 19 de

juny. Maria Rosa Molas serà canonitzada el dia 11 de desembre.

El Papa prega per la pau d'Irlanda

En "L'Angelus" dominical, el papa Joan Pau II parlà del santuari maria de Knock (Irlanda). Invità a pregar per aquest país "perquè sigui sempre fidel a la vocació cristiana que en profunditat el marcà la seva història, perquè, en la terra de sant Patrici, cessi la violència política i el terrorisme que després de tants anys engendra la mort i el sofriment de les comunitats catòliques i protestants.

Joan Pau II visità el santuari de Knock el 30 de setembre de 1979.

Nova associació internacional per tenir cura dels malalts

El Papa ha rebut en audiència els 500 participants en el congrés de col·laboradors seglars de l'orde de Sant Joan de Déu, que finalitzà amb la creació d'una associació internacional reconeguda pel Dret Canònic. El Papa posà l'accent per destacar "la manera diferent d'estar prop dels malalts i necessitats", que caracteritza aquesta iniciativa.

El cardenal Castillo Lara desenvolupà una ponència sobre el contingut jurídic de la nova associació que pretén crear els representants dels 40.000 col·laboradors seglars de l'orde de Sant Joan de Déu. El Codi equiparà els anomenats "tercers ordes" amb les associacions seglars vinculades a un institut religiós. Aquesta forma s'està desenvolupant ràpidament i ja l'han practicat, entre altres, els jesuïtes i ara els germans de Sant Joan de Déu.

Un bisbe emèrit s'ofereix per dirigir un hospital a Luanda

Monsenyor Manuel Numes Gabriel, que ha complert els 76 anys d'edat i que residia retirat a Lisboa, s'ha ofert per tornar a la seva seu missional de Luanda per regir l'hospital central de la capital d'aquest país. Malgrat la seva edat avançada el bisbe dimissionari tindrà cura de l'alta administració d'aquell centre sanitari.

El Papa mostra Maria com a model per als sacerdots

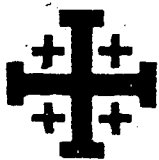
Davant d'uns trenta sacer-

dots a la diòcesi de Novara el papa Joan Pau II féu una referència al decret del Concili Vaticà II sobre la vida i ministeri del sacerdot, proposant Maria com a model a seguir. "Ella —digué el Papa— es mostrà sempre disposada a descobrir en tots els esdeveniments de la vida, els signes de la voluntat de Déu. Ella és un exemple de disponibilitat que han de considerar i meditar els sacerdots; i han de fer-ho amb coratge i humilitat al mateix temps per no caure en la presumpció".

Els bisbes de Polònia en favor de l'empresa privada

En un comunicat dirigit al general Jaruzelski, els bisbes de Polònia denuncien els augments dels preus que han agreujat darrerament el nivell de vida dels polonesos; defensen el dret a la propietat privada i es mostren preocupats per la sort dels ancians i jubilats cada dia en pitjor estat econòmic.

També es refereixen al seu desig de restablir les relacions diplomàtiques entre la Santa Seu i l'Estat polonès, i anuncia finalment un segon Sinòde plenari per "animar l'evangelització i el resorgiment moral de la nació".

A TERRA SANTA

Amb els franciscans Custodis dels Sants Llocs.
Del 29 de maig al 5 de juny.

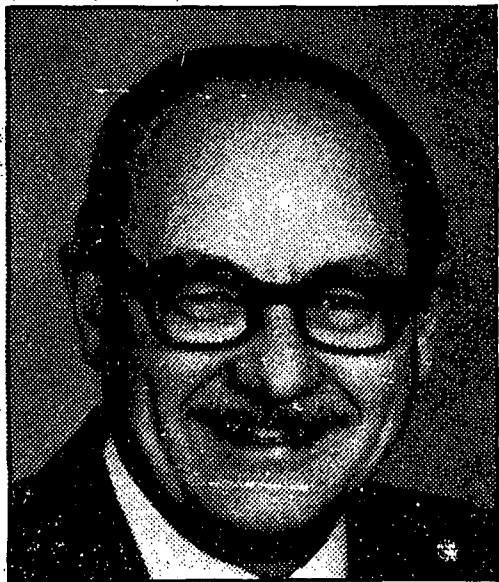
Acte maria a Natzaret el dia 31.

Inscripció i informes

Comissaria de Terra Santa: P. Manuel Prades
Santaló, 80. Tel. 209 23 88
08021 - Barcelona

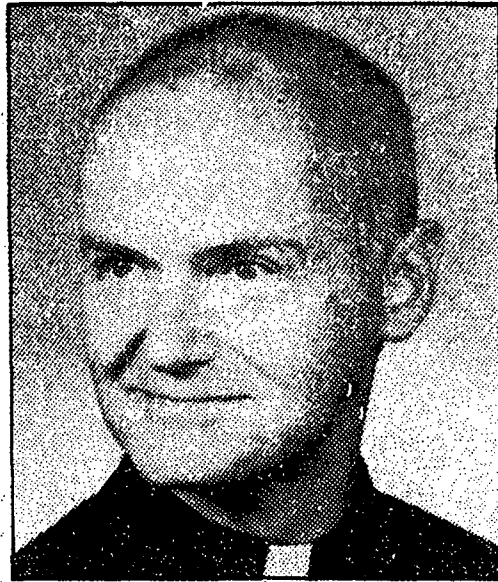
ULTRAMAR EXPRES

Ramblas 109 - Calvet 36-38
08002 Barcelona.

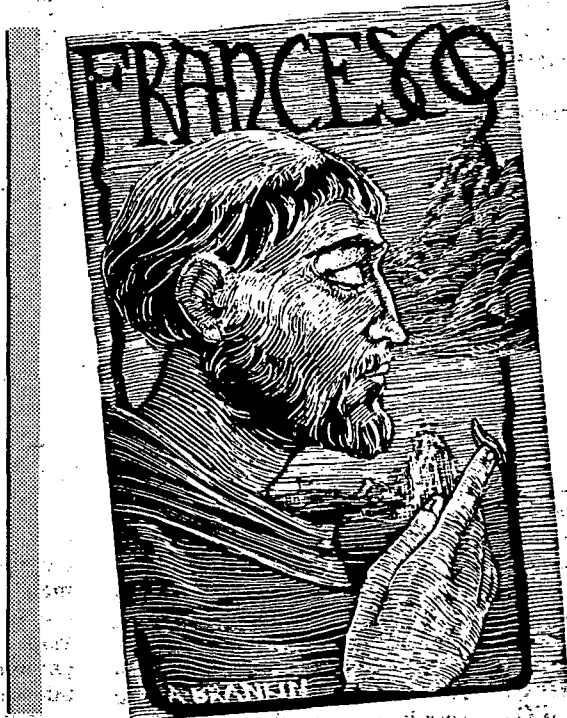
A l'Orchestra Hall de Chicago ha tingut lloc l'estrena mundial de "Francesco", una òpera basada en la vida de sant Francesc d'Assís. La lletra és original de Willard Jabusch, autor de molts cants i himnes que s'interpreten a totes les esglésies d'Estat Units. La música és del compositor Robert Kreutz i han tardat cinc anys a compòndre-la.

Estrena d'una òpera sobre sant Francesc d'Assís

"Francesco" presenta els principals passatges de la biografia del sant d'Assís i es pot representar, o bé com a òpera lírica o bé, en forma abreujada, com a oratori per a solistes, cors i orquestra. El conegut director d'orquestra i compositor de Chicago, William Ferris, dirigeix aquesta estrena musical. Un personatge central d'aquesta òpera és Guido, un trobador fictici que dóna la benvinguda al públic i presenta els episodis més sobressortits de la narració. Guido invita els oients a imaginar la ciutat d'Assís del segle XIII, evocant records de festes i lluites militars del "poverello".

Un Francesc estàtic, interpretat per Paul Grizzell, canta líricament "la germana pobre" que li assenyala un nou camí de pregària i de servei als altres. D'altres solistes i cors narren el diàleg de Francesc amb el bisbe de la ciutat i la confrontació del sant amb els seus pares, així com el seguiment entusiasta dels seus primers companys o deixebles. Més tard apareix l'escena de Francesc davant el sultà

d'Egipte, Malid-el Kamel, cantat per Clarke Salomis. Bellíssima resulta l'aria cantada pel cardenal protector de l'Orde fundat pel jove Francesc, Hugolino Conti, que canta William Walker.

La idea per "Francesco" li va venir a Jabusch fa alguns anys amb motiu del VIII Centenari del naixement de sant Francesc. Jabusch havia col·laborat amb el notable compositor Robert Kreutz component nombrosos himnes i havia suggerit al compositor treballar junts en una obra musical sobre la vida del sant d'Assís. Jabusch començà la composició l'any 1982 i l'acabà el 1987. És curiós que els dos artistes col·laboren íntimament per correu sense haver-se trobat mai fins que estigué acabada.

L'òpera "Francesco" va tenir una extraordinària audiència en la seva estrena i fou molt aplaudida. S'espera que s'interpretarà arreu del món.

UN ESPECTACLE ÚNIC! CINC SEGLES DE TRADICIÓ I ART "LA PASSIÓ DE CERVERA"

TEMPORADA 1988

DIES DE REPRESENTACIÓ

6, 13, 20 i 27 de març i 1, 10 i 17 d'abril

HORARI

Primera part: VIDA PÚBLICA DE JESÚS.
Matins, de 10 a 12.45 hores.

Segona part: PASSIÓ, MORT I RESURRECCIÓ.
Tarda, de 2.45 a 4.45 hores.

—El dia 1 d'abril (Divendres Sant) en sessió única de 3 a 8.30 de la tarda.

LOCALITATS

Despatx central - Cervera

Complex Turístic de La Passió. Passeig Balmes, 2-4 - Tel.: 973/53 13 50.

Barcelona, Viatges Montesol

Ronda Universitat, 10 - Tels.: 317 50 86 / 317 50 90

SERVEI DE MENJAR I RESTAURANT

A l'Hotel Canciller hi haurà llocs disposats pels qui desitgin menjar en servei de Restaurant econòmic.

A la Cafeteria Esplai hi haurà espais destinats pels qui es portin el dinar, amb els adequats serveis de Bar.

Ambdues dependències són a prop del GRAN TEATRE DE LA PASSIÓ.

L'EVANGELI FET VIVÈNCIA

Renovació en l'Esperit.- Els Grups de pregària "AGAPE" de la Renovació Carismàtica Catòlica, invita a totes les persones interessades a aprofundir sobre aquest tema, a la catequesi que es donarà durant set dijous consecutius, en l'església dels PP. Missioners del Sagrat Cor de Jesús, c/. Rosselló, 175 (Col·legi Sant Miquel), a partir del proper **dia 7 d'abril**, a les 7'30 de la tarda. Per a més informació: Tels. 257 66 61 i 215 16 52. Tots hi sou convidats.

Centre d'Estudis Familiars.- Pròxims Curssets: **Psicologia de la sexualitat i de la parella**, per Ramon Terraza, psicòleg. Els dilluns de l'11 d'abril al 23 de maig, de 19,30 a 21 hores. **Ètica del matrimoni**, per Ignasi Salvat, vice-degà de la Facultat de Teologia de Catalunya. Els dijous, del 4 d'abril al 23 de maig, de 19,30 a 21 hores. Per informació i matrícula: Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar, c/. Diputació, 231. Tel. 253 86 59, (tardes de 4 a 8).

Parròquia de la Sagrada Família.- c/. Provença, 450. **Dijous, 7 d'abril**, a les 9 del vespre, al Casal Parroquial, Ponència a càrrec de Josep M.ª Totosaus, prev. sobre el tema: "CREURE, AVUI". Hi haurà col·loqui. Organitzen els Grups de Reflexió i Diàleg de la Parròquia.

Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia.- Cursset d'Espiritualitat. Professor: Víctor Codina. Dies: **Els dijous 7, 14, 21 i 28 d'abril**. Lloc: c/. Roger de Llúria, 13. Hora: 7,30 a 9,30 vespre. Tema: "ACOLLIR o REFUSAR el clam dels explotats".

Celebració en cant gregorià.-

Dia 10 d'abril, Diumenge II de Pasqua, a les 10,30 del matí, a l'església del Oratori de Sant Felip Neri, de la Plaça de Sant Felip Neri, 5, de Barcelona. Tots els dijous, de 7,30 a 8,30 de la tarda, al mateix lloc, assaig o aula de cant gregorià, oberta a tothom.

SABADELL. Schola Cantorum.- Missa en cant gregorià, dissabte, dia 9 d'abril, Diumenge II de Pasqua, a 2/4 de 8 del vespre, a l'església de Sant Agustí (Escola Pia). Els assaigs es fan el divendres anterior, a l'Acadèmia Catòlica, a les vuit del vespre.

Moviment Cristià de Mestres.- La propera TROBADA serà el dia 9 d'abril, a 2/4 d'11 del matí, al carrer Llúria, 7, 1er. El tema de reflexió serà: "CREIXER SEMPRE PER AJUDAR A CREIXER", a càrrec del senyor Viñas. Per a més informació: Montserrat Sardà. Tel. 253 44 99.

Conferència sobre "Sollicitudo Rei Socialis".- La donarà el P. Antoni Udina s.j., el divendres, dia 8 d'abril, a les 7,30 de la tarda, a Llúria, 13. Organitza: SECIN (Servei catòlic d'informació).

Pelegrinatge dels religiosos i religioses de Catalunya en Montserrat.- El dissabte dia 16 d'abril d'enguany, se celebrarà el primer Pelegrinatge dels religiosos i religioses de Catalunya al nostre Santuari de Montserrat, organitzat per la Unió de Religiosos de Catalunya. Aquesta iniciativa fou aprovada unànimement pels Superiors i Superiores Majors aplegats en l'Assemblea ordinària de la Unió de Religiosos de Catalunya, el passat mes

d'octubre, per celebrar l'Any Maria i com a signe palpable del que som i volem fer els religiosos i religioses de tots els Instituts de vida consagrada i apostòlica junts al servei de l'Evangeli i enmig d'aquest poble, solidaris amb tots els homes i dones que hi viuen i el senten com a seu. El lema del pelegrinatge és: "Amb Maria fem Església".

TARRAGONA

Institut de Teologia. Teologia de l'alliberament.- Cursset a càrrec de Mossèn JOSEP GIL RIBAS professor de la Facultat de Teologia de Catalunya i Director de l'Institut de Teologia de Tarragona. Dies: 11, 18, 25 d'abril i 2 i 9 de maig. Hora: de 7,30 a 9,30 del vespre. Lloc: Institut de Teologia de Tarragona. **MATRICULACIÓ:** A partir del dia 5 d'abril de dimarts a dijous de 7 a 10 del vespre a la secretaria del mateix Institut.

GIRONA

Trobada Occitano-Catalana. Rencontre Occitan-Catalan.- El cap de setmana, 9-10 d'abril, a Albons (Baix Empordà), es reflexionarà, per part de la Branca Pagesa del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques de Catalunya, i de CHRETIENS DANS LE MONDE RURAL (CMR) de la Regió Midi-Pyrénées, sobre el tema "COMPTENÇA o SOLIDARITAT". Hi participaran quinze responsables diocesans del CMR de la Regió Occitana, i uns trenta Delegats de la

Branca Pagesa de les comarques catalanes. Mons. Jaume Camprodon, Bisbe de Girona, en la tarda del dissabte, compartirà els treballs i reflexions de la TROBADA. La celebra-

ció de l'Eucaristia serà el dia 10 d'abril, diumenge, a les 11 del matí, a la Parròquia de Sant Cugat d'Albons. Per informació: Tel. (972) 78 80 19.

CENTRE DE PREPARACIÓ AL MATRIMONI

València, 244 Telèfon 215 68 65 -

08007 BARCELONA

DIÀLEGS PER A PROMESOS

ABRIL

ARXIPRESTAT SANTA ANNA

Abril (5 sessions)
Acol·liment 7-11
Diàlegs 14-18-21-25-28

Acol·liment 4 abril - 3 ses.
Diàlegs 12-14-19-21-26-28

ARXIPRESTAT CATEDRAL

4 sessions - Abril 4 ses.

ARXIPRESTAT SANT GERVASI

Abril - Acol·liments 5-20
Diàlegs 7-11-14-18-21-25 P.A. Gomis.

HORTA

Abril

SANTS ARXIPRESTAT SANTS

ARXIPRESTAT DE GRÀCIA

BADALONA
Abril - 4 sessions
26-28-3-5 maig.

Abril 25 - 6 sessions

Abril - 30 Maig - 7-14-21 (4 s.)

Abril - Parroq. Mare de Déu de Lorda

COLLBLANC I L'HOSPITALET

Abril - 6 sessions
8-15-22-29; maig 6-13

CORNELLA
—Abril - 3 sessions
10-13-17

Abril - 3 sessions
18-20-22

Abril - 3 sessions
25-27-29

SABADELL

Abril - 4 sessions
4-5-8-9
11-12-15-16

GAVA

Abril - 3 sessions
11-12-13-18-19-20 6 dies.

ZONA PASTORAL DE TERRASSA
Abril 11-12-13 - Equip. III

GRANOLLERS
Abril 5 sessions
11-12-13-14-15

MOLLET DEL VALLÈS

LLINARS-CARDEDEU
Abril - 4 sessions
14-16-21-23

MONTSERRAT MONESTIR
Abril - 10 diumenge

—Parròquia dels Àngels. Tel. 215 27 30.
Dilluns i dijous de 21,30 a 24 hores.

—Parròquia Mare de Déu del Pilar. Tel. 230 95 88.
Dimarts, dimecres i dijous de 21,30 a 24 h.

—Institució Xaveriana - Tel. 319 17 00.
Dimarts de 21,30 a 23 hores.

—Residencia Reparadores - Tel. 211 63 87.
Dilluns i dijous de 22 a 24 hores (6 sessions).

—Parròquia Santa Teresa de Jesús - Tel. 229 45 92. Per informar-se.

—Parròquia Santa Maria de Sants - Tel. 421 41 29. Per informació.

—Parròquia dels Josepets - Tel. 237 66 38 per informació.

—Parròquia de Santa Maria - Tel. 380 11 59.
Dimarts, dimecres, dijous i divendres a les 21.

—Comunitat Cristiana P.P. Carmelitas. Tel. 380 18
Dimarts, dimecres, dijous i divendres, 21 h.

—Parròquia Sant Joan de Montgat. Tel. 389 15 99.
Dimarts, dimecres, dijous i divendres 21 hores.

—Es celebren durant la primera quinzena.
Dimarts, dimecres, dijous i divendres a les 21.

—Parròquia Sant Ramon Nonat. Tel. 240 02 84.
Divendres de 21,15 a 23,15 h.

—Parròquia Sant Miquel - Tel. 376 43 56.
Diumenges a les 12 del migdia.
Dimecres a les 10 del vespre.

—Parròquia Santa Maria. Tel. 377 02 80.
Dilluns, dimecres i divendres a les 9 del vespre.

—Parròquia Verge del Pilar. Tel. 376 02 48.
—Dilluns, dimecres i divendres a les 9 vespre.

—Parròquia del Sagrat Cor. Tel. 716 29 10.
Dilluns, dimarts, divendres i dissabtes de 21,30 a 22,30 hores.

—Parròquia de Sant Pere - Tel. 662 02 79.
Dilluns, dimarts i dimecres de 22 a 24 hores.

—Parròquia St. Cristòfor. Tel. 785 41 96 a les 21 hores.
—Parròquia de St. Llorenç (Egara). Tel. 785 45 40.
Equip 108 - Es programen varis curssets. Per inf. tel. ?

—Parròquia Sant Esteve. Tel. 870 03 24.
De dilluns a divendres a les 10 del vespre.

—Parròquia Sant Vicenç - Tel. 593 00 69 per informació.

—Parròquia Santa Maria. Tel. 846 11 91.
Dijous i dissabtes de 21 a 23 hores.

—Per a les parelles que es casen a Montserrat de 10 a 18 hores.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

SRTA. 29 anys desitjaria relacionar-se amb solter fins seriosos. Tel. 333 41 14.

SOLTER 46 anys, decorador desitjaria conèixer soltera o vídua fins matrimonials. Tel. 386 24 99. 10 nit.

ANGLÈS nadiu, s'ofereix per classes escola o institut. Trucar matins de 9 a 10. Te. 555 28 60.

AL BERGUEDA, casa en venda amb garatge, hortet, 6 milions. Tel. 874 13 01.

SOLTER 60 anys desitja casar-se amb senyora seriosa de 50/56 anys. T. 256 82 22 de 20 a 22 hores.

ES NECESSITA empleada interna 30-40 anys per a residència universitària. Tel. 203 23 62.

SRA. lloga habitació a Srtia. sols dormir. Tel. 229 08 22.

SANTA MARTA Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

BONIC pis es ven a Castelldefels. Tel. 219 28 84.

S'OFEREIX maître o encarregat per petit hotel o restaurant. T. 246 02 21. Es donen informes.

PROFESSORA literatura anglesa s'ofereix. Trucar matins de 9 a 10. T. 555 28 60.

JOVE cristià capacitat per secretaria de direcció de petita empresa. Escriu Apartat de Correus 32.063 - 08080 Barcelona.

ES VENEN llibres de "Las apariciones de la Virgen" i "Hacia las cumbres de la unión con Dios", per valor de 600 ptes. tots. Tel. 381 85 70.

ES NECESSITA Sra. 50/65 anys per dormir i companyia a diari de 9 nit a 8 matí, 1.000 ptes. nit Zona Gràcia. Es demanen referències. Tel. 255 76 08 de 8 a 10 nit.

SOLTER 46 anys, catòlic, desitja conèixer Srtia. fins matrimonials. Tel. 386 24 99.

VENC a Vic casa 730 m² particular a particular. Interessats truqueu de dilluns a divendres de 4 a 5 tarda. Tel. 204 46 34.

UNIVERSITÀRIA dinàmica amb sensibilitat artística cerca persona similar de 40 anys per formalitzar-se. Apart. 94.117 Barcelona.

ESTUDIANT tècnic comptable 30 anys, desitja treball contracte pràctiques o horari matí. T. 215 08 06 matins.

CERCO universitari dinàmic amb sensibilitat artística, de 40 anys per casar-me. Apartat Correus 94.117. Barcelona.

CASA DE pagès i granja: A 4 Km. de Gironella, es traspasa i lloga, tel., aigua. Preu un milió. Molt interessant per a caps de setmana, per família nombrosa o grups. Es pot habilitar per granja de 2.000 conills. Raó tel. 785 22 91.

TEAS

Taller escola d'Arts
Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts
psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

VENDES

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants.
FINQUES GUANTER
(A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ

Tel.

PREU LÍNIA

SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

MALLORCA

8 notícies de la diòcesi mallorquina

1 Exercicis espirituals per a preveres

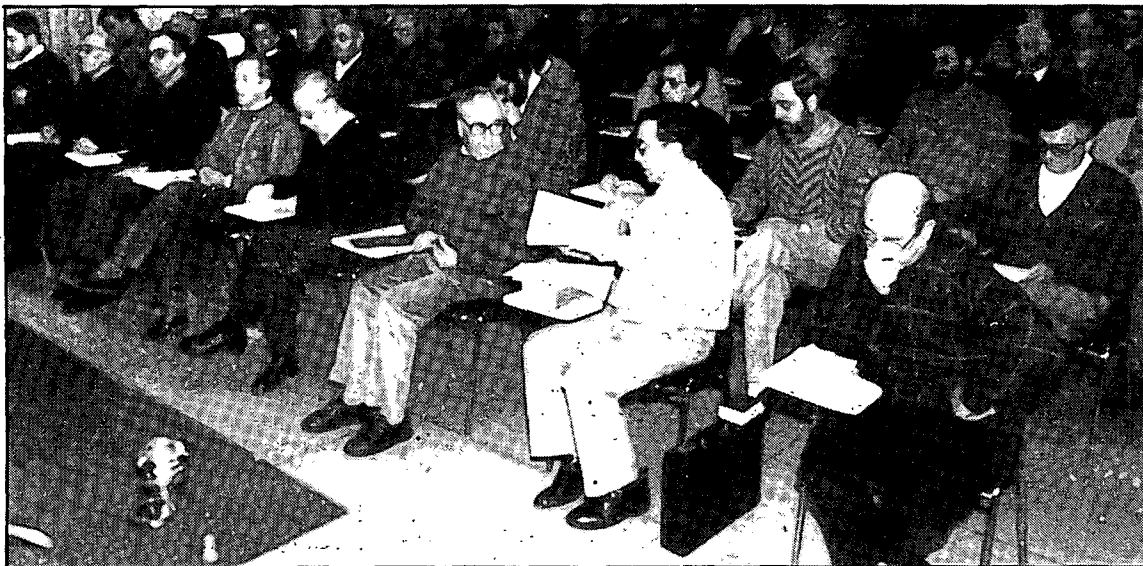
Durant una setmana, uns seixanta preveres de la Diòcesi de Mallorca participaren en una tanda d'exercicis espirituals, que va dirigir D. Antonio Bravo, sacerdot responsable de l'Institut secular del Prado de Lyon. El Bisbe Teodor va presidir la cloenda i Eucaristia final de les jornades que els preveres visqueren amb intensitat i bon esperit de comunió eclesial.

2 Festa al poble de Campos

Tot el poble de Campos es va unir a la Congregació de Religioses dels Sagrats Cors en acte de reconeixement a les fundadores d'aquesta congregació mallorquina: Sor Maria Rafela, Sor Josepa de l'Immaculat Cor de Maria, Sor Joana Maria, Sor Teresa de Jesús i Sor Maria de Jesús. Les despulls de les Religioses van ser portades a l'església parroquial on el Bisbe Teodor concelebrà l'Eucaristia juntament amb quaranta-set preveres. Després les arquetes que contenen les despulls foren portades a la capella del convent de les Germanes dels Sagrats Cors.

3 Menjador per a capellans

Es va inaugurar a una cèntrica parròquia de Ciutat de Mallorca, Santa Catalina Tòmas, un menjador que cada dia estarà obert pels preveres que hi vulguin anar a dinar. Un bon servei als mossens de Ciutat o part forana que, a més, pot acomplir la funció de ser lloc de trobada i germanor.

Un moment dels exercicis per a preveres, organitzats per la diòcesi

4 Assemblea extraordinària de l'Esplai

Ha tingut lloc una Assemblea extraordinària dels Grups d'Esplai de l'Església de Mallorca, a la qual participaren activament un centenar de monitors d'aquest Moviment eclesial. D. Martí March, professor de la Universitat Balear va exposar l'opció pedagògica d'aquest moviment educatiu del lleure dels infants. Després el nostre Bisbe Teodor va presentar l'opció cristiana i eclesial del Moviment.

5 IX Setmana de teologia

Amb el títol "Nous plantejaments de la Teologia moral", va tenir lloc a Ciutat de Mallorca la IX Setmana de Teologia organitzada conjuntament pel CETEM (Centre d'Estudis Teològics de

Mallorca), i la CONFER. L'assistència i participació va ésser extremadament nombrosa, suposant que molt més que l'esperada pels organitzadors. I, realment va valer la pena escoltar les lliçons dels professors Miguel Rubio i Marciano Vidal sobre: "la desmoralització de la cultura moderna", "la moral cristiana en una societat pluralista i democràtica", "criteris ètics de la procreació humana digna i del respecte a la vida humana naixent", i "valoració ètica de les tècniques de reproducció humana assistida". És un esforç més de l'Església de Mallorca per establir plataformes de diàleg amb el món d'avui i la cultura moderna.

6 Centenari de la canonització de Sant Alonso Rodríguez

Es va celebrar a la Seu presidit pel nostre Bisbe, el provincial dels

jesuïtes, acompanyats de molts membres de la Companyia de Jesús i del clergat secular i regular. El poble de Mallorca ha manifestat com sent viu encara el record del sant porter de Montisyon de Ciutat, i hi ajudarà més encara la biografia que ha escrit Mn. Pere Llabrés: "Ja venc, Senyor! La vida de Sant Alonso Rodríguez". Així s'han iniciat les celebracions commemoratives del centenari de la canonització del germà jesuïta que va ésser canonitzat pel papa Lleó XIII, juntament amb sant Pere Claver, deixeble espiritual de Sant Alonso a Montisyon de Ciutat.

7 Vida religiosa

Les Religioses ens donen abundants testimonis de solidaritat i proximitat cristiana amb els més pobres: amb els doblers que es varen recollir a la passada Assemblea General de la CONFER fe-

menina les religioses adoratrius que treballen a la secció de dones de la presó de Ciutat varen decidir la compra d'una màquina per rentar i centrifugar la roba i d'un televisor-color.

També la superiora general de les Germanes de la Caritat, Sor Margalida Moyà i la consellera Sor Magdalena Matamalles varen partir al Perú, a visitar les Germanes i institucions amb les quals aquesta congregació mallorquina serveix l'Església germàna del Perú. Igualment també retornaran a les seves comunitats, peruanes després d'un temps a Mallorca, les germanes Sor Bàrbara Pastor, Sor Catalina Nicolau i Sor Maria Henares.

8 Capítol general dels ermitans

El nostre bisbe amb els preveres de la Vicaria Episcopal per a la vida religiosa Mn. Bartomeu Viquer i Mn. Llorenç Alzina va presidir la cloenda del Capítol General de la Congregació mallorquina dels ermitans de Sant Pau i Sant Antoni que enguany celebren els tres-cents anys de la mort del seu fundador Joan Mir de la Concepció. D'ençà de Ramon Llull, l'ermità de Miramar i de Randa, la nostra Illa és rica en experiències de vida eremítica. S'han promulgat les noves constitucions dels ermitans que, després d'un esforçat treball de reflexió, han retornat al carisma inicial i en l'espiritualitat entorn als valors del silenci, la pregària i l'acollida. Ha estat també elegit el nou superior general ermità Gabriel Antoni de Sant Pau, i el seu consell.

RAFAEL HORRACH i LLABRÉS

EXULTIN DE JOIA

Exultin de joia:

Els fills del Poble de Déu: homes i dones, joves i vells, perquè avui la foscor, en aquesta nit de Pasqua s'ha esvaït per sempre més. La foscor de la desigualtat, de la superioritat, de la prepotència i de la discriminació odiosa i han estat rehabilitats i consagrats per sempre més.

Exultin de joia:

Els nostres religiosos i religioses: que han fet de llurs vides testimonis perennes del Ressuscitat, nous ciris pasquals que es consumeixen al servei dels més petits i desvalguts arreu d'un món de foscors i de bestialitats, i són llum nova de virginitat i de pregària amagada i incessant.

Exultin de joia:

Les famílies: Perquè aquesta és la festa de la Pasqua en la qual es marquen les portes de les llars amb la sang del Crucificat, i així esdevenen comunitats de vida i d'amor, "esglésies domèstiques" alliberades i consagrades al servei del Nou Regne.

Exultin de joia:

Els ministres de Déu: El Sant Pare de Roma, els bisbes, successors dels Apòstols, els preveres i els diaques que viuen i treballen arreu de la terra en comunió de fe i d'afecte, perquè l'única Església, tota sencera, ha estat ornada, sense exclusivismes, amb l'esclat de la llum pasqual.

Exultin de joia:

Els àngels: que han contemplat admirats aquesta nit benaurada, en què el Crist ha trencat els lligams de la mort, de tot tipus d'esclavatge i de repressió i ha esclatat la llum d'una nova llibertat dels fills de Déu i per a tothom la possibilitat d'una joia immensa... la joia de la unitat!

BONA PASQUA!

AL-LELUIA!

Miquel, Bisbe de Solsona

PASTORAL RURAL

¿Xampany i emoció cristiana?

El Projecte de pedagogia pastoral presentat per mossèn Francesc Pardo, rector de S. Sadurn d'Anoia i President d'aquest departament de Pastoral Rural, té 11 parts i és el més complet. Hi ha un toc d'originalitat: Tenir cura de les eucaristies dominicals perquè siguin moments privilegiats d'experiència cristiana personal i comunitària. Malgrat les dificultats reals de moltes celebracions sacramentals, plantejar-les per fer-les moments d'experiència cristiana, unida a moments importants de la vida dels participants, més que com a moments de formulació teòrica de l'adoctrinament.

Si hi ha ministres preocupats per la validesa del sacrament, capficats per la matèria i la forma, enamorats de la correcta inscripció en els llibres parroquials, nerviosos pels horaris i tota l'andronina tècnica clerical, mossèn Pardo fa un intent d'equilibri entre concepte i emoció en l'Església celebrant.

Així com una teologia que no s'origini poèticament és un fracàs, així una pastoral del sagrat és lliurada a l'esterilitat si no hi ha experiència del misteri, si no hi ha una apreciació de la força de la joia i de la pau que ens vénen pels símbols i ens fan besllumar l'inefable, l'incognoscible. "Aquesta ascensió entusiàstica, coberta d'afectivitat és irrealitzable si no és per una "iniciació", mai mitjançant un simple adoctrinament gairebé sempre de tipus científic". (EVANGELISTA VILANOVA: Història de la Teologia Cristiana, I, pàg. 174).

Amb aquesta pastoral pedagògica presentada per mossèn Pardo es descriu l'art de celebrar el Pare que ens acull, que ens regala el seu Fill, que ens infon l'Esperit perquè nosaltres capim les accions sagrades de Crist en el misteri de l'Església:

"vetllant amb equips responsables, preparant cada acció litúrgica a través de diferents grups de persones, tenint cura de tots els elements que ajuden a la participació, tenint en compte cada introducció, posant especial cura pel llenguatge de cada homília o de cada admonició, incorporant a la pregària fets i situacions del poble o de les persones, buscant un clima de relació fraternal entre tots els grups fins arribar a fer-se solidaris dels "altres cristians" allunyats. Hi ha una pedagogia puntual per fer sentir l'emoció del sagrat.

¿Anem al restaurant a menjar receptes culinàries? La recepció de sacraments és per aprendre conceptes i doctrines? Siguin quins siguin els motius de la recepció: lleis, eclesiàstiques, estímul social, sempre hi ha una punta de sagrat i una possibilitat de sorpresa en el misteri. Els hostes no necessiten saber la recepta culinària, ni el secret del procés "champagnois" per l'encís del paladar. Així aquesta pedagogia pastoral assegura la joia del cor com a objectiu primari. Primer assurem el bon gust, la bona presència, la bona acollida, la delicadesa. Als no iniciats el coneixement tècnic és un fardam com més llarg més indigest. L'experiència del bon gust ha de ser més profunda que la molèstia del paperam i el xàfec doctrinal.

El bon cava no s'oblida, però esbravat, de què val la tècnica? La pastoral de mossèn Pardo va cap a la pedagogia de la inefable experiència cristiana. Sempre és l'Esperit que ens fa enyorar el bon gust de Déu.

MN. JOAN MARQUILLES i LLORENS
Departament de pastoral rural

GIRONA

Se celebren els divendres abans del Ram i són centenàries

Festes dels Dolors a Banyoles, Besalú, Mieres i Amer

Molts joves a les activitats dels laics a les parròquies figuerenques

FIGUERES.—S'han clausurat a la parròquia de Sant Pere, de Figueres, les trobades de reflexió cristiana —organitzades a nivell d'arxiprestat— sota el lema de "Els laics en l'Església".

En total han estat quatre jornades: "El laic dins l'Església i obert al món" per Jordi Girbau, "Evolució del paper del laic dins l'Església i problemàtica actual" per Pere Reixach, "L'Apostolat laical organitzat en la nostra diòcesi" per mossèn Enric Sala, delegat d'Apostolat Seglar, i "Pistes concretes de treball amb laics a les parròquies de Figueres" taula rodona amb la col·laboració de mossèn Enric Sala.

Hi han hagut de 45 a 50 participants a cada una de les sessions, amb representació de totes les parròquies de la ciutat i en la jornada de clausura es varen presentar dos interrogants: Quines necessitats té l'arxiprestat de Figueres? i, com hi responem?

Les mancances principals que es varen observar foren: treball pastoral en els instituts, classes de religió en els col·legis, atenció als pares que demanen sacraments pels fills, atenció al jovent cercant les possibilitats d'un local, etc.

S'ha vist, també, la necessitat de continuar la reflexió i hi ha hagut moltes aportacions vàlides i s'ha apuntat la possibilitat d'un aplec festiu dels laics de Figueres i d'unes taules de reflexió.

Cal notar que, sobretot en la darrera sessió, hi varen participar molts joves.

Trobades de Promeses

Periòdicament es fan a Figueres unes trobades organitzades per l'Arxiprestat anomenades "Trobades de Promeses", on sota el lema de "No al matrimoni improvisat" s'ofereix l'oportunitat de dialogar sobre el per què, quan, com, i quin matrimoni van a rebre els qui es volen casar per l'Església. Fa pocs dies se'n va celebrar una i hi van assistir 12 parelles amb tres matrimonis monitors. La durada de cada sessió es de dues hores i cada trobada consta de tres jornades.

A les comarques gironines hi ha algunes poblacions que des de temps immemorial celebren amb esplendor especial la festa dels Dolors de la Mare de Déu el divendres immediatament abans del diumenge de Rams. És com el pòrtic de la Setmana Santa especialment dedicat a la Verge Maria i que ha donat peu a diferents manifestacions de caire popular com són les processons de Banyoles, Besalú, Mieres i Amer i el repartiment de les "ofrenes", o petits panets a Sils.

La processó dels Dolors de Banyoles pot tenir uns dos-cents anys o més ja que consta documentalment que el 1832 ja comptava amb un maniple de manaies que obrien la marxa. Avui aquest maniple continua desfilar i disposa d'un local propi al costat de la parròquia de Santa Maria on guarda els seus vestits, estandarts, tambors, pífans i altres instruments. El formen una seixantena de persones de diferents edats i classes socials.

Un altre grup interessant d'aquesta processó dels Dolors és el dels "portants de la Mare de Déu" que són vuit en total, i que es transmet de generació en generació entre algunes famílies banyolines, la majoria de cases pairals de la ruralia.

Així hi ha els del Mas Riera, els de Can Arcades, de Can Hort, de Can Turró, de Can Roca, de Can Maret, etcètera. Si algú no hi pot anar pel que sigui avisa els companys o busca un parent o amic que el rellevi i tots consideren un gran honor el poder passejar la imatge de la Dolorosa pels carrers de la població.

A Besalú la festa dels Dolors és també centenària amb la particularitat que s'hi canta una Salve en arribar a l'església que és una peça de música única. El problema que tenen és que actualment la majoria dels cantaires són persones d'edat, de més de seixanta anys, i tenen por que s'acabi amb ells aquesta bonica melodia. Per presidir la processó es nomena un prior cada

any que ja ha de formar part prèviament de la Congregació dels Dolors i els manaies obren també el recorregut.

Igualment la vila de Mieres celebra aquesta festa des del segle XVII, i la processó té un caire de representació al carrer ja que es reproduïen diferents passatges evangèlics, com la negociació entre Judes i els jueus per vendre Jesús. I a la vila d'Amer es prepara la festa dels Dolors amb la celebració d'un quinari previ i una sèrie d'actes religiosos per tota la parròquia.

Per últim, també cal esmentar la processó dels Dolors que organitza la vila de Peralada que compta amb un centenar d'anys i en la qual treuen al carrer la imatge de la Mare de Déu i un sant Crist, anomenat "Negre" pel color. L'organització va a càrrec de la parròquia i d'algunes famílies que, acabada la processó, solen repartir bunyols i vi dolç entre els assistents.

Dues mil ofrenes a Sils

La vila de Sils també celebra la festa dels Dolors, però amb un altre estil. Concretament, aquí es reparteixen uns panets, anomenats "ofrenes", que pesen uns

quatre-cents grams, a tothom que acudeix a l'església a l'entrada de fosc. Aquestes "ofrenes" abans es feien amb el blat que es recollia entre les cases de pages i responien a un vot fet dos o tres-cents anys enrera per evitar les pedregades.

Actualment les ofrenes són pagades per tota la població ja que uns dies abans la comissió organitzadora passa per totes les cases a recollir donatius voluntaris. La

tradició diu que s'ha de començar el repartiment quan el sol ja ha desaparegut darrera les muntanyes i com que hi sol haver molta gent s'ha batejat aquesta festa com "l'aplec del pa i l'empenta". El poble, que té poc més de mil habitants, l'any passat va repartir més de dues mil ofrenes.

M. CABALLE

FETS I CRITERIS

Una Església "ressuscitada"

La Pasqua ens porta el do gratuït que Déu ens fa en Jesucrist i aquest do és la participació, ja ara i aquí, de la vida eterna.

Sant Pau ens hi exhorta amb forta insistència quan ens diu que hem mort al pecat per viure en Crist: com Crist va ressuscitar d'entre els morts, també nosaltres hem d'emprendre una nova vida (cf. Rm 6,4).

El pla salvífic de Déu no es redueix al drama personal de Crist, de la seva mort i resurrecció, sinó que la redempció és dirigeix i s'estén meravellosament a tota la humanitat que l'accepta i la fa pròpia.

El misteri pasqual es converteix per a nosaltres, que encara peregrinem en aquesta terra en el camí d'una vida nova. Hi som exhortats per l'apòstol quan ens diu a tots els creients: "ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt" (Col 3,1).

La Pasqua ha de desvetllar la nostra fe en Jesús ressuscitat i ens ha de moure al compromís d'una vida nova.

Per la fe creiem en la gràcia de la salvació de Jesucrist, que és alliberament del pecat i de tota mena d'esclavatges.

Quan els cristians creiem en el misteri pasqual no creiem únicament en la mort i en la resurrecció del Senyor, sinó que també creiem que el misteri de mort i de resurrecció es realitza en la nostra vida. Amb la gràcia de Jesús ressuscitat cada dia ha de morir en nosaltres l'home vell i ha de néixer l'home nou.

La fe és llum de la nostra consciència i també és llum que il·lumina el nostre camí cristià. En la nostra vida existencial hem d'experimentar que hem deixat el llevat de la dolenteria i que vivim amb sinceritat i veritat.

En la pràctica això vol dir que en la nostra vida personal, familiar i social no hem d'acceptar les mitges tintes, la simulació o l'engany. Ben al contrari, la llum de la Pasqua ens ha d'il·luminar per dins i ens ha de fer ser transparents i autèntics en qualsevol situació.

Si hem ressuscitat en Crist la força del seu Esperit ha trencat les cadenes dels nostres egoïsmes i ens ha comunicat la llibertat per servir amb amor els nostres germans.

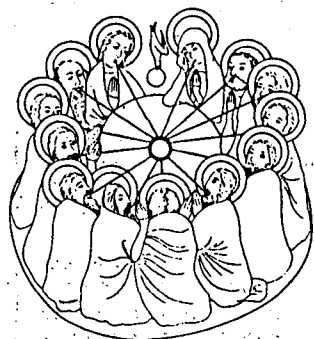
El do de la Pasqua, que és l'amor de Jesús Ressuscitat, ens ha de fer capaços de viure un nou estil de vida. Seguim tocant de peus a terra; però el nostre cor desitja allò que és de dalt: el bé, la veritat, l'amor, la vida eterna.

La fe de l'Església es fonamenta en el fet de la Resurrecció de Jesús. La Resurrecció és la victòria de Crist sobre la mort. Amb la Resurrecció de Jesucrist s'inaugura una nova vida per a tota la humanitat.

Amb el do de la Pasqua tota l'Església ressuscita. Una Església "ressuscitada" vol dir una Església que no té por, que viu la llibertat de l'Evangeli. Vol dir una Església que viu una vida nova, una Església que es fa servidora i que estima el món i totes les persones.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

LES FILLES DE L'ESGLÉSIA

celebren els seus 50 anys de fundació (1938-1988) i donen gràcies a Déu perquè "La seva bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida i viuré anys i més anys a la casa del Senyor" (Cf. Sal 22)

Una vocació eclesial que desitja conèixer, estimar i servir l'Església, fer-la conèixer i fer-la estimar, pregar, treballar i sofrir per ella com Jesús l'estima i per ella se sacrifica (Constitucions, 4)

Tota la nostra existència en l'Església i amb l'Església vol ser un anunci de l'Evangeli. Fem de l'Eucaristia el centre de la nostra vida. El servei apostòlic que ens caracteritza brolla de l'orientació contemplativa de la nostra vida

- adoració eucarística
- apostolat litúrgic
- animació de grups
- a les parròquies, a les escoles, als llocs més abandonats.

BARCELONA

Fou el lema del IV Fòrum "Home i Evangeli" celebrat a Barcelona amb més de 1.000 assistents a les Llars Mundet

"Arrelats al món, creients ara"

BARCELONA.— El IV Fòrum "Home i Evangeli" ha tingut lloc fa poc a les Llars Mundet de Barcelona. El lema d'enguany, "Arrelats al món, creients ara", ha volgut proposar una reflexió sobre les dificultats actuals del viure la fe cristiana per tal de veure quins camins vàlids de resposta es troben.

Dissabte: "Dificultats actuals del ser cristià"

Després de l'acolliment als assistents que vingueren d'arreu de Catalunya i acabada una pregària inicial, el Dr. Alberto Monticone, catedràtic d'Història Contemporània de la universitat de Roma i antic President de l'Acció Catòlica italiana, dictà la ponència, "Dificultats actuals del ser cristià". Centrà les dificultats, en tres: la mentalitat social secularitzadora, la manca d'un projecte apostòlic inspirat en fermes propostes de santedat laical i l'actitud de por d'una Església que li costa fer un examen de consciència sobre ella mateixa.

Seguidament hi hagué un ampli debat entorn de la ponència de Monticone.

A la tarda, els participants en el Fòrum es distribuïren en grups o seminaris, els temes dels quals foren cinc: L'esperit religiós de l'home (Ramon M.

Nogués), Saber llegir l'Escriptura (Armand Puig), El diàleg entre creients i no creients sobre la manera d'enfocar la vida humana (Pere Lluís Font i Ignasi Riera), Viure la fe tot treballant per construir una cultura solidària (Josep Lligades), i La fe compartida en comunitat (Jesús Moreno).

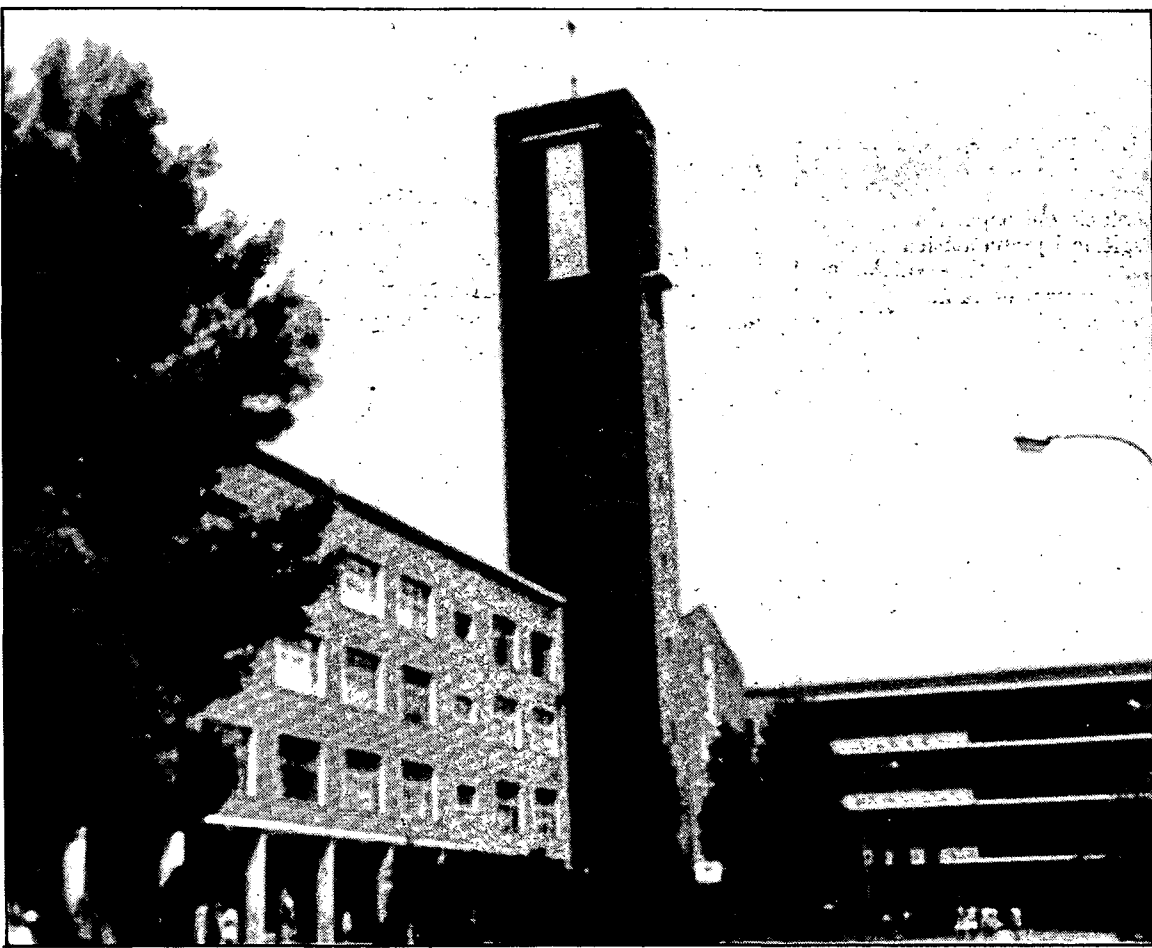
Diumenge: "La proposta cristiana"

Després d'una breu pregària i d'una avaluació de la realització de les propostes presentades en el Fòrum anterior, el teòleg i periodista, Joan Llopis, dictà la segona ponència, "La proposta cristiana", que s'ha publicat resumida en un altre lloc del nostre setmanari.

Seguidament es féu un debat obert sobre el tema d'aquesta ponència. Després es llegiren les propostes, que foren set, adreçades a les persones i col·lectius participants en el Fòrum.

A la tarda hi hagué un acte de solidaritat amb el "Tercer Món", en el qual actuaren, Lluís Alfredo, cantautor uruguaià resident a Barcelona; també en Luis Aguirre, coordinador de comunitats cristianes populars de Nicaragua i finalment es féu una presentació d'iniciatives d'ajut al Tercer Món.

A les 18 hores es clausurava

el Fòrum amb una concelebració eucarística, presidida per Mn. Josep M. Domingo, vicari de Terrassa i conciliari de la Jobac, dirigint els cants en Xavier Morlans.

El IV Fòrum "Home i Evan-

geli", al qual féu acte de presència el nou bisbe auxiliar de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach i en què es llegia unes lletres de suport del cardenal Jubany, fou model per la seva organització, pel seu poder de

convocatòria —més de 1.000 assistents— per la serietat en l'estudi dels temes i llurs debats, i, sobretot, per l'entusiasme en el nombrosíssim públic.

FRANCESC GAMISSANS

IMPROMPTU

Pasqua

Haurem passat aquesta Setmana Santa, cadascú a la seva manera. Qui com unes petites vacances, no per petites menys esperades, qui aprofitant l'ocasió de practicar l'esport preferit, qui en el silenci haurà cercat les falles d'aquest jo que tantes vegades ens fa ballar com vol.

També n'hi ha, i són moltíssims, els qui hauran seguit, devotament uns, per costum uns altres, les cerimònies litúrgiques que l'Església ens proposa seguir. Tots n'hauran tret el profit que la nostra bona voluntat ens haurà permès de recollir.

Els menys —i, ¿per què els menys?—, hauran arribat a l'esclat de la nit de Pasqua, i hauran cantat l'"al·leluia" més solemne de l'any. I, potser, fins i tot hauran pogut fer balanç de vells propòsits, i n'hauran formulat de nous...

I el matí del dia de Pasqua, si aneu per camins de muntanya potser us arribarà el resò de les caramelles entonades per veus infantívoles, i tot somriurà...

Quan torni a la vida de cada dia, quan pugi a l'autobús, ¿veuré somriure el meu home trist?... Seria com una victòria del Crist, que ha fet sol el seu camí, només acompanyat, de lluny, per uns quants endormiscats.

ORIOL CAMPS

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadades per sempre, i per convalsescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

GLOSSES DOMINICALS

La divinitat de Jesucrist

En un llibre publicat fa poc, el conegut escriptor francès Jean Guittou observa que el món ha estat sempre en crisi, però que l'actual és una "crisi d'essències". La d'avui incideix sobre "l'existència de la humanitat com a tal".

L'Església —la fe dels cristians— ha passat sempre les seves crisis, i l'actual afecta també la "seva naturalesa", la seva mateixa essència. És fàcil constatar que això és cert; si tenim en compte el contingut de la fe —les veritats que creiem i professem—. Perquè ¿que potser no hi ha veritats essencials del cristianisme que són qüestionades, i fins i tot negades, àdhuc per alguns que es confessen membres de l'Església? Una d'aquestes és la divinitat de Jesucrist.

El cristià creu en Ell. Per això s'anomena "cristià", nom que fou aplicat per primera vegada als deixebles de Jesús a Antioquia, l'any 43. Però heus ací la gran pregunta: ¿en quin Jesús creuen els qui avui s'anomenen cristians? ¿Només en un profeta, en un savi o en un gran home de bé?

Entre nosaltres no manquen els qui callen o neguen la divinitat de Jesucrist. El consideren com un reformador social o polític, que fracassà i fou crucificat per voler canviar les estructures de la societat de la seva època. És una visió que, partint de la "praxis", nega a Jesús tota transcendència. Altres, en la seva acció pastoral, silencien la divinitat de Jesucrist, en un intent de fer fàcil l'acceptació del missatge cristià per la mentalitat moderna. Creuen que és millor no parlar d'una cosa que és difícil d'entendre.

Partint d'aquestes maneres de pensar, tot el cristianisme s'enfonsa. Perquè, negada la divinitat de Jesucrist, no té sentit, posem per cas, parlar de la salvació duta a terme per Déu, manca de fonament de l'existència de la vida eterna, es buida de contingut la nostra esperança, la nostra fe és vana.

Llavors, fàcilment Jesucrist passa a ser un "mite", explotat per l'Església.

Cal afirmar amb valència: "la fe de l'Església", ben fonamentada en l'Escriptura i en la Tradició. Nosaltres "creiem en Nostre Senyor Jesucrist, Fill de Déu; Ell és el Verb etern, nascut del Pare abans de tots els segles i consubstancial amb el Pare". Aquesta és la nostra fe. Així la predicaren els apòstols i així és professada per tots els cristians, que reben el baptisme i participen en l'Eucaristia.

No ens preocupa que Jesucrist, en qui creiem com a Déu i com a home, sigui un misteri incompreensible per a la nostra ment humana. El coneixement que neix de la fe no es funda en "l'evidència" d'allò en què s'ha cregut, sinó en la "credibilitat" d'uns testimonis que donaren la sang per Jesucrist. Com ho han estat, en el decurs de la història, tants milers i milers de cristians que han professat i defensat heroicament, de moltes i diverses maneres, la seva fe i el seu amor a Jesucrist, Déu i home vertader!

Sant Pere sembla que diu als homes i a les dones d'avui allò que advertia als cristians d'Àsia, quan ja pul·laven en el segle I les primeres heretgies: "Perquè no és pas seguint faules enganyoses que us hem fet conèixer el poder i l'adveniment de nostre Senyor Jesucrist, sinó després d'haver contemplat amb els nostres ulls la seva majestat". Es referia a la transfiguració de Jesús al mont Tabor. Allí es va sentir la veu del Pare, que deia als apòstols Pere, Jaume i Joan: "Aquest és el meu Fill, l'estimat, en qui tinc posada la meua complaença".

El que no es pot fer és això: reduir el Nou Testament solament als Evangelis, fer-ne una lectura parcial i interpretar-los partint d'unes ideologies preconcebudes.

NARCIS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

“La litúrgia, per pròpia naturalesa, és posterior a l'evangelització i és com el seu ressò joios. La litúrgia ocupa com el segon lloc en el procés cristià: primer s'escolta el missatge joios de l'evangeli, després es lloa Déu per aquest anunci. Això no vol pas dir que abans de participar en la litúrgia sigui necessari fer un curs complet de teologia o de catequesi; però per participar en la litúrgia sí que cal saber i creure que Jesús ha ressuscitat i és el cap d'una humanitat lliure ja de la mort i del pecat. Així ho compregueren, per exemple, en la primitiva Església, la massa d'esclaus que, sense

cultura, van ser evangelitzats, acceptaren l'anunci i entengueren els sacraments del baptisme i de l'eucaristia com a signes de l'alliberament que obra Jesús. Com que aquests signes cristians són senzills si prèviament han estat dirigides unes paraules d'evangelització, aquests esclaus sense cultura entengueren i visqueren els signes litúrgics cristians”.

Això diu el Dr. Pere Farnés actual Director del Centre de Pastoral Litúrgica, que enguany commemora els 30 anys de la seva fundació a Barcelona.

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha complert trenta anys

Els signes de la litúrgia són senzills d'entendre, si prèviament s'expliquen

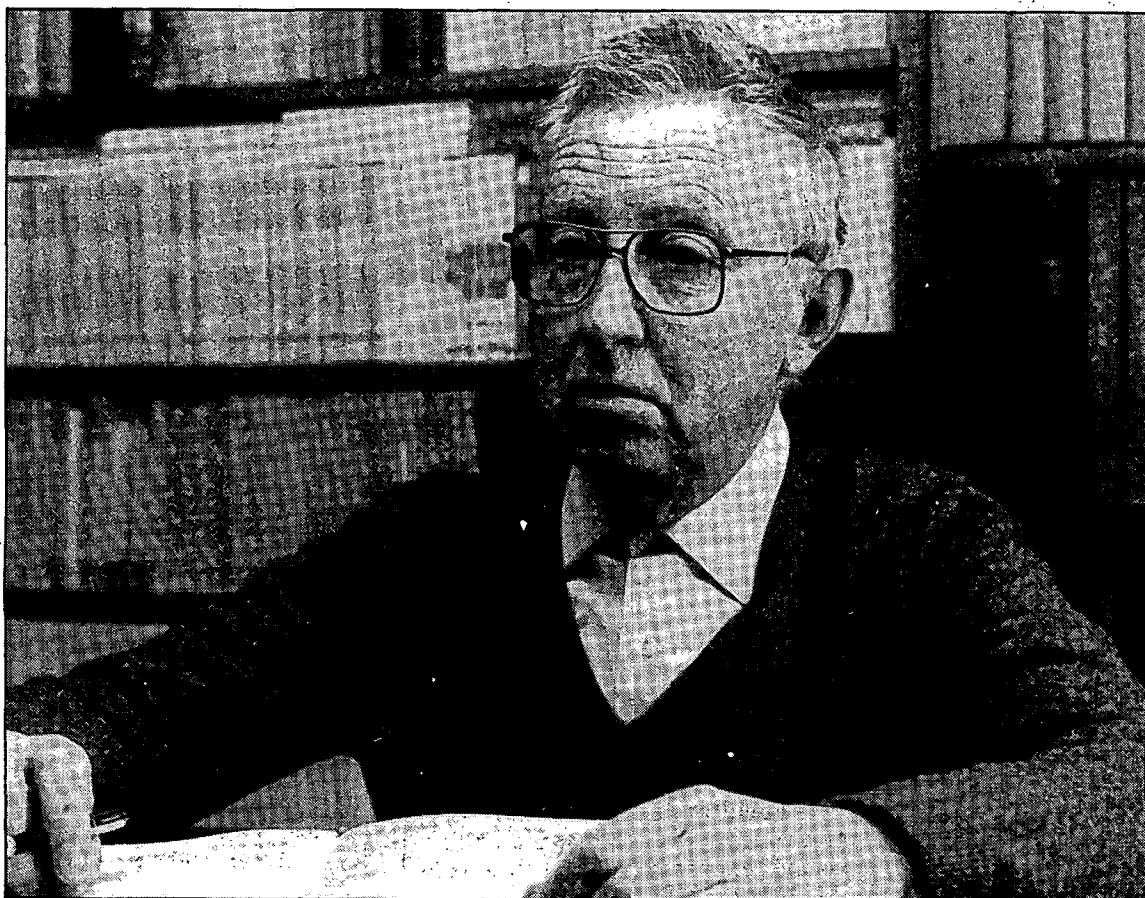
El “Centre de Pastoral Litúrgica” (CPL), durant 30 anys ha ofert una sincera voluntat de servei a la diòcesi barcelonina, primer, així com a l'Església catalana i àdhuc a la resta de l'Estat espanyol, després. Tothom reconeix i agraeix l'eficàcia i constant tasca del CPL que ha dignificat les nostres celebracions i ha aprofundit nombrosos temes d'investigació litúrgica, ensems de fer-ne una àmplia divulgació, gràcies a la seva competència i tenacitat.

Abans hi ha una prehistòria

L'any 1956, per iniciativa del bisbe Dr. Gregorio Modrego, se celebra a la diòcesi de Barcelona un Congrés litúrgic. És una represa que enllaça amb el Congrés litúrgic català de l'any 1915. D'aquí en surten propostes i accions concretes: una experiència de monicions editades en ciclostyl per l'Advent, una comissió —Estop, Farnés, Bellavista, Franquesa, Tena— per elaborar un “Directorio sobre la missa” que apareixia l'any 1956. L'any 1958 surt a la llum pública el llibre “Monicions i pregàries per a la santa missa” quan encara faltaven cinc anys perquè el Concili Vaticà II plantegés i aprovés la reforma litúrgica. Aquest llibre fou la concreció més visible de l'esforç de tot un seguit de gent per acostar la celebració a l'assemblea. Tingué una gran difusió. A partir d'aquestes realitats el CPL pren la forma i comença la seva història ascendent.

La reforma litúrgica

El Concili Vaticà II aprova el seu primer text, la Constitució “Sacrosanctum Concilium” sobre la Sagrada litúrgia, el 4 de desembre de 1963. És un moment important, que desvetlla moltes esperances pastorals. Amb aquest motiu, el

Dr. Pere Farnés: “El CPL vol estar al servei de l'acció pastoral de l'Església a casa nostra, però sense que les seves actuacions o propostes tinguin valor normatiu ni siguin veu oficial de l'Església”.

CPL organitza, el gener del 64, unes jornades sobre la Constitució que obtenen una participació i assistència ben significativa d'aquestes esperances.

A partir d'aquí, l'activitat del Centre es desplega i multiplica en l'explicació i aplicació de la reforma. L'any 1966 es concreta l'aprovació canònica dels estatuts del Centre, la primera junta del qual fou: President, Pere Tena, i Vocals, Pere Farnés, Joan Bellavista, Joan Ubeda, Joan Llopis i Joaquim Gomis.

Una nova situació del Centre la podríem fixar a l'Advent de 1968, quan apareix “Missa dominical”, publicació destinada a oferir material per a les celebracions eucarístiques dominicals.

L'ebullició postconciliar diversifica camins i centres d'interès. Les condicions generals no porten ja a les actua-

cions entusiastes i unitàries dels anys anteriors, però el que continua essent necessari és el servei eficaç de material i suggeriments per avançar en una més gran qualitat i veritat en les celebracions.

El Centre de Pastoral Litúrgica, avui

Actualment, la tasca continua: intenta respondre a les necessitats de la Pastoral litúrgica, o ofereix serveis concrets a aquest camp de la vida cristiana. Des de l'any 1977 té lloc, entre altres realitats, el Curs Superior de Litúrgia, promogut per l'Institut de Litúrgia del Centre, i en col·laboració amb la Facultat de Teologia de Catalunya.

Actualment el Consell directiu del CPL el formen: President, Pere Farnés, vocals, Josep Aldazabal, Josep Lligades,

Josep Guiteras, Josep Urdeix, i Gerent, Joaquim Gomis.

Amb l'actual President, Dr. Pere Farnés

He mantingut una interessant conversa amb el Director del CPL, Mn. Pere Farnés, prou conegut, per altra part, pel seu prestigi en la matèria i per les seves diverses publicacions. Li he plantejat el tema de la litúrgia dels sacraments, que sembla poc entenedora per mentalitats senzilles, manca des d'una acurada formació religiosa com sembla necessària per participar en la litúrgia de l'Església. Els sacraments són “signes sensibles de la gràcia” i això ha de ser de fàcil captació per a tothom. Per això ens sembla que la litúrgia, almenys per les classes populars, hauria de tenir símbols més senzills i esforçar-se perquè fossin ente-

nedors també per a la gent humil.

—Bé, això és veritat però els signes litúrgics fonamentals ja són senzills i entenedors previ un anunci evangèlic. Sant Agustí, comparant els sacraments cristians amb els de l'Antic Testament, diu que els sacraments cristians, en comparació amb els signes del Antic Testament, són “pocs en nombre, fàcils d'observar i rics en significació”. No és necessària una gran cultura religiosa per entendre els signes litúrgics però sí que cal una petita iniciació prèvia perquè els fidels relacionin el signe litúrgic amb l'anunci evangèlic. Cal que abans els que han de participar en la litúrgia siguin evangelitzats. En el benentès, això sí, que per “evangelitzar” no entenguem fer tot un curs de teologia o de catequesi; “evangelitzar” vol dir simplement anunciar que Jesús ha ressuscitat; després d'aquesta evangelització cal explicar els signes sacramentals com a símbols de la victòria de Jesús sobre la mort. És en aquest context que els símbols litúrgics són senzills i entenedors, no certament per tothom, però sí per tots els que han acceptat l'anunci, tant si són homes de ciència com si són gent de cultura senzilla. Us posaria un exemple: la senyera d'una nació la comprenen savis i gent humil, rics i pobres; per comprendre la senyera, signe de la pròpia nació, no es necessita fer grans estudis, però sí que cal saber quins colors corresponen a cada nació. Aquest coneixement suposa que com més es coneguin les gestes de la pròpia nació més significarà la pròpia senyera. Els signes sacramentals són com la senyera de la victòria de Crist. Són intel·ligibles per tots els que acceptin la fe en la victòria de Jesús i els hagin explicat la relació

del signe sacramental amb la victòria de Jesús.

—Vostè diu que hi ha una prioritat en l'evangelització.

—“Certament, el Concili Vaticà II va afirmar amb força que en la vida cristiana no tot és litúrgia, que prèviament a la litúrgia hi ha l'evangelització. Ara bé, l'evangelització no és un curs de teologia sinó un anunci joios, fet amb convenciment, que es pot fer en una curta estona. L'evangelització és prèvia a la litúrgia però més en la naturalesa de les coses que no pas en el temps successiu. Recordeu allò que els Fets dels Apòstols ens conten de Felip: en una curta estona Felip va “evangelitzar” l'eunuc d'Etíopia: li explicà un text d'Isaïes, li comentà com es referia a Crist, l'eunuc va acceptar l'anunci i immediatament va ser batejat. En pocs moments va passar de l'evangelització a la litúrgia. Aquest anunci evangèlic és simple i els seus signes litúrgics també ho són. Un exemple històric ho il·lustra molt bé: el cristianisme amb els seus sacraments i els seus signes va arrelar a Roma en una comunitat en què hi havia certament alguns nobles, però que la immensa majoria era una massa d'esclaus, que humanament estaven molt més avall que ho puguin estar la nostra classe social més ignorant. No obstant aquells esclaus entengueren l'evangelització i els signes d'alliberament que contien els sacraments, van entendre el pas de la mort a la vida que significaven el baptisme i l'eucaristia. Van entendre la relació entre el triomf de Jesús i els signes litúrgics: un bany que cobria el seu cos com la llosa va cobrir el cos de Jesús en el sepulcre i del qual en sortien com Jesús va sortir del sepulcre, un pa que es trencava com el cos del Senyor va ser triturat a la Creu, una copa festiva que preanunciava un regne de felicitat eren com la senyera, el símbol, el sacrament del triomf de la humanitat en Jesús; i nobles i esclaus compregueren aquests signes senzills i participaren en la litúrgia que, després anaren aprofundint en la pràctica cristiana. Torno doncs a insistir que l'evangelització no és pas fer un curs de catequesi o de teologia que és simultània a la participació en la litúrgia. I també insisteixo que fer uns signes litúrgics pels “savis” i uns altres per “la genteta” —diguem-ho així— seria en el fons contradir allò que cada diumenge confessen a la missa quan diem que l'Església és una.

—En l'Església no hi ha doncs èlites d'evangelització o de pertinença?

—Certament que hi ha gent que viu més intensament la vida cristiana però institucionalment no hi ha cristians de diverses categories. Potser ara entrariem en un altre tema al marge d'ai-

xò. El Papa actual, dirigint-se fa poc a un grup de bisbes d'una regió francesa els deia, per exemple, que anessin amb compte a no fer de la confirmació el sacrament de la gent “compromesa” mentre la resta dels cristians quedaven només batejats; la confirmació, els recordava el Papa, és un dels sacraments de la iniciació cristiana, un dels signes de l'“evangelització” i no es pot permetre que entre aquells a qui s'ha anunciat l'evangeli i hagi uns cristians que, per principi, només siguin batejats.

ments referents a les versions cal adreçar-les a la Comissió de versions. Aquesta comissió té un caire oficial, mentre que el CPL és de caire privat.

—Privat, però aprovat per la jerarquia?

—Sí. El CPL és una associació eclesial aprovada canònicament, encara que no sigui cap organisme oficial de l'arquebisbat de Barcelona ni de la Conferència episcopal tarraconense. La seva tasca vol estar al servei de l'acció pastoral de l'Església a casa nostra, però sense que

La “Fundació Mossèn Josep Sanabre” premià el present treball, “El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona” del Dr. Joan Bellavista, professor a la Facultat de Teologia de Catalunya. Representa una valuosa contribució a la història de l'Església catalana d'una de les més exuberants institucions eclesials contemporànies. La història del CPL ha estat —tal com diu el mateix autor del llibre— pacífica i pacificadora, i ha complert un magnífic servei a favor de l'Església i de la cultura catalana.

Vivament recomanem l'obra a tots als interessats per la història de la pastoral litúrgica a Catalunya en aquests darrers anys.

—Voldria fer-vos una pregunta en un altre ordre d'idees. L'edició en llengua vernacle dels llibres litúrgics depèn del Centre de Pastoral Litúrgica?

—No. Té un altre àmbit totalment distint. La promulgació dels llibres litúrgics depèn de la Conferència episcopal tarraconense, i a l'interior d'aquesta institució hi ha una Comissió de versions de la qual formen part alguns membres del CPL, però els dos estaments són dues realitats distintes. El responsable de la Comissió de versions és mossèn Jaume Fàbregas, que no és membre del CPL. Cal dir o aclarir això, perquè tots els suggeriments

les seves actuacions o propostes tinguin valor normatiu ni siguin veu oficial de l'Església. Els seus càrrecs directius són elegits per l'assemblea integrada pels membres del Centre, que actualment són 21, i les seves publicacions i activitats tenen tanmateix un ampli i plural marge d'autonomia.

En aquestes mateixes pàgines fem esment d'aquestes diverses publicacions del CPL que tenen un ampli ressò no sols aquí a Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol sinó fins i tot en molts països llatino-americans.

FRANCESC GAMISSANS

Publicacions del Centre

El CPL promou un conjunt d'activitats dins el seu àmbit propi. Entre elles cal remarcar les publicacions. Les esmentem totes seguidament.

REVISTES

Phase

Bimestral de pastoral litúrgica. Director: Pere Tena. És una revista destinada a la reflexió, orientació i informació sobre temes bàsics de pastoral litúrgica. Els números acostumen a ser monogràfics entorn a una determinada qüestió.

Té 22 anys d'existència i ha publicat 132 números. El seu consell de redacció és format per experts en litúrgia d'arreu d'Espanya.

Missa Dominical

Revista quinzenal per a la preparació i celebració de la missa dominical. Director: Joaquim Gomis.

Ofereix material per a la preparació de l'homilia, monicions i pregàries, suggeriments diversos per a les celebracions. N'hi ha edició catalana (en la qual les monicions i pregàries són bilingües), castellana i mexicana.

L'edició catalana té 15 anys d'existència i la castellana 11.

Oración de las horas

Revista mensual de pastoral de la pregària i la celebració. Director: Pere Farnés.

Ofereix reflexió, suggeriments i material per a la pregària i la celebració, amb especial atenció a la litúrgia de les hores. La revista és en castellà però ofereix una edició amb el material en català.

Té 13 anys d'existència.

Dossiers CPL

Dossiers al servei de la celebració litúrgica. Director: Josep Aldazábal.

Es una col·lecció de llibres que ofereixen materials, reflexions i suggeriments per a diferents aspectes de la celebració litúrgica: temps litúrgics, sacraments, ministeris, etc. S'editen en català i en castellà, llevat d'alguns que són només en castellà. Actualment n'hi ha 17 de publicats.

Celebrar

Col·lecció de llibrets per als fidels. Director: Josep Lligades.

Llibrets per ajudar els fidels a la participació litúrgica i la pregària en els diversos sacraments, temps i circumstàncies. S'editen en català i en castellà.

Actualment n'hi ha 8 de publicats.

LLIBRES

El Centre de Pastoral Litúrgica participa com a coeditor a la col·lecció Saurí i hi edita llibres corresponents al seu àmbit d'actuació. Fins ara n'han estat publicats tres: **Lluita-Festa (Quaresma-Pasqua)**, de J. Gomis, J. Lligadas i J. Urdeix; **Homilies. Cicle A del leccionari dominical**, de J. Gomis; **L'any litúrgic**, de J. Bellavista.

Igualment, el Centre de Pastoral Litúrgica dirigeix la col·lecció Lletra i esperit, d'Editorial Regina. En aquesta col·lecció, entre altres, s'hi publica anualment el **Calendari litúrgic-pastoral** que cada any prepara Pere Farnés.

EDICIONS MUSICALS

El cantoral

Un ampli i popularitzat recull de cants per a la celebració eucarística i per a altres celebracions. N'hi ha tres edicions diverses.

Les cassettes

S'han editat dues cassettes amb una part dels cants catalans que conté el Cantoral. Està en projecte l'edició d'altres cassettes fins a cobrir la totalitat dels cants.

El responsable de les publicacions musicals és Albert Taulé.

AÑO MARIANO

Agosto 1987 - Agosto 1988

*Son las doce
Recebo el Angelus*

FLORILEGIO DE LA VIRGEN

Solicitud de
Florilegis en
cantitats superiors a
1.000 unitats amb el
mes de la imatge de la
Mare de Déu que se solita

- Associacions
- Col·legis
- Bisbats
- Parròquies
- Ordes Religiosos

Preus molt especials

Dirigir-se a:
SALVAT
Departament Bibliografia Religiosa
C/. Comte Borrell, 97, entresol, 08010 Barcelona

CARACTERISTIQUES

1. Mida 30 cm. x 40 cm.
2. Set làmines de pintures clàssiques a tot color.
3. Indicació a cada làmina de:
Autor
Època
Museu
4. Edició limitada i numerada per Catalunya Cristiana.

P.V.P. 2.800 Ptes.

GRATIS

Si ens envia complimentada l'enquesta sobre LA BÍBLIA que hi ha en aquesta pàgina

ENQUESTA SOBRE LA BÍBLIA

1. LA BÍBLIA suscita un interès general, que pot tenir distinta motivació. El seu interès per LA BÍBLIA és per motiu

- ☐ Cultural o històric.
☐ Religios.
☐ No m'interessa.

2. En el conjunt de LA BÍBLIA, cal distingir dues parts: L'Antic Testament (A.T.) i El Nou Testament (N.T.). Vostè coneix millor

- ☐ L'Antic Testament.
☐ El Nou Testament.
☐ Cap dels dos.

3. Els seus coneixements sobre textos de LA BÍBLIA, són gràcies a

- ☐ El que em van ensenyar al Col·legi i a la Família.
☐ El que escolto amb la meua assistència a la Missa.
☐ El que llegeixo o he llegit en LA BÍBLIA.
☐ El que llegeixo i escolto en general.

4. Entre els altres llibres que vostè segur que té, digui'ns si té

- ☐ Una Bíblia completa (A.T. i N.T.)
☐ Només els Evangelis.
☐ Ni una cosa ni l'altra.

5. Aquesta pregunta potser necessita una consulta o memòria. En cas de tenir la Bíblia completa, Antic i Nou Testament. Podria dir-nos...

- Quants volums té?
• La comprà o fou un regal?
• Fa molt que la té?

6. Comencem amb preguntes en què la seva resposta es apreciativa o opinable. Els ensenyaments de LA BÍBLIA, s'han transmès sempre de pares a fills. Considera que

- ☐ És una equivocació. Va contra la llibertat dels fills.
☐ Cal continuar fent-ho.
☐ No opino.

7. Viatjant per l'estranger, LA BÍBLIA és a la tauleta de nit de les habitacions de molts hotels, per facilitar la lectura als qui ho desitgin.

- ☐ És un costum a extinguir.
☐ A Espanya estem endarrerits. S'imposarà.
☐ No opino.

8. En moltes llars hi ha signes extrems de la confessió catòlica de la família: quadres, crucifixs, fotografies, etc... Tenir LA BÍBLIA a casa ho considera

- ☐ Un signe de confessionalitat.
☐ Un símbol del transcendent, però aconfessional.
☐ Un element decoratiu, res més.
☐ Ha d'estar a la biblioteca, com un llibre més.
☐ No opino.

9. Hi ha passatges a l'Antic Testament de LA BÍBLIA, que poden ferir la sensibilitat, en narrar comportaments o situacions, que aparentment no coincideixen amb l'actual praxi catòlica. Vostè és partidari de

- ☐ Deixar que la llegeixin els seus fills petits.
☐ No deixar que la llegeixin els seus fills petits.
☐ No opino.

10. Llegir la Bíblia té les seves dificultats, sobretot la comprensió per manca d'actualització dels missatges continguts en els textos històrics del temps en què foren escrits. Per facilitar aquesta comprensió

- ☐ M'agradaria tenir un assessor bíblic.
☐ M'agradaria un tractat d'Iniciació a la Bíblia.
☐ No necessito ajudes per a la comprensió.
☐ No opino.

Edat	Estat	Professió	☐ Home	☐ Dona
------	-------	-----------	-------------------------------	-------------------------------

- ☐ Desitjo que m'enviïn el *Florilegi de la Mare de Déu* gratis, a la direcció que indico, per haver contestat les preguntes de l'*Enquesta sobre la Bíblia*.
- ☐ Desitjo que m'enviïn el *Florilegi de la Mare de Déu* contra-reembossament de 2.800 ptes., a la direcció que els indico.

DADES PERSONALS

Nom	1r Cognom	2n Cognom
Carrer/Plaça	N.º	Pis
Porta		
Població	Districte	Província
		Telèfon

Retalli aquesta enquesta i envii-la per correu a **SALVAT** - Departament Bibliografia Religiosa
C/. Comte Borrell, 97, entsol. 08015 Barcelona

B

CALENDARI

Diumenge, 3 d'abril. Pasqua de Resurrecció. Sant Sixt I, papa màrtir. Santes Fara, verge i Agape, verge màrtir. Bta. Guimar. El sol surt a les 5,31 i es pon a les 18,18 (Hora solar).

Dilluns, 4 d'abril, de Pasqua. Ntra. Sra. de l'Alegria. Sant Plató, abat; sant Benet el Negre, franc i Bta. Liduvina, verge.

Dimarts, 5 d'abril. Sant Vicenç Ferrer, prevere. Santes Emilia verge i Irene, verge màrtir.

Dimecres, 6 d'abril. Sant Guillem, abat; sants Marcel·lí i Platònides, màrtirs.

Dijous, 7 d'abril. Sant Joan Bta. de La Salle, fundador; sant Epifani i sant Sadurní, bisbes.

Divendres, 8 d'abril. Sant Amanci i sant Dionís, bisbes i santa Màxima, màrtir.

Dissabte, 9 d'abril. Santa Maria Cleofàs, casada i sant Acaci, bisbe.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

3 d'abril. DIUMENGE DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR. - Vetlla Pascual. Lecturas: Gn 1,1-2,2, S.103. Gn 22,1-18, S.15. Ex 14,15-15,1, Ex 15,1-6,17-18. Is 54,5-14, S.29. Is 55,1-11, Is 12,2-6. Ba 3,9-15,32,4,4, S.18. Ez 36,16-28, S.41. Rm 6,31-11, S.117. Mc 16,1-8.

Missa de Pasqua: Lectures: Primera, Fets 10,34a.37-43, S.117, segona Col, 3,1-4 Tercera Jo 20,1-9.

4 d'abril. Dilluns. Lectures: Primera, Fets 2,14.22-3, S.15, segona Mt 28,8-15.

5 d'abril. Dimarts. Lectures: Primera, Fets 2,36-41, S.32, segona Jo 20,11-18.

6 d'abril. Dimecres. Lectures: Primera, Fets 3,1-10, S.104, segona Lc 24,13-35.

7 d'abril. Dijous. Lectures: Primera, Fets 3,11-26 S.8, segona Lc 24,35-48.

8 d'abril. Divendres. Lectures: Primera, Fets 4,1-12, S.117, segona Jo 21,1-14.

9 d'abril. Dissabte. Lectures: Primera, Fets 4,13-21, S.117, segona, Mc 16,9-15.

Litúrgia de les Hores

Diumenge, 3. Resurrecció del Senyor. Tot propi.

Dilluns, 4. Tot propi.

Dimarts, 5. Tot propi.

Dimecres, 6. Tot propi.

Dijous, 7. Tot propi.

Divendres, 8. Tot propi.

Dissabte, 9. Tot propi.

D'ACÍ I D'ALLÀ

L'arbre genealògic

Quan entro a la sala gran de la casa d'uns propietaris rurals i veig el quadre de l'arbre genealògic, penso que els components d'aquella família han sentit necessitat de saber-se units, l'un darrera l'altre, pel melic, com els talps petits caminen agafats per la cua. Aquesta afecció a fer l'arbre familiar va en augment als nostres dies. El potent engranatge de la tècnica moderna fa que les persones enllac no siguem ningú. Ja no sabem on som ni on ballem. Ens sentim esmaperduts flotant com rat-penats en la nit.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de L'Estanty

Preguem amb el sant pare Joan Pau II

Aquest mes d'abril, el Sant Pare demana a tots els cristians que preguin PERQUÈ ELS JOVES, ALIMENTATS AMB L'EVANGELI I L'EUCARISTIA, COL·LABORIN EN LA CONSTRUCCIÓ DE LA CIVILITZACIÓ DE L'AMOR.

Els adults han saciat la joventut de materialisme, de confort, de manca de sacrifici i d'esforç. Només els ha importat el plaer. La desnutrició de valors espirituals els ha portat a fruit d'aliments exquisits; però, la buidor ha omplert el seu esperit. L'egoisme i la manca de respecte a la vida han fet baixar la temperatura de l'Amor, de l'entrega i del sacrifici pels altres.

Bernanos va escriure: "Si en els joves baixa la temperatura de l'Amor, aviat la humanitat tremolarà de fred". Sens dubte. Avui ens trobem alguns joves sense aspiracions; incapaços de somniar, passotes,... Estimen poc, estimen malament o no estimen.

Troblem també una altra joventut de qualitat superior. Amarat d'Evangelí i nodrits per l'Eucaristia tenen força per fer una altra civilització, la civilització de l'Amor.

Davant de dos mil companys, un jove prometia a la catedral de Chartres el dia 7 d'abril de 1971: "No deixaré que la pols es posi sobre el meu Evangelí". Era el congrés del Moviment Eucarístic Juvenil. Durant el congrés d'un moviment juvenil italià a Assís, l'any 1980, una noia de 15 anys prometia: "Accepto el compromís de fer-me pa, per poder convertir-me en el Crist de l'Eucaristia. Em comprometo a doblegar-me davant dels meus germans com Crist la nit del Sant Sopar; perquè això és l'Amor".

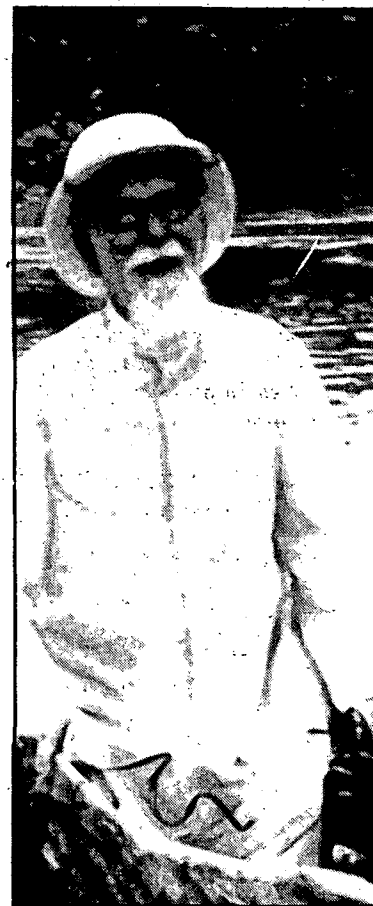
Evangelí i Eucaristia forniran una joventut capaç de refer el món de l'Amor. Evangelí vol dir estar a prop de Crist, l'amic, Déu fet Paraula humana per comunicar la Vida. Trobar-se cada dia amb Crist, vol dir identificar-se amb l'únic Salvador dels homes; vol dir seguir el Camí que ens mena a la Veritat i ens dona la Vida. Vol dir treballar perquè l'amistat, que iguala les persones amigues, ens vagi identificant amb Crist. Eucaristia vol dir oferir cada dia les il·lusions, l'estudi, el treball i la pregària unint-se a l'ofertament de Crist que sobre l'altar fa nou el seu sacrifici per a la salvació de tots.

El Sant Pare sap que tot això és possible en els joves d'avui. Preguem, doncs, perquè els joves s'alimentin d'Evangelí i d'Eucaristia per reconstruir la civilització de l'Amor.

Intenció Missional

El Sant Pare ens proposa cada mes una intenció de pregària que recorda l'esperit missioner de l'Església. Aquest mes d'abril, ens demana que preguem **PELS MISSIONERS MALATS I ANCIANS**. El Sant Pare els té molt presents.

Al Zaire, va dir a les religioses: "¿Com podré oblidar les religioses malaltes, debilitades, ancianes? Durant tot el dia, i sovint a la nit quan dormir els resulta difícil, presenten al Senyor la seva oblatió silenciosa. Amb Crist, elles

salven el món". Units als sofriments de Crist, els sofriments del malalt i de l'ancià tenen valor salvífic.

Una missionera de 82 anys escrivia: "El nostre cos es debilita; però, l'ànima immortal intensifica la seva respiració en endinsar-se en el seu fi que és Déu". Preguem doncs, pels missioners malalts o ancians, perquè els seus sofriments ajudin les generacions joves a aprofundir en l'Evangelí.

ANTONI Mª SERRALLONGA
SJ.

ADULTS EN LA FE

La Penitència, sacrament necessari i útil

JOAN GUITERAS I VILANOVA

és l'estultícia.

Així, doncs, per a qui ha ofès Déu greument, el sacrament de la penitència porta novament a la vida perduda. És allò que el sacrament de la Penitència fou instituit per perdonar els pecats comesos després de la regeneració baptismal. Hi ha, però, una altra qüestió: la dels pecats venials. Per als qui experimenten la feblesa, la "celebració repetida de la penitència" els dona "forces per arribar a la plena llibertat dels fills de Déu".

Dir els pecats greus

No passem de llarg aquest paràgraf del ritual: "Per rebre el remei saludable del sacrament de la penitència, segons la disposició de Déu misericordiós, el fidel ha de declarar al sacerdot tots i cadascun dels pecats greus que recordi, un cop examinada la consciència".

Elemental! Els pecats han de ser confessats. Adhuc hi ha raons antropològiques que demostren la conveniència i que ara, per mor de l'espai, obviarem. Només cal subratllar que si, abans, la confessió dels pecats tenia tanta consideració que acaparà el nom del sacrament de la penitència, ara no seria raonable, teològicament parlant, negar la importància de la confessió dels pecats. És un dels elements, no ho dubteu, que s'ha mantingut en la història del sacrament.

La confessió, doncs, dels pecats és, com indicàrem en un article anterior, un dels actes del penitent. Realitat

enutjosa, potser, però també alliberadora i consoladora. Expressió de la sinceritat del perdó que hom suplica al Crist que perdona pel ministeri de l'Església. I que permet que el penitent pugui ser adequadament ajudat pel ministre en ordre a la mateixa reparació medicinal i per a refer la dignitat perduda.

La freqüència del sacrament

És un punt que queda clar per al pecat greu. Però, el ritual diu: "A més, la recepció freqüent d'aquest sacrament és molt profitosa també per evitar el pecat venial". I afegeix: "En efecte, no es tracta d'una repetició ritual, ni d'un mètode psicològic, sinó del desig assidu de perfeccionar la gràcia del baptisme, a fi que, mentre portem la mort de Jesús en el nostre cos, també es manifesti en el seu esclat la seva vida en nosaltres. En aquestes confessions, els penitents, mentre s'acusen de les culpes venials, han de procurar de conformar-se a Crist més profundament i de seguir amb més atenció la veu de l'Esperit".

Ja es veu, per tant, que d'acord amb aquests principis, un ha de trobar un ritme en la celebració sacramental de la penitència. I un ritme que no sigui excessivament diferit. Cal valorar, doncs, aquest gran instrument d'ajut a la nostra vida cristiana. Hom ha de servir-se'n per ser més fervent en el servei a Déu i als germans. És un problema de delicadesa espiritual. Un afinament de l'esperit. Fidels i sacerdots ho han de comprendre.

Acabo amb una expressió que bellament revela el sentit del sacrament: "La celebració d'aquest sacrament és sempre un acte pel qual l'Església proclama la seva fe, dona gràcies a Déu per la llibertat amb la qual Crist l'ha alliberat i ofereix la seva vida com a sacrifici espiritual en honor de la glòria de Déu, tot acostant-se al trobament amb Crist".

El sacrament de la Penitència, en relació amb èpoques relativament recents, coneix una considerable desafecció. Un signe sacramental que ha conegut diversos problemes al llarg de la història de l'Església. Davant d'ell hi ha hagut una certa incomoditat. Ho testimonia la pràctica pastoral en la història i les reaccions dels mateixos fidels en cada època. Amb tot, enmig de les vicissituds experimentades per la pràctica i la preocupació dels pastors, sempre s'han mantingut unes constants que han donat idèntica consistència al sacrament de la misericòrdia.

M'agradaria molt, en una altra ocasió, oferir als lectors una breu història de la pràctica penitencial de l'Església. Penso que és una exposició molt interessant per valorar el sacrament del perdó, per adonar-se de la caritat de l'Església en aquest procés i també per reconèixer els valors perenns que, més enllà de pràctiques variades, identifiquen la realitat penitencial i, concretament, la capacitat del perdó dels pecats confiada per Crist a la seva Església.

Pecats diversos, remeis diferents

Aquí hi ha una qüestió que resta clara. I que és inscrita en la tradició sacramental de l'Església. La necessitat de recórrer al sacrament quan un sucumbeix greument.

En efecte, el pecat greu suposa el trencament total de la comunió amb Déu. Si, és aquí on cal col·locar la defallença mortal —la que mata. No, no es tracta de fer aparèixer cap fantasma. La responsabilitat humana sap que hi ha actes que ofenen greument el germà i, per tant, ofenen Déu. Perquè l'amor a Déu i al proïsme tenen la mateixa ona de freqüència. I el pecat dur, calculat, volgut, té una veritable realitat. No siguem massa ingenus. L'astúcia humana és ben palpable en determinats moments, de la mateixa manera que també, en altres ocasions, ho

La fe de Maria és la fe de Pasqua

"DESPRÉS D'HAVER RESSUSCITAT D'ENTRE ELS MORTS, NOSALTRES HEM MENJAT I BEGUT AMB ELL"

Amb el diumenge de Pasqua comencen els diumenges en els quals no escoltem cap lectura de l'Antic Testament, excepte el salm. Cada diumenge, un fragment dels Fets dels Apòstols va donant-nos, pas a pas, imatges de la realitat i del dinamisme de l'Església de Crist, durant els seus primers anys.

Avui és un fragment del discurs de Pere a la casa de Corneli. Pere és un testimoni privilegiat de la resurrecció (vegeu l'evangeli). Per a ell, el que és decisiu és haver experimentat l'acompliment de l'anunci del sopar: menjar amb el Ressuscitat. ¿No ho podem dir, també nosaltres, quan celebrem l'Eucaristia?

Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols (10:34a,37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: "Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom".

"AVUI ÉS EL DIA QUE HA OBRAT EL SENYOR. ALEGREM-NOS I CELEBREM-LO!"

El salm del sopar pasqual jueu s'ha convertit en el salm per excel·lència de la litúrgica pasqual cristiana. És que l'obra del Senyor per excel·lència és, certament, el misteri pasqual de Crist. Ell és la pedra angular de la casa espiritual que som els batejats.

Salm 117:1-2,16ab-17,22-23 (R.: 24)

Enaltiu el Senyor. Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor. Que respongui la casa d'Israel: perdura eternament el seu amor.

R. Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, Alegrem-nos i celebrem-lo.

La dreta del Senyor fa proeses, la dreta del Senyor em glorifica. No moriré, viuré encara, per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors, ara corona l'edifici. És el Senyor que ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

"CERQUEU ALLÒ QUE ÉS DE DALT, ON HI HA EL CRIST"

Als que han celebrat la Vetlla Pasqual, aquesta exhortació de l'Apòstol se'ls converteix en una continuació de tota l'experiència sacramental. En qualsevol cas, és una crida a la autèntica identitat cristiana: el misteri de una vida en Crist, per la fe, per la caritat, per l'esperança.

"Havia de ressuscitar d'entre els morts".

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (3: 1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixen amb ell plens de glòria.

La Setmana Santa d'enguany deu haver tingut una referència constant a la figura de la Mare de Déu. No podia ésser d'altra manera. I és bo que ho hàgim fet així. ¿Com podríem deixar de pensar en la Mare de Déu en celebrar els màxims misteris de la redempció dels homes, si tenim en compte que —com diu un text de Nadal— "per Ella hem aconseguit rebre l'Autor de la vida"?

Aquesta figura de Maria era important en la contemplació de la passió del Senyor; el divendres sant, veient-la —com ens deia l'evangelista— "dreta al costat de la creu", o bé acompanyant-la, sola i dolorosa, durant el dissabte sant, com a testimoni fidel de la fe en la resurrecció del seu Fill. "Ella, la Verge Maria, en el gran dissabte, quan Crist dormia al sepulcre, amb la sola força de la fe i de l'esperança, l'única entre tots els deixebles, va esperar en vetlla la resurrecció del Senyor" (Col·lecció de misses de la Mare de Déu).

Avui, que celebrem "el tercer dia" i el "primer dia" alhora, la presència de Maria continua acompanyant-nos com la d'aquella que ens va al davant, en la comunió amb Jesús ressuscitat, com ens va anar al davant amb la seva fe.

• Les aparicions del Ressuscitat

Els evangelistes no han donat cap referència a una aparició del Ressuscitat a la seva Mare. Piadosament podem pensar que hi hagués una aparició del Senyor a Maria. Tanmateix, també podríem pensar que aquesta aparició no era necessària ni per confirmar la fe de Maria, ni per enviar-la a predicar, com en el cas de les altres aparicions.

En efecte, les aparicions del Senyor són per clarificar i confortar —Maria Magdalena i deixebles d'Emaús— o per enviar a la missió —els Onze— o per confirmar la resurrecció —els testimonis aduïts per sant Pau a 1 Corintis 15—. En tots els casos, la presència del Ressuscitat ve a portar una renovació en els destinataris: "el nostre cor era ardent...", diuen els deixebles d'Emaús. No podem imaginar-nos el fet de les aparicions com una forma de tranquil·litzar els deixebles després de la mort al Calvari... Com si Jesús digués: "No us amoïneu, no ha passat res, no hi pensem més en el calvari..." Tot al contrari! Les aparicions del Ressuscitat són una referència constant a la creu, a la mort, a la crucifixió: "Sóc jo mateix... Mireu les mans i els peus...", "El crucificat ha ressuscitat!", "Els mostrà les mans i el costat".

Les aparicions no signifiquen pas que Jesús "retorna" a la mateixa vida d'abans, sinó ben al contrari: signifiquen que Jesús, a través de la mort, ha començat a viure a la dreta del Pare, amb una vida nova i glorificada, comunicadora de l'Esperit als qui creuen en Ell; ara toca a aquells que ell elegí, en el temps de la convivència històrica, realitzar, en la història, la comunicació d'aquesta vida i d'aquest Esperit, com a ministres seus. Quan els apòstols proclamen: "Jesús és el Vivent pels segles dels

segles!", o bé "El Senyor ha ressuscitat d'entre els morts" expressen, amb llenguatges lleugerament diversos, una mateixa realitat.

D'aquesta realitat, Maria n'estava perfectament segura, en el goig de la fe. Per ella, podem pensar que la mort de Crist ha estat viscuda en profunda comunió amb el Fill. El papa Joan Pau II, en la seva meditació sobre Maria —l'encíclica "Redemptoris mater"— fa aquesta explicació dramàtica: "Si n'era de gran, si n'era d'heroica en aquests moments —els de la mort de Crist— l'obediència de la fe demostrada per Maria davant els insondables designis de Déu!... I alhora, si n'és de poderosa l'acció de gràcies de la seva ànima, i de penetrant la influència de l'Esperit Sant, de la seva llum i de la seva força. Per mitjà d'aquesta fe Maria està unida perfectament al Crist en el seu despulament... Per mitjà de la fe la Mare participa a la mort del Fill, a la seva mort redemptora; però, a diferència de la dels deixebles que fugien, era una fe molt més il·luminada... Des de la creu, és a dir, des de l'interior del misteri de la redempció, s'estén el radi d'acció i es dilata la perspectiva de la benedicció de fe: 'Benaurada la qui ha cregut'..."

• La fe de Maria, és la fe de l'Església

Per tot això Maria és el prototipus de la fe pasqual, que és la fe de l'Església:

Una fe que no treu res a la història de Jesús, però que no és para en la història de Jesús, sinó que la traspassa per arribar al Jesús Senyor de la història.

Una fe que creu que Jesús de Natzaret, el Crucificat, és el Ressuscitat: el mateix.

Una fe que confessa i contempla la passió del Calvari, sense aturar-se en els dolors físics i morals, bé que considerant-los, i sobretot veient-los assumits a l'interior d'una plena comunió d'amor amb el Pare del cel, que fa de tots aquests dolors, i de la mateixa creu, l'instrument de la salvació dels homes.

Una fe que s'adreça i té el seu terme en el Senyor que "ressuscità el tercer dia d'entre els morts, s'en pujà al cel, seu a la dreta de Déu Pare totpoderós, i d'allí ha de venir a judicar els vius i els morts" (Símbol apostòlic).

Una fe que es confessa en l'Església, en comunió catòlica i apostòlica, i que es rep en l'Església.

Amb la litúrgia bizantina, cantem avui a la Mare de Déu aquest himne, tan propi al nostre romà "Regina coeli": "L'àngel digué a la Plena de gràcia: 'Verge puríssima, alegreu-vos: ho repeteixo alegreu-vos. El vostre Fill ha ressuscitat del sepulcre al tercer dia'. Resplendeix, plena de llum, nova Jerusalem, perquè la glòria del Senyor s'aixeca sobre teu. Exulta ara i alegra't, filla de Sió. I vos, puríssima Mare de Déu, alegreu-vos en la resurrecció del vostre Fill".

"HAVIA DE RESSUSCITAR D'ENTRE ELS MORTS"

El sepulcre buit de Jesús és un signe ambigu que cal completar amb les aparicions del Ressuscitat. Aleshores adquireix una força escatològica extraordinària: és el testimoni que el sepulcre no és l'última paraula sobre Jesús, com no ho ha de ser tampoc per als homes. D'altra banda, la comparació entre el sepulcre de Llätzer i el de Jesús, la presència del cos del primer i l'absència del cos del segon, volen expressar la gran novetat de la resurrecció de Jesús: és la vida "nova", no pas el retorn a la vida d'abans!

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (20:1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: "S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat". Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Renoveu la vida

Acabat el "lucernari", o litúrgia de la llum, comencem la litúrgia de la paraula. Som a la segona part de la Vetlla Pasqual. Tots asseguts, escoltem la lectura pausa-da de les grans gestes de Déu a través de la història de la salvació. Escoltem la pa-
 raula inspirada amb atenció reflexiva. L'Església novament ens presenta els tex-
 tos fonamentals de la nostra fe. Ens els presenta en aquesta nit santa i poderosa que allunya el pecat, renta les cul-
 pes, fa innocents els caiguts, torna l'a-
 legria als enristits, dissipa els odis, restableix la concòrdia, converteix les nacions. És la nit de Pasqua, nit de vetlla, l'hora de fer el pas cap a la vida, autèntica nit de llum. Sota la resplendor del Ciri Pasqual, la lectura de la paraula de Déu amara de llum les nostres intel·ligències i els nostres cors. **Que l'estel del matí en trobi encesa encara la flama; aquest estel què mai no es pon: Crist, que, tornant d'entre els morts, s'aparegué gloriós als homes com el sol en dia serà** (Pregó pasqual). Enmig de la comunitat reunida —l'Església— ara tot és nou: el foc, la llum, la nit... Convé que també soni a nova la paraula de Déu. La rutina, ombra de la tenebra i de la mort, hauria d'haver quedat part de fora del portal de l'església u foragitada del nostre cor. Perquè també és nova la vida que aquesta nit de resurrecció ens porta. És amb aquest esperit que comença la primera lectura: **Al principi Déu creà el cel i la terra. La terra era un món buit i sense cap ordre... i l'esperit de Déu batia les ales sobre el caos. Déu digué: Que existeixi la llum. I la llum existí** (Gn 1:1-3). Som al principi. No sols el principi del món, sinó també el principi de la història de la salvació. Déu intervé, es fa activament present, en la història de la humanitat. Primer, creant-la: **Déu creà l'home —la humanitat— a la seva imatge, el creà a imatge de Déu; creà l'home i la dona. Déu els beneí** (Gn 1:27).

Una nova creació

(Salm 103 -H. 104-:1-2a.5-6. 10 i 12.13-14ab.24 i 35c R.: 30)

JOSEP M. ARAGONÉS

De fet, on som, és a les arrels de l'arbre genealògic de la humanitat. Llibre del Gènesi, dels principis, de la genealogia del món i de la humanitat que l'habita. La intenció, però, de la lectura en aquesta Vetlla no és ni de bon tros cultural. És una invitació a passar el pòrtic del gran temple de l'obra de Déu i no parar fins i tant que no hàgim arribat al "sancta sanctorum": al santuari del Crist ressuscitat. El "principi" definitiu, la segona creació, la nova arrel de la humanitat trasplantada al terror dels fills de Déu.

Beneeix el Senyor

Escollida la lectura, la comunitat és convidada a beneir el Senyor: **Beneeix el Senyor, ànima meva. Senyor, Déu meu, que en sou, de gran. Aneu vestit d'esplendor i de majestat, us embolcalla la llum com un mantell** (vv. 1-2a). El quart evangeli, parlant del Verb, ens diu: **Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes** (1:4). Aquesta Vida-Llum és la que avui batega i brilla enmig de la nit de

Pasqua. Perquè, tal com ens diu el salm responsorial, ja embolcallava com un mantell el Déu creador. Aquell "principi" posava els fonaments d'aquest altre "principi" que, de fet, no fan sinó un únic i decisiu "gènesi". La creació i la redempció nosaltres les mirem a través de la nostra òptica humana, sotmesa a les limitacions del temps i de l'espai. I entremig hi posem el drama del pecat de la humanitat, com una mena d'intent foll de desviar l'obra de Déu. Des de l'eternitat de Déu, però, aquesta successió és simplement "ara": el poder de Déu fa la humanitat reclosa en l'abraçada del seu amor realitzador total de la personalitat humana: des del principi fins a la fi. És ben cert que cada home pot escapar-se de l'abraçada amorosa i realitzadora de Déu. Aquest és el risc seriós que podem córrer tots, i que tràgicament tots hem córrut. Però la voluntat de Déu és globalitzant. No fa les coses a mitges, ni per etapes desencaixades. La creació de la vida, allà en el Gènesi, apunta a la re-creació de la Vida en el nou "Gènesi" de la resurrecció. Aquesta nit de Pasqua la creació queda del tot acompanyada. El caos de la

mort ha estat convertit en cosmos. La resurrecció és el repòs per sempre. La Vida plena. Davant nostre el salm responsorial ens fa passar la gran saviesa de Déu manifestada en la riquíssima varietat de les seves obres, que totes convergeixen en aquesta magna obra del Crist ressuscitat. La Humanitat Nova i definitiva. **Que en són, de variades, Senyor, les vostres obres, i totes les heu fetes amb saviesa** (v. 24ab).

Una lectura nova

Tota la recitació del salm responsorial, després de la primera lectura d'aquesta Vetlla, és orientada per l'antífona del responsori: **Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. L'alè —l'Esperit— de Déu donà vida al primer home i sentit a tota la creació. Avui, l'alè —l'Esperit— de Déu, ha renovat la vida de Jesucrist, que en la creu mentre moria la confiava heroicament a les mans del Pare, i ell, Déu-Pare, no sols l'hi conservava, sinó que la feia arribar a la seva total i plena radicalitat. Així renovava també la vida sobre la terra. Aquesta nit el món ressuscita amb Jesús a la vida nova de Déu. La terra dels homes és assentada sobre uns fonaments, els de la Nova Humanitat redimida, que la fa immòvil per segles i segles** (v. 5). Tot sorgeix de les fonts del baptisme (v. 10) que s'escolen per l'existència dels homes en la gran riquesa de vida dels sacraments pasquals. **Tot treballa al servei de l'home** (v. 14). En definitiva: tot és nou. També la lectura i la meditació d'aquest antic salm 103, que aquesta nit ens fa entrar en la novetat de la resurrecció de Crist i de tots els germans salvats per la seva sang gloriosa. Intentem, doncs, fer una lectura nova, una lectura en clau eclesial, d'aquest salm responsorial, que ens ajuda a convertir la nit en un mantell de llum (v. 2), que ens embolcalla com correspons als fills del Creador de la Llum i de la Vida.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 400 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amoroixa la solitud i dona el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

RSAS. IGLESIA ESPANYOLA Via Julia, 151 ROMA ITÀLIA	8.580.- Ptas.
M. GERTRUDIS MONTSEERAT Avda. La Cordillera, 4950 5008 CORDOBA ARGENTINA	10.530.- Ptas.
GAIETA ROSSELL CLIVILLERS Matanzas, 689 - Colonia Lindavista Delegación G.A. MADERO MEXICO D.F. 07300	10.530.- Ptas.
RICARD NAVARRO B.P. 3155 DAKAR SENEGAL	11.280.- Ptas.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
 Direcció Tel
 Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
 (nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
 Sucursal n°
 N° compte corrent
 Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data:
 Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

Monsenyor Luigi Giussani, fundador de "Comunió i Alliberament"

El Cristianisme és un fet que pertorba la història

"Comunió i Alliberament" és un dels moviments laics més dinàmics de l'Església. Monsenyor Luigi Giussani és el fundador d'aquest moviment. En aquesta entrevista aborda temes d'indubtable interès.

—¿Com veu la situació religiosa, moral i intel·lectual dels joves d'avui?

—Als joves els manca trobar un sentit a la vida. Cerquen el significat en coses molt immediates. Els joves, en certa manera, van a la recerca de sensacions, de coses que omplen el seu temps d'algun significat. També crec que en els joves s'ha alliberat el sentiment religiós. Mai com ara han estat tan receptius al missatge religiós. Paral·lelament a aquesta bona disposició veig en els joves una debilitat per mantenir una actitud de resistència i continuïtat.

—Quina podria ser la causa general d'un fenomen d'aquest tipus?

—La caiguda de les ideologies.

—Com valora vostè la secularització? És un factor de purificació?

—No crec que el contacte amb el món purifiqui l'Església, sinó el fet de veure's obligada a aprofundir en la seva identitat. La secularització per una part empeny a la fe, a ser més autoconscient i, per l'altra, provoca que hagi de mostrar la correspondència dels seus continguts amb els aspectes profunds del cor humà.

—El moviment "Comunió i Alliberament" va néixer abans del Concili. Què va aportar al moviment?

—El Concili va respondre a exigències ja molt explícites en nosaltres: la naturalesa de l'Església com a presència de Crist i com a fet orgànic present a la

història (la paraula orgànica la trobem fins i tot, en la Lumen Gentium). Es va presentar Crist com a centre de la història del món, l'Església com a realitat orgànica que assenyalava la seva presència. En segon lloc, la font més gran del valor no ve donat pel ministeri que s'hi realitza, sinó pel misteri del baptisme que és el fonament de la dignitat del cristià. En aquest sentit finalment va vèncer la figura del "fidel" i no la inicial adequació d'una "teologia del laicat" que evidentment és unilateral. En tercer lloc, per la "Gaudium et Spes" es fa una invitació apassionada a l'obertura al món i a la recerca de la veritat de Crist en els esdeveniments humans. Per això el cristià no se sent estrany a res.

—En aquesta etapa del postconcili, diria vostè, que el pensament de "Comunió i Alliberament" té quelcom molt precís i urgent a dir?

—Que el cristianisme és un fet que travessa la història pertorbant tot àmbit que toca, i en aquest impacte amb la història, crea una actitud cultural decididament caracteritzada.

—Vostè parla freqüentment de "cultura". Com la definiria?

—Jo la defineixo com un "desenvolupament crític i sistemàtic de l'experiència". L'experiència és l'impacte que la realitat provoca en el subjecte. La provocació fa sorgir el "problema". L'impacte de la realitat problematitza el subjecte i aquest ha de respondre. Aques-

ta és la responsabilitat de la vida. Un subjecte respon —és responsable— encara més ja que és autoconscient de la seva identitat.

—D'on neix l'autoconsciència del subjecte?

—Aquesta ve donada per l'experiència de la "pertinença". L'alternativa fonamental és que el subjecte o bé té la imatge que es pertany a si mateix o té la imatge que pertany a quelcom més gran que ell. La pertinença a si mateix és el límit de la cultura moderna: l'home és mesura de les coses, l'home autònom. Mentre que la pertinença a quelcom més gran dona encara un marge, perquè pot relliscar en pertinença al poder, a l'Estat, o al contrari és pot viure com a "religiosa" la pertinença no a alguna cosa sobrehumana, sino a Déu. Per a nosaltres la pertinença és a Crist. Si és pertinença a Crist és també, en conseqüència, pertinença a l'Església. La sistematicitat d'aquest fenomen s'anomena CULTURA cristiana. Aquesta concepció de la cultura té una característica que per la seva naturalesa no pot evitar res, no pot censurar res, està oberta a tot. És veritablement "Catòlica".

—Quin és l'impacte, el valor de la modernitat?

—El valor de la modernitat consisteix a afirmar el valor de l'home com a immanent a la realitat material. L'home com a fenomen immersit en la matèria. Aquest és un aspecte profundament cristià.

—Què ens diu sobre el compromís polític?

—No podem optar per un partit que lluita contra els valors fonamentals. Com podem donar suport a un partit que fa propaganda contra la vida?

MANUEL VALLS

Afirma que els joves són molt receptius al missatge religiós.

Teología Novedades

Yves Congar

LLAMADOS A LA VIDA

ISBN 84-254-1584-5. 12 x 20 cm. 192 págs. Rústica. 950 ptas.

El padre Congar es universalmente conocido como teólogo. Pero también le gusta expresarse como autor espiritual. Es esta otra cara la que nos revela a través de una docena de cortos capítulos densos y fervientes sobre los sacramentos, la liturgia, la palabra y el misterio de Dios, la vida en el Espíritu Santo.

Pierre Grelot

LOS EVANGELIOS Y LA HISTORIA

14 x 22 cm. 328 págs.
ISBN 84-254-1566-7. Rústica. 1500 ptas.
ISBN 84-254-1567-5. Tela. 1800 ptas.

Aborda el problema de la historicidad de los Evangelios, o, más exactamente, las relaciones existentes entre el evangelio y la historia. Pierre Grelot estudia aquí algunas piezas del material narrativo de los Evangelios, dejando el examen de los dichos de Jesús para otra obra (*Las palabras de Jesucristo*) cuya publicación es también inminente.

Walter Nigg

LA ESPERANZA DE LOS SANTOS

Cómo murieron y nos enseñan a morir
ISBN 84-254-1606-X. 12 x 20 cm. 160 págs. Rústica. 800 ptas.

Los santos son el gran tema de Walter Nigg. Este destacado hagiógrafo suizo ha sido uno de los primeros que en sus escritos ha evitado las descripciones dulzanas y ha abierto el camino hacia la comprensión de la verdadera naturaleza de los santos. Esta obra, es, siguiendo una tradición literaria que se remonta a la edad media, un libro para bien morir destinado a los hombres de nuestros días.

Herbert Vorgrimler

ENTENDER A KARL RAHNER

Introducción a su vida y su pensamiento
ISBN 84-254-1574-8. 12 x 20 cm. 268 págs. Rústica. 1200 ptas.

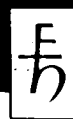
Karl Rahner ha impreso una huella indeleble en el cristianismo y la teología de nuestro tiempo. Muchas de las cosas que hoy se discuten entre los cristianos y se piensan en la Iglesia se remontan, directa o indirectamente, a sus iniciativas y sugerencias. Y, sin embargo, son muchos los que encuentran difícil el acceso a su pensamiento y a su lenguaje, a pesar de sentirse poderosamente atraídos por la irradiación espiritual de su persona. Para ellos ha escrito Herbert Vorgrimler este libro de bolsillo.

Josef Schmitz

FILOSOFÍA DE LA RELIGIÓN

12 x 20 cm. 216 págs.
ISBN 84-254-1525-X. Rústica. 1000 ptas.

Esta filosofía de la religión se pregunta por la esencia y propiedades, por el sentido y el derecho de la religión. Sólo toca marginalmente la crítica de la religión y persigue más bien una filosofía de la religión en el sentido de buscar sus razones y fundamentos.

Editorial Herder

Solicito me
envíen gratis
su catálogo
de obras de
TEOLOGÍA

Nombre y apellidos

Dirección

Código postal Población

Provincia

Enviar este cupón a:

EDITORIAL HERDER S.A., Provenza, 388 - 08025 Barcelona

El moviment té una gran incidència a la societat italiana

LII VIATGE CULTURAL

Día 24 d'abril

Excursió a les comarques del Segrià i les Garrigues

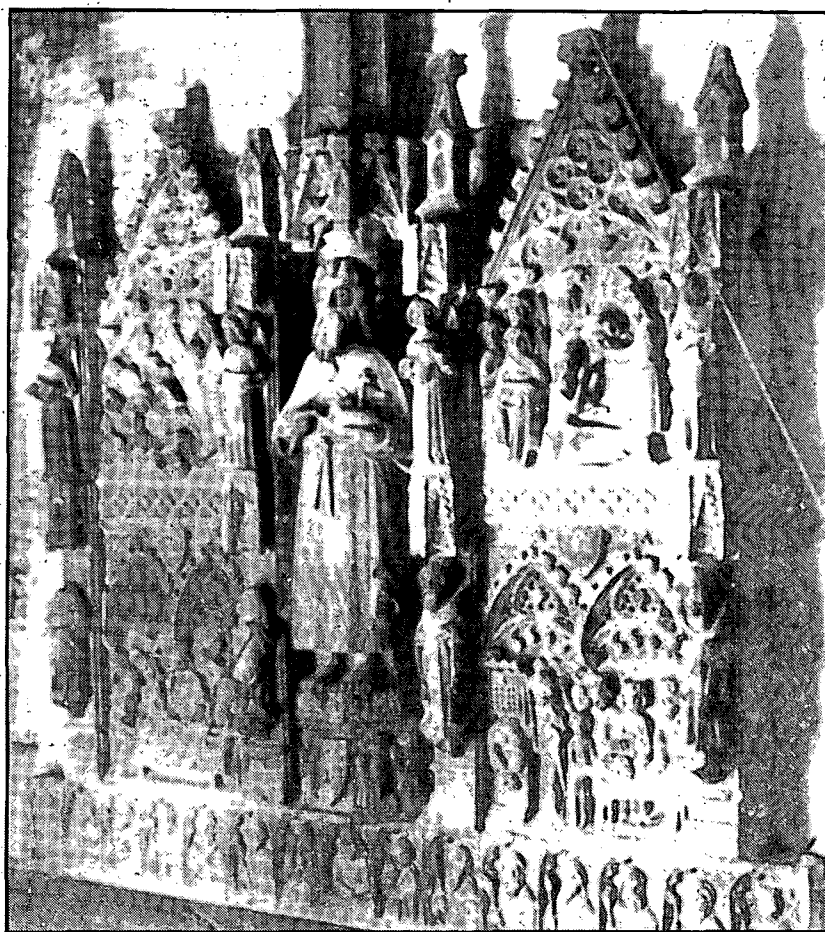
El paisatge és molt interessant, tot ell entre els ametllers i oliveres, deixa un bon regust i satisfacció entre els que realitzen aquesta ruta

Recorregut

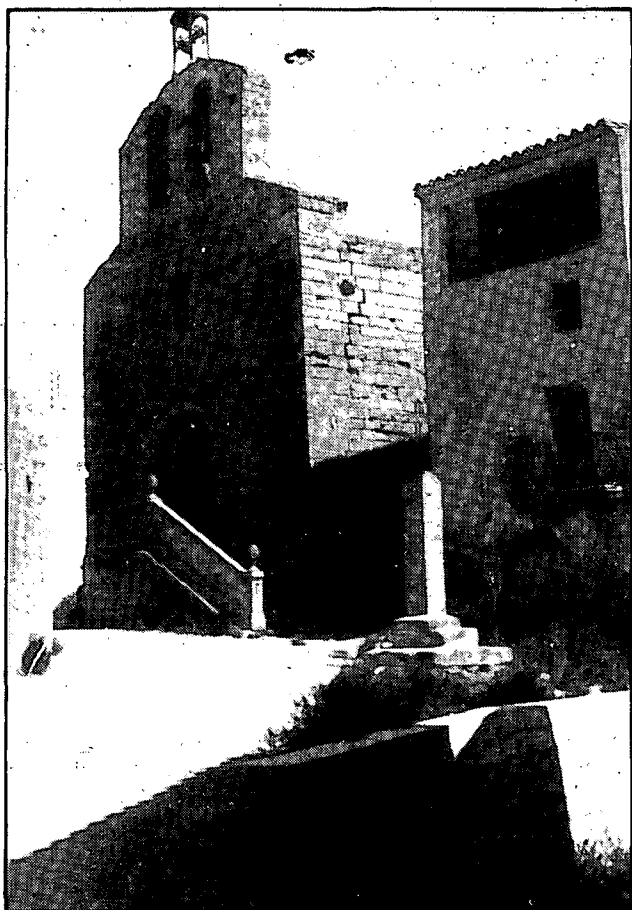
Barcelona, Torrebases, la Granadella, Reus i Barcelona

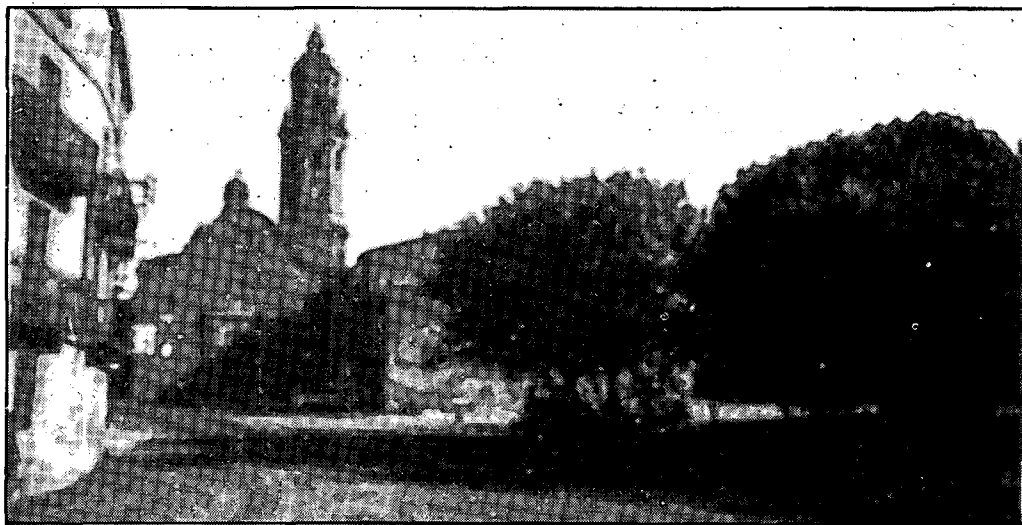
Museu etnològic de Torrebases. Detall del 1r. pis

Altar retaule de pedra dedicat a San Joan. Església de Sant Salvador de Torrebases

Església de Sant Salvador. Romànica S. XII. Torrebases

La Granadella

Preu 2.500 ptes., comprnent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Per reserves de places truqueu al Tel. 215 28 05 Sra. Montserrat. La sortida serà a les 8 en punt del matí, carrer de València, xamfrà Balmes.

DINAREM

RESTAURANT RAMÓN

Especialitat amb Plats Típics Catalans

Avda. Doctor Vives, 93
Telf. 11 03 15

- BODES
- BANQUETS
- CONVENCIONS

LA GRANADELLA
(Lleida)

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVIS

La Direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

Històries, llegendes i tradicions del romànic català

El rei Alfons el Cast va néixer, possiblement, a Sant Pere de Vilamajor

Magnífic campanar de planta quadrada amb finestres geminades en dos pisos. Aïllat de l'església parroquial de Sant Pere (el temple és de l'any 1604) (V. Burón).

El campanar de la parròquia de Sant Pere de Vilamajor —població del Vallès Oriental arrecerada sota el Montseny és l'únic element que es conserva de l'antiga construcció romànica. Malgrat això, tots els amants del romànic han de fer-hi una visita obligada car és considerat com el cloquer més important d'aquest estil en tota l'extensa comarca vallesana. És curiós, però, que aquesta obra d'art no fou construïda com a campanar sinó com a torre de l'homenatge del Palau Reial que hi havia a Vilamajor. En edificar-se l'actual església en el lloc que havia ocupat l'esmentat palau, es respectà aquella gran torre per convertir-la en el campanar de la parròquia de Sant Pere. Hem de dir per acabar

aquest apartat purament arquitectònic, que l'últim tram d'aquesta construcció es molt més modern que la resta malgrat la seva antigor, i es feu aquesta ampliació per poder-hi instal·lar unes bones campanes. L'última es va col·locar l'any 1858, i el mestre fonedor fou el reputat campanar barceloní Isidre Palles, que pocs anys més tard va fondre la famosa campana de Gràcia.

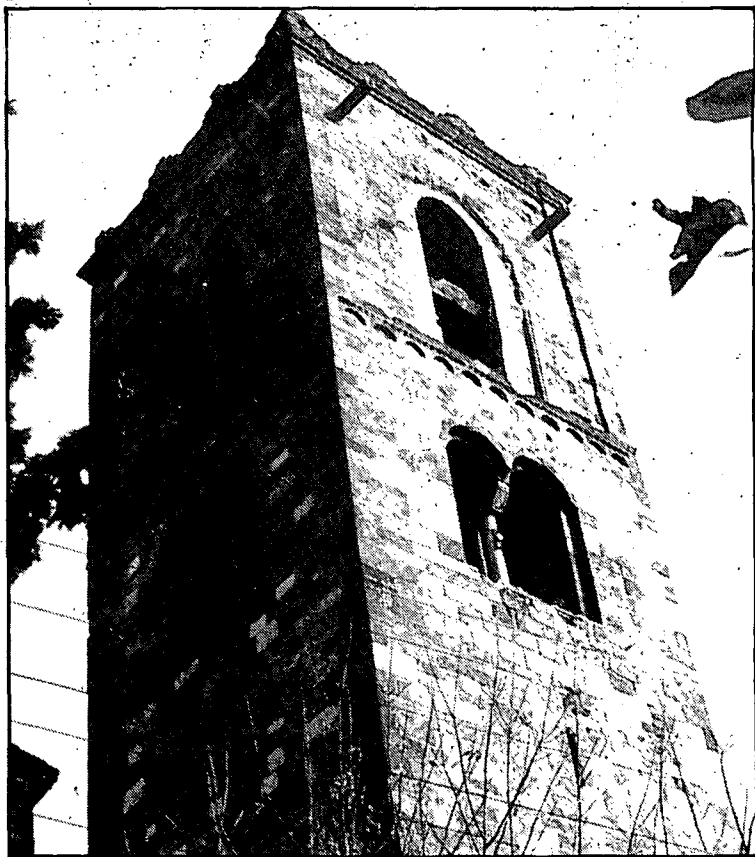
Va néixer el primer comte-rei a Vilamajor?

Hem parlat abans que en el lloc que ocupa l'actual església parroquial de Sant Pere, tenia el seu assentament un palau reial propietat de la monarquia catalana. Hi havia el palau pròpiament dit, l'església, les dependències o estances

dels soldats, servents i altres membres de la cort, i totes aquestes construccions eren envoltades per una muralla, un conjunt conegut com la Força. En aquesta fortalesa que, com he dit, pertanyia als comtes de Barcelona, hi feu estada en distintes ocasions el Comte Ramon Berenguer IV i la seva esposa Peronella.

Per aquest palau reial passaren personatges tan importants com l'arquebisbe de Compostel·la, el Bisbe de Pamplona, el senescal Guillem Ramon de Montcada o el famós i riquíssim personatge barceloní Bernat Marcus i molts d'altres, convertint en moltes ocasions aquest palau de Vilamajor en el centre de la vida i del govern de tot el regne.

Per totes aquestes circumstàncies no seria gens descabellat de pensar que s'escollís aquest palau perquè la reina Peronella donés a llum el seu primogènit i hereu de la corona, Alfons I, primer comte-rei

El campanar destaca per la seva bellesa

de la monarquia catalano-aragonesa. Aquesta efemèride ha estat sempre un cavall de batalla entre els historiadors, que per manca de documents aclaridors sobre el lloc de naixença del príncep, han hagut de fer les seves càbales sobre els viatges reials empresos en aquelles dates, i poder aclarir on podria ser la reina aquell dia 4 d'abril de 1154, data del naixement del príncep Alfons.

Segurament que mai no es tindrà la certesa que el petit Alfons neixés a Vilamajor, però el que sí és segur és que hi va passar moltes i llargues temporades en aquell palau, i que les seves primeres impressions del territori que havia de regir a la mort dels seus progenitors, foren la immensa serralada del Montseny.

JOSEP M. BROTO i TWOSE

Maneres de viure

D'uns quants anys ençà, està en marxa una tan intensa campanya per posar en un mateix sac gent de dretes i retrògrades, catòlics i immobilitistes, feixistes i gent pacífica, enfrontant-los i contraposant-los als que s'autoqualifiquen d'esquerrers i progressistes (sobretot això de progressista, que ara està molt de moda), que molta gent de bona fe s'ho ha cregut i han arribat a identificar, en el seu magí, aquests dos grans grups artificialment i artificiosament delimitats: A un costat una amanida de catòlics, burgesos, capitalistes, explotadors, titllats de gent de dretes, i a l'altre costat una samfaina dels més o menys marxistes, ateus, partidaris del divorci i de l'avortament als quals, per més burla, els diuen progressistes.

L'home és un ésser social i cal que aprengui a respectar les idees, les conductes i els drets del seu proïsme, ja que és l'única manera possible de conviure pacíficament a les societats, respectant i acceptant les diferents maneres de pensar, sense desqualificar els altres només perquè pensen diferent que jo.

I per respectar i acceptar els altres, amb les seves diferències, fins que la societat sigui el medi on totes les persones convisquin en pau i harmonia, cal que tothom accepti unes regles, unes normes, unes limitacions.

Anys enrera, el nen, el noi, a casa, a l'escola, al treball i arreu, era educat i format de manera que conegués i respectés tant les normes de la societat com les de l'Església. Qui aconseguia conèixer aquestes normes, les respectava perquè les estimava. I, en general, qui no les estimava ni les respectava era perquè no les coneixia bé.

I així, a poc a poc primer, i a marxes forçades després, es començà per suprimir la "urbanitat" a les escoles en lloc de perfeccionar-la i posar-la al dia. S'ha suprimit la influència familiar en haver suprimit, o si més no en haver modificat profundament, l'ambient familiar, amb el treball de la dona fora de la llar, els divorcis, les criatures "aparcades" a les guarderies... S'ha eliminat, o almenys molt disminuït el temor de Déu i la influència de l'Església tant pel que fa a l'educació de l'infant com, ja adult, a la seva conducta en la societat, i, com acabarem?

A la vista d'aquest panorama tan fosc, no podem sinó sentir una gran alegria en constatar la recent edició catalana —cinquanta anys després de ser escrit!— d'un magnífic llibre que no ens cansarem de recomanar. I no voldria pas deixar de reconèixer que, en alguns detalls, el discurs de l'autor està superat, però en línies generals i en la seva major part no tan sols continua essent vàlid sinó que mereix la màxima divulgació perquè exposa i explica uns principis i unes normes que sempre seran vàlides, i malament rai el dia que ja no ho siguin.

ANTONI MUNNÉ i TOMÀS

1. André Maurois, *Un art de viure*. Col·lecció Nova Terra, 88. La Llar del Llibre, Barcelona, 1988.

Els joves preparen l'Aplec de l'Esperit d'enguany

Amb un seguit d'articles, "Catalunya Cristiana" vol unir-se al clima de preparació de l'Aplec de l'Esperit-1988, a Lleida el 21 i 22 de maig. Que l'Esperit empenyi els joves en "una fe, una comunitat i un futur" comuns.

La història de l'Aplec de l'Esperit comença en la Pasqua florida del 1975 amb Sinera-80, al Castell de l'Areny (Berguedà), en una trobada de l'escoltisme catòlic català, on es demana d'obrir espais també per a tots els joves. El 1976, mil cinc-cents joves es troben a Montserrat, en les 12 hores de Pasqua. En la Pentecosta de 1978, quasi un miler de joves s'aplegaren a Siurana de Prades per a viure la Siurana de l'Esperit. El 1980, l'escoltisme tornà a cridar a tots els joves a Ripoll, a la Pasqua-2000. Per Pentecosta del 1982, el Santuari del Miracle, acollí l'Aplec de l'Esperit. Era el primer amb aquest nom i l'escoltisme ofería als altres moviments de joves cristians de casa nostra, de fer una convocatòria conjunta. Al Miracle foren tres mil joves, i al Monestir de Poblet, el 1985, al voltant d'uns cinc mil. Allí se celebrà el següent Aplec de l'Esperit, sota el signe de l'Any Internacional de la Joventut i amb el lema Participació, Desenvolupament i Pau. Enguany la participació es preveu ja superada.

Cada setmana presenta-

rem un testimoni d'un jove de cada bisbat. Avui és en Xavier Tico i Ferrer del Bisbat de Barcelona, que pertany a un grup parroquial de Pregària format per 40 joves. "A l'Aplec de l'Esperit de Poblet ens sentíem units per quelcom que s'ho valia: fer conèixer i revaloritzar la figura de l'Esperit Sant. Fou l'experiència de la presència de l'E.S. El nostre grup de Pregà-

ria estava naixent i això ens va unir i enfortir. Per l'A. de l'E. de Lleida hem començat a preparar-nos tot llegint el Pregó, inscrivint-nos i dintre nostre, preparant un ambient favorable perquè cada persona i grup té necessitat de tornar a aquesta font. L'Esperit ens continua alegant perquè com a persones hem crescut, com a grup anem creixent i obrint-nos a l'Esperit i com a bisbat, descobrim la interrelació entre parròquies d'un mateix arxiprestat. L'Escola de Pregària n'és un bon exemple".

JAUME AYMAR
JOAN D'ARQUER

Antic 190

SRA. DOLORS

Compra mobles antics i tota mena de objectes antics, pisos sencers

Paguem al comptat
Tel. 201 96 30

Muntaner, 190

08036

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

La notícia de la formació d'una cobla de sardanes a la ciutat d'Amsterdam, formada únicament per músics holandesos i amb unes garanties tècniques i artístiques molt positives, va produir una cadena de sensacions que van anar de la sorpresa a l'estupefacció i, lògicament, a l'admiració.

Les Jornades Internacionals Folkloriques (JIF-Catalunya), en conèixer la notícia van creure ràpidament que el fet mereixia ser conegut a Catalunya i que una visita al nostre país de la cobla holandesa era imprescindible.

Es va treballar ben aviat en l'organització de la visita, i ben aviat també, es van començar a rebre peticions de poblacions que desitjaven constatar directament l'existència de la formació holandesa, d'aquests onze holandesos que tocaven sardanes.

Posteriorment, a mesura que s'anaven perfilant els contactes i arribava documentació escrita i una gravació en cassette de la cobla, era possible també constatar que "La Principal d'Amsterdam" havia estat formada seguint un veritable moviment de respecte i admiració a la dansa catalana i que, a

més, oferien unes interpretacions senzillament correctes, gairebé impròpies (així ens ho hauria semblat) de qui no hagués nascut a Catalunya.

Tot plegat permet afirmar de manera senzilla, sense voler entrar en sensacionalismes, que el mes de març del 1988 serà un mes històric en la sardana.

Les JIF-Catalunya així ho creuen. Components de la cobla "La Principal d'Amsterdam":

Tenores	Rolf van Kreveld Mas Fopma
Tibles	Hans Cartigny Maud Sauer
Flabiol	Edo Wilod Versprille
Trompetes	Oda van Hecke Erik Waerdes
Trombó	Werner Mazurel
Fiscorns	Frank Lindenaar Marcel Hesselink
Contrabaix	Richard Tollenaar
Director	ROLF VAN KREVELD

CUINA

"Cocktail" de llagostins

800 gr. llagostins 1 llimona - 1 copa conyac
1 o 2 enciams 2 cullerades salsa Perrins
2 pomes àcides 2 cull. tomaquet "Catchup"
salsa maionesa espessa 2 pastanagues

Coeu els llagostins amb molt poca aigua i sal, durant 2 o 3 minuts, escorreu-los i traieu-los les pells.

Talleu la part més blanca de l'enciam molt fina, renteu-la, escorreu-la i si cal eixugueu-la amb un drap.

Feu una maionesa espessa, aromatitzada amb suc de llimona.

Barrejeu la maionesa amb 2 cullerades grans de Catchup, 2 cullerades de salsa Perrins i una copeta de conyac, rectifiqueu de sal, barrejeu-ho bé amb l'enciam, i les pomes tallades a trossets petits. Si us agrada fort, podeu afegir-hi una mica de pebre.

Repartiu el que heu preparat en 6 copes especials o petits recipients, poseu els llagostins repartits, deixant-ne 6 de bonics per adornament. Serviu-ho rodejat de gel picat, adornant-lo amb els llagostins reservats i pastanaga ratllada.

MARIA GLORIA MUNTANOLA

Rialles

Programació per a la Pasqua

DIVENDRES, 1

CALAF Casal, 18 hores

Cinema: EL LLEO, LA BRUIXA I L'ARMARI
Nord-americana. Director: Bill Meléndez.

DIUMENGE, 3

CALAF

Casal, 18 hores

Il·lusionisme: LA CAPSA MÀGICA

Espectacle: EL DOS DE CORS.

TORROELLA DE MONTGRÍ

Plaça de la Vila, 17,30 hores

Animació: ELS FARSANTS

Espectacle: FARSA DE FARSANTS.

DILLUNS, 4

BERGÀ

Associació Recreativa Patronat, 17 hores

Il·lusionisme: ABRACADABRA

Espectacle: MÀGIC CIRC.

ESTEVE SERRA PICOLA

Assessor d'Inversions

COLEGIADO N.º 416

Pagarés lletra tresor 12% net anyal (Mínim 1 milló)

Comissió 0.10 sobre operació

Bolsa: 30% neto anual demostrable (Mínimo 2 millones)

Comissió: Cobrem només si hi ha beneficis.

Adreça: Princesa, 20, pral. 1.ª - 08003 Barcelona

Tel. (93) 315 11 74 / 310 71 13 Telex 93.377 TXSEE

VALENTINE

La pintura ideal

A cada llar cristiana Catalunya Cristiana A cada llar cristiana

La formació i la informació religioses, serioses i autèntiques, són imprescindibles per viure el cristianisme dins de la societat moderna.

Aquesta és la missió de la Premsa Catòlica. Aquesta és la missió de Catalunya Cristiana

COL·LABOREU VÓS TAMBÉ EN LA GRAN TASCA D'APOSTOLAT DE LA PREMSA!

Ben segur que coneixeu persones que els seria interessant i beneficiosa la lectura del setmanari. Ompliu les butlletes amb els seus noms i adreces i envieu-nos-les. Nosaltres els donarem a conèixer Catalunya Cristiana i vós hauréu fet un veritable servei d'apostolat.

Nom.....	Nom.....	Nom.....	Nom.....	Nom.....
adreça.....	adreça.....	adreça.....	adreça.....	adreça.....
tel.....	tel.....	tel.....	tel.....	tel.....
població.....	població.....	població.....	població.....	població.....
D.P.....Prov.....	D.P.....Prov.....	D.P.....Prov.....	D.P.....Prov.....	D.P.....Prov.....
català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐	català ☐ castellà ☐

Encara podeu fer més:

A aquell amic vostre que té interès per Catalunya Cristiana, doneu-li a omplir la següent butlleta de subscripció.

Envieu-nos-la.

Catalunya
Cristiana

Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom.....Domicili.....nº.....Població.....D.P.....

Se subscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 4.680.-

Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

☐ Pagament domiciliat

☐ Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

Lloc.....Data.....

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Caixa.....Agència.....

Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avís, amb càrrec al meu

compte/límbreta nº.....se serveixin pagar els rebuts que els

presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al

setmanari CATALUNYA CRISTIANA

Signatura

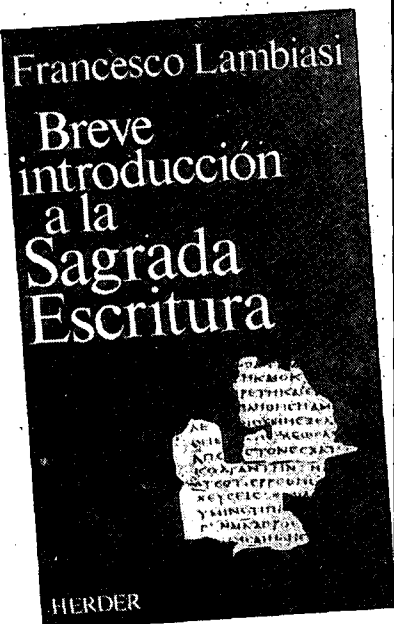
Lloc.....Data.....

LLIBRES

"Breve introducción a la Sagrada Escritura" (1)

A l'home d'avui, ¿li interessa vertaderament el problema de la paraula de Déu? ¿No es mostra l'home presoner de les seves necessitats més urgents, com la casa, la salut, el sou o, fins i tot, com succeeix a les dues terceres parts de la humanitat, del problema dramàtic de la supervivència? Deia el rabí Eliézer ben Azarias: "Si manca la farina, no hi ha **Torah**; i, a la inversa, sense **Torah** no hi pot haver farina" (Pirge'abot III, 24). És com dir: els grans problemes humans no es resolten senzillament posant la mirada al cel i, creient que d'aquesta manera es dona la preferència absoluta a allò que és espiritual, descurant i fins i tot en ocasions menyspreant la part material, la farina. En sentit invers, quan les teories materialistes han negat el cel i han concentrat el seu interès en les coses per les quals tots ens cansem i que tan durament ens disputem, han acabat per reduir l'home a una sola dimensió.

Torah i farina, paraula i pa són indispensables perquè l'home visqui una vida humana. Per això, la paraula de Déu es féu pa i Jesús "company" (literalment **cum-pane**, aquell que fa a els altres participants del seu pa) de l'home. Treure-li a l'home la paraula equival a negar-li la farina per al pa del camí. Aquesta introducció només aspira que el cristià d'avui sàpiga descobrir en la Bíblia la seva farina i el seu pa per la difícil tasca de ser home.

Francesco Lambiasi estudià en el Pontifici Institut Bíblic i en la Universitat Gregoriana de Roma, on, després d'haver-se especialitzat en teologia fonamental, ha donat diversos cursos com a professor. Actualment ensenya en el Pontifici Col·legi Leoní d'Anagni.

"Breve introducción a la Sagrada Escritura". Versió castellana de Isidro Arias. 1988 - Editorial Herder - Barcelona.

(1) Francesco Lambiasi

Les "Bases de Manresa" (1)

L'historiador en Josep Maria Gasol acaba de publicar el llibre **Les "Bases de Manresa"**, 1.ª Assemblea de la Unió Catalanista (Manresa), 25-27 de març de 1892). —Barcelona (Rafael Dalmau, editor) 1987. Col·lecció Episodis de la Història n.º 268—, amb abundant informació per al coneixement de les anomenades oficialment "Bases per a la Constitució Regional Catalana", aprovades per l'entitat mare del catalanisme de finals del passat segle, la Unió Catalanista.

Es tracta d'un llibre sobre un dels fets més significatius de la història del catalanisme, i en conseqüència, de la història de Catalunya, amb la particularitat de ser redactat per un manresà. És, en aquest sentit, una obra elaborada des del sentiment de qui parla i reflexiona sobre quelcom proper i familiar, però amb prou objectivitat i documentació en les seves afirmacions com per no deixar-se emportar pel certament caràcter mític de les famoses "Bases de Manresa".

L'autor ja havia estudiat el present tema en dues obres anteriors: l'any 1967 a **Prat de la Riba** y las "Bases de Manresa" i el 1977 a **Les "Bases de Manresa"** —Un episodi de la història del catalanisme polític. El llibre que ara ressenyem s'incorpora a una tasca iniciada en diferents fronts per tal de recordar aquell esdeveniment de la nostra ja no tant recent història política, amb motiu del seu primer centenari, que

es complirà el 1992 —l'any dels jocs olímpics de Barcelona i, per què no, d'una possible "olimpiada cultural"—. D'altra banda, l'obra de Gasol apareix paral·lelament a l'opuscle que, a iniciativa de l'Omnium Cultural, es va editar amb motiu de la 37.ª Festa de les Lletres Catalanes a l'any Nit de Santa Llúcia, celebrada en la darrera edició a Manresa el 12 de desembre de 1987, que porta per títol **A noranta-cinc anys de les Bases de Manresa**. Produccions intel·lectuals que ens volen preparar el camí per a l'esmentada commemoració el 1992.

El llibre de Gasol s'emmarca dins allò que s'ha anomenat "història local", en aquest cas manresana. Així, ens narra els antecedents, els preparatius, les sessions de treball i els actes complementaris de l'Assemblea, els actors més significatius que hi preneren part en l'elaboració i discussió de les "Bases", amb un especial esment dels manresans que hi col·laboraren, la transcendència en la premsa periòdica de l'època i el ressò en els cercles polítics del moment, per acabar amb una crònica dels diferents moments en què s'ha commemorat anteriorment la importància que per a la història del catalanisme han tingut les "Bases de Manresa". Tot amb una aportació documental centrada en fonts historio-gràfiques manresanes però atenta també a la bibliografia general sobre la història contemporània de Catalunya i concretament del període

històric que ens ocupa.

Obra didàctica, potser sense proposar-s'ho directament, ens permet motivar-nos en la tasca sempre aspra de reflexionar sobre el nostre passat i imaginar-nos un futur més esperançador. Així, el record de les "Bases de Manresa" ens planteja la inexcusabilitat de definir i concretar els termes d'una actuació catalanista, a les caballes del segle XX, esperonats pel mirall de les primeres formulacions en la lluita sempre inacabada per una Catalunya autònoma, fidel als seus orígens.

JOAN LLUÍS PEREZ-FRANCESCH

(1) *Les "Bases de Manresa"* Josep M. Gasol. Episodis de la Història.

Es convocan per quarta vegada

Premis literaris mossèn Narcís Sagner

PREMIO A

Poesia. TEMA LIBRE.
a) Bases: De 150 a 200 versos, podent ésser un sol poema o una col·lecció de poemes.

PREMIO B

Prosa

Conte, narració, assaig, estudi, etc. sobre la zona del Baix Montseny-Montnegre, aportant dades sobre la història, antropologia cultural, lingüística, geografia, folklore, etc. de les subcomarques o zones esmentades i en les que hi formen part els següents municipis:

Vallgorguina, Sant Esteve de Palautordera, Santa Maria de Palautordera, Montseny, Fogars de Montclús, La Costa del Montseny, Campins, Sant Celoni, Gualba, Fogars de Tordera, Tordera, Riells del Montseny, Breda, Hostalric, Vilalba Sasserra, Sant Iscle, Sant Cebrià i Arenys de Munt.

1) El nombre de pàgines ha d'ésser d'un mínim de 30 i un màxim de 50.

Normes Generals

1) Els treballs han d'ésser presentats en fulls mida, DIN A-4, mecanografiats a doble espai i per una cara. Se'n lliuraran 3 exemplars.

2) Els escrits han d'ésser inèdits, escrits en llengua catalana i hauran d'anar acompanyats de lema i plica tancada, a l'interior de la qual es farà constar el títol, el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor.

3) Els premis tindran una dotació de 75.000 ptes. cada un.

4) Els originals s'enviaran fins el dia 30 de juny, a l'Associació Cultural Vallgorguina, Ctra. Vella, 56 - VALLGORGUINA.

Es poden lliurar personal-

ment o per correu, en aquest darrer cas la data del matasegell servirà de comprovació.

5) Comprondran el Jurat els senyors Pere Ribot que el presidirà, Josep M.ª Nicolau, Rosa Victòria Gras, Eduard Bosch, Josep M.ª Gavin i M.ª Carme Perxachs que actuarà de secretària.

6) L'adjudicació dels premis serà el primer diumenge de setembre, a les 6 de la tarda, amb l'assistència a l'acte de l'Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn.

7) En cas de manca de qualitat de les obres presentades el Premi es declararà desert.

8) El Jurat es reserva la facultat d'adjudicar accessits.

9) El Certament és obert a tot-hom (no hi ha distinció d'edats).

10) Les obres premiades restaran en propietat de l'Associació Cultural Vallgorguina que les podrà publicar en el termini de 2 anys. Cas de que això no es porti a terme, l'autor podrà fer lliure ús de l'obra, però en cas de publicarla ha de fer constar en la mateixa que ha estat premiada en aquest certament i lliurar 25 exemplars a l'A.C.V.

11) L'entitat organitzadora es reserva el dret de quedar-se un exemplar de les obres no premiades.

12) El fet de participar en aquest concurs implica l'acceptació d'aquestes bases.

13) El veredict de Jurat serà inapel·lable.

14) L'Entitat es reserva el dret de publicar les obres premiades de poesia en un recull.

15) Per aclariments de qualsevol mena, trucar al núm. 867 20 33 (Carme Perxachs).

COSTUMS I TRADICIONS

La Patrona del Regne de València

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Si en algun concurs de ràdio o televisió, dels que estan de moda preguntessin a un concursant que no fos de la terra de Sant Vicenç Ferrer, quina és la Mare de Déu patrona del Regne de València, segurament respondria: la dels Desemparats, o la "Cheparúdet".

Erraria de mig a mig, car és Santa Maria dels Àngels del Puig. La història i la tradició aparellades, expliquen que quan Jaume I es disposava a conquerir València, va instal·lar el seu quarter general al castell d'Enesa, un dels tossals que envolten la vila del Puig, anomenat, també, "La Patà". Els altres són Santa Bàrbara i el Monestir.

L'any 1236 i durant moltes nits, els sentinelles veïeren unes llums, semblants a estrelles llunyanes, que es posaven damunt del pujol que hem esmentat en tercer lloc. Admirats i potser esporuguits —ara creuen que es tractava d'Ovnis— acudiren al conseller del rei i gran Mestre de l'Orde de la Mercè, Pere Nolas. Aquest els encaminà vers Jaume I, el qual ordenà cavar en aquell lloc i hi trobaren una bella imatge de Maria sota una campana.

La troballa fou tinguda per miraculosa i el monarca féu erigir, en el mateix lloc, un cenobi que el 1240 posà sota la custòdia del lloctinent de Nolas, Fra Arnald de Carcassona.

Des d'aleshores és patrona del Regne de València. I segons sembla, per la seva factura bizanti-

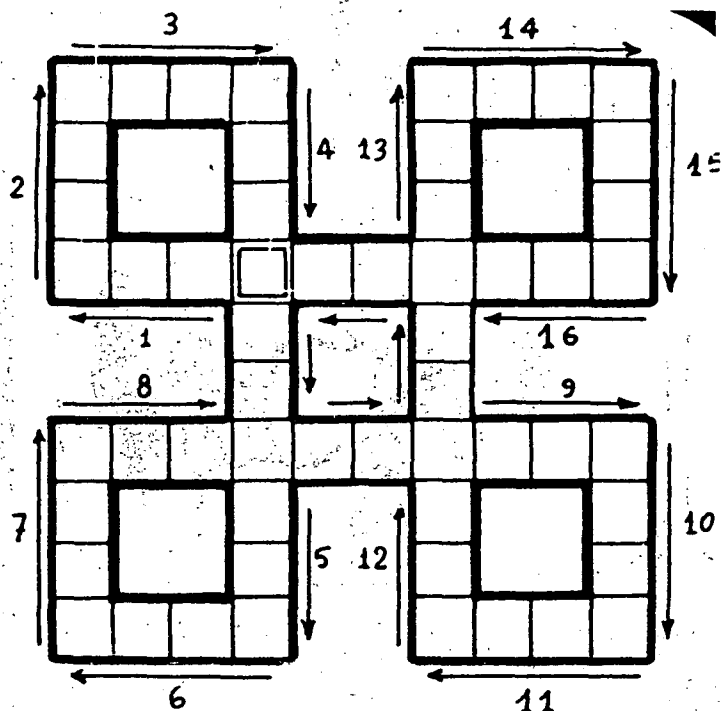
na podria ser del segle VI, de l'època justiniana. Hauria vingut a la Península amb l'esquadra que Justinà envià l'any 561. Els cristians que la reberen: li edificaren un santuari o monestir del qual tenien cura els monjos basilis. Tanmateix, en envair els àrabs aquelles terres, els religiosos hagueren de fugir, com passà en altres llocs i, també com en diferents indrets succeí, enterraren la imatge sota una campana on hi romangué 534 anys.

El temple fou enderrocat i, com hem explicat, en fer-se la troballa el rei Jaume en féu bastir un altre continuat per Roger de Llúria i les seves esposa i filla, que avui és esplendorós monestir, després d'ulteriors reformes. Per cert que en les darreres, fa pocs anys, es descobrí una petita cripta, coronada per una esvelta volta bizantina que fa pensar si seria la campana de la tradició.

Del Puig se'n diu la Covadonga valenciana i del monestir, l'Escorial valencià. I com és sabut, segons la tradició, sant Jordi ajudà el rei Jaume a conquerir aquelles terres. La darrera estrofa i la tornada dels Goigs del P. Damià Esteve mort el 1692 són ben expressives: "Les estrel·les veu Nolas/ i en la campana us trobà;/ torre contra infidel damasc/ que mà d'àngels fabricà./ El rei Jaume en Vós tragué/ forta espasa, i triomfadora/ quan sant Jordi aparegué./ En lo Puig amaneixqué/ de l'Orient la clara Aurora,/ de València protectora,/ mare de qui el món sosté."

Per ROSA COLLELL

EL LABERINT

Cal començar pel quadret de la part superior esquerra i, seguint sempre les fletxes, acabar en el mateix quadret.-

- 1- Caixaeta per posar-hi les paperetes en els sufragis.-
- 2- Principal massís muntanyós de l'Europa occidental que al llarg d'uns 1.300 km. forma frontera entre França, Itàlia i Suïssa.-
- 3- El número 10 de totes les cartes de la baralla.-
- 4- Versats en Arqueologia.-
- 5- Individu d'un petit poble germànic.-
- 6- Número.-
- 7- Aquell qui estima i té cura de la natura.-
- 8- Melodia que té el seu lloc en tota obra lírica.-
- 9- Nom de la primera lletra dels alfabetes hebreu i arameu.-
- 10- Branca de la biologia que estudia les funcions dels éssers vius i els mecanismes que les regulen.-
- 11- Company, camarada.-
- 12- Important serra interior del pre-pirineu.-
- 13- No esteu assabentats, no teniu notícies.-

Solució

1- Urna.-
2- Alps.-
3- Sota.-
4- Arquibéigs.-
5- Saxó.-
6- Onze.-
7- Bcologista.-
8- Aria.-
9- Alef.-
10- Fisilogia.-
11- Amic.-
12- Cadi.-
13- Ignoreu.-

FILATÈLIA

Per ENRIC GRAUPERA

RESURRECCIÓ

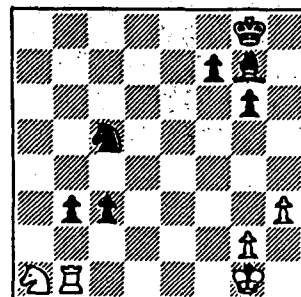
La Resurrecció del Crist ha estat i és un motiu de singular inspiració per a tots els artistes: pintors, escultors, etc. La seva sensibilitat ha captat molt bé la transcendència del fet central de la Història de la Salvació de la Humanitat, i l'han plasmat bellament en les seves obres. Una bona mostra en són aquests dos segells amb els quals, les Illes Cook commemoraren la Setmana Santa de l'any 1970. El de 20 c, obra d'Albert Aldorfer, i el de 25 c, de Murillo.

ESCACS

Per **JAUME MORA**

DIAGRAMA 215

Negres juguen i guanyen

I altra vegada la continuació fulminant, encara que discreta.

Solució al diagrama 214

1 Ab5-e8, 1-0.

**PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II,
ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL**

MISSAL FERIAL

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes
Enquadrernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA), 5370 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

JEROGLÍFIC

Per SNOP

COM ESTÀ EN JOSEP?

N
COLOR

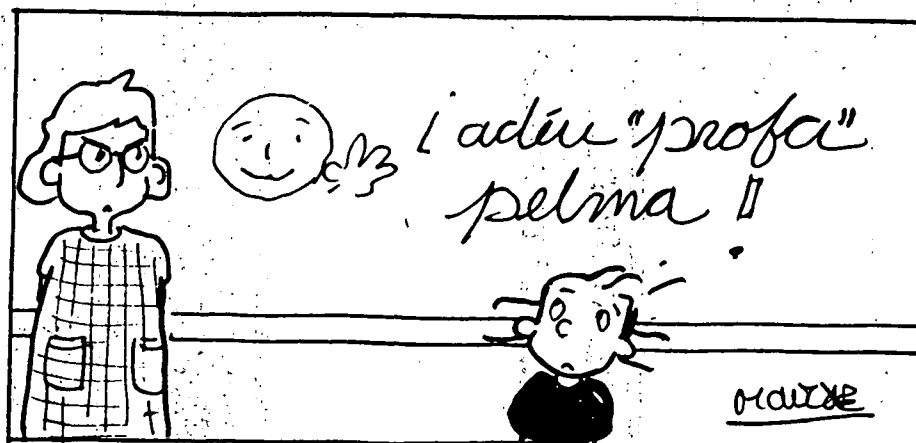
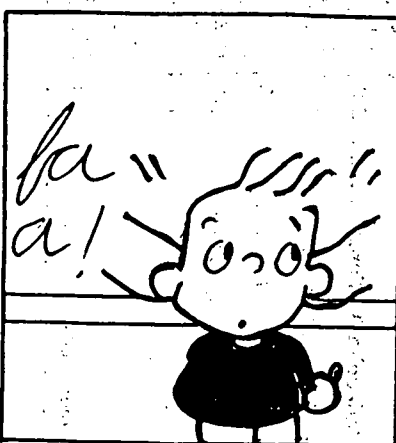
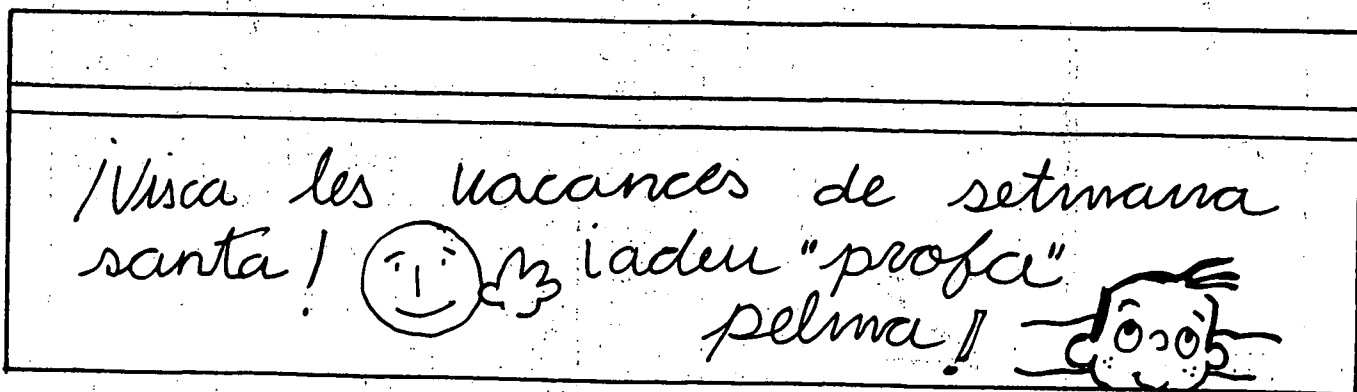
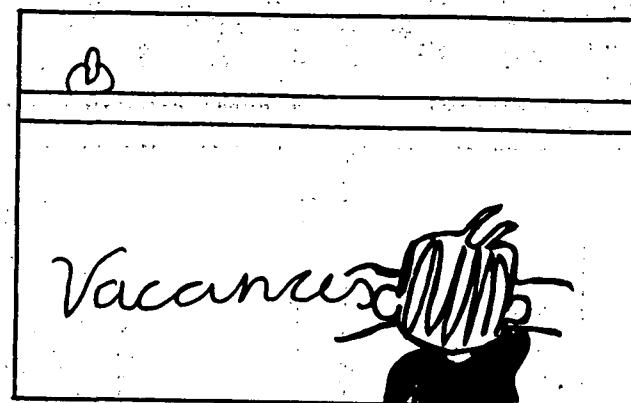
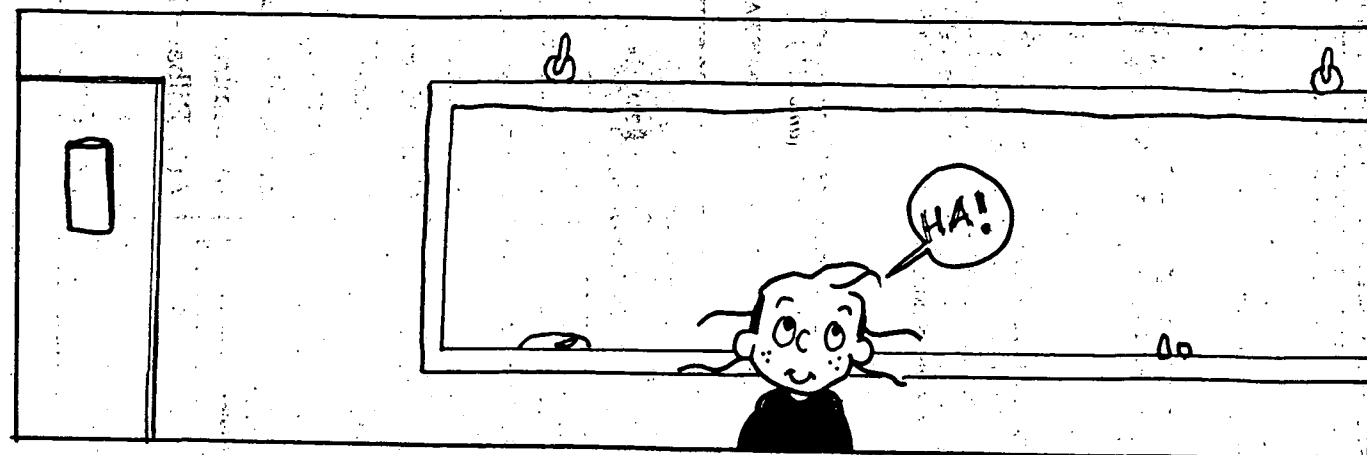
Solució al 444

EN TÉ MÈS

EN (T) TE (MAIG) MES

FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL •FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•FUTBOL•

Resultats	Clasificacions	La travessa	Golejadors	Pròxima jornada
Barcelona-Betis 0-1	PJ GF GC Ptos. 1. R. Madrid 30 78 20 50 + 20 2. R. Sociedad 29 50 20 42 + 12 3. At. Madrid 30 46 28 37 + 7 4. Ath. Bilbao 30 41 35 37 + 9 5. Sevilla 30 35 33 34 + 4 6. Valladolid 30 27 27 33 + 3 7. Celta 30 36 31 32 + 2 8. Osasuna 30 31 29 30 9. S. Gijón 30 36 42 30 10. Zaragoza 29 43 43 28 - 2 11. Barcelona 30 37 39 28 - 4 12. Cádiz 30 34 41 28 - 2 13. Espanol 30 36 43 26 - 2 14. Murcia 30 25 31 25 - 7 15. Valencia 30 33 44 25 - 3 16. Betis 30 33 41 24 - 6 17. Mallorca 30 30 44 24 - 6 18. Las Palmas 30 37 54 24 - 6 19. Logroñés 30 22 40 24 - 6 20. Sabadell 30 18 43 17 - 13	1. Barcelona-Betis (2) 2 2. Murcia-Celta (X) 1 3. R. Sociedad-Logroñés (1) 1 4. Valladolid-Mallorca (X) 1 5. R. Madrid-Sabadell (1) 1 6. Gijón-At. Madrid (1) 1 7. Zaragoza-Ath. Bilbao (2) X 8. Osasuna-Valencia (2) X 9. Sevilla-Cádiz (1) 1 10. Sestao-Elche (X) 1 11. Huelva-Oviedo (1) 1 12. Jerez-Castilla (1) 1 13. Hércules-Lérida (1) 1 14. Coruña-Figueras (1) 1	Hugo Sánchez (Real Madrid) 26 Baquero II (R. Sociedad) 17 Julio Salinas (At. Madrid) 13 Rubén Sosa (Zaragoza) 12 Uralde (Ath. Bilbao) 11 Villa (Gijón) 11 Bengochea (Sevilla) 11 Lineker (Barcelona) 11 Joaquín (Gijón) 11 Michel (R. Madrid) 10 Contreras (Las Palmas) 10 Schuster (Barcelona) 9 Narciso (Las Palmas) 9 Butragueño (R. Madrid) ic. 9 Pardeza (Zaragoza) 9 Nadal (Logroñés) 8 Higuera (Mallorca) 8	Cádiz-Barcelona Betis-Murcia Celta-R. Sociedad Logroñés-Valladolid Mallorca-R. Madrid Sabadell-S. Gijón At. Madrid-Zaragoza Ath. Bilbao-Osasuna Valencia-Las Palmas Espanol-Sevilla

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

399

Històries d'Eixerits

Victòria!

Diumenge passat, després de la benedicció dels rams a la plaça del poble, vam entrar a l'església. Aleshores, entre el mossèn i un noi i una noia, varen llegir el relat de la Passió de Jesús. Jo seia als primers bancs i seguia amb atenció aquella apassionant narració.

Òndia noi!, però què pensaven aquella gent! Allò que més em va impressionar, fou el silenci de Jesús durant el judici, les burles i els dolors de la Passió. Quan el text diu: "I Jesús, inclinant el cap, expirà", després d'agenollar-nos uns moments, vam cantar la cançó: "Trobarem a faltar el teu somriure..." Uf!, tenia unes ganes de plorar!

Jesús, si hagués volgut... sí, però, no ho va fer. La seva victòria esclatant en la seva Resurrecció, és la victòria de l'AMOR sobre l'odi, l'egoisme, la maldat, la mort. Ell estimava, estima i estimarà sempre a tots, amics i enemics, sense cap excepció.

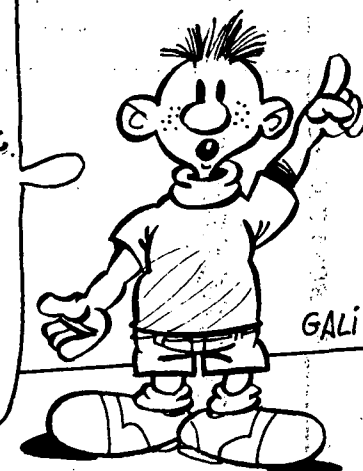
El nostre orgull, el nostre mal geni, el nostre egoisme, no hi tenen res a veure amb aquella extraordinària grandesa d'esperit amb que Jesús ho aguanta tot, ho pateix tot en silenci i amb amor, perquè vol el bé i la felicitat de tots.

Aquells que no hi veuen més enllà del nas, creien que Jesús havia fracassat. Però, aquests dies, milions de nois i noies, d'homes i de dones d'arreu del món, canten i celebren la seva VICTÒRIA.

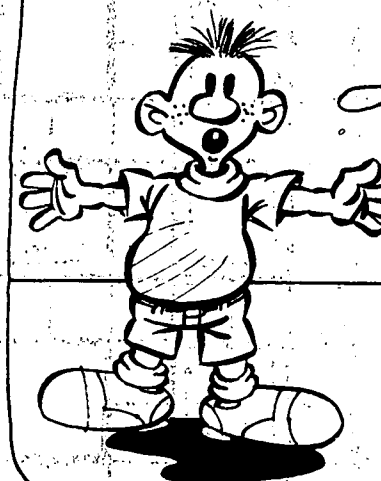
Gràcies, Jesús.

L'Eixerit

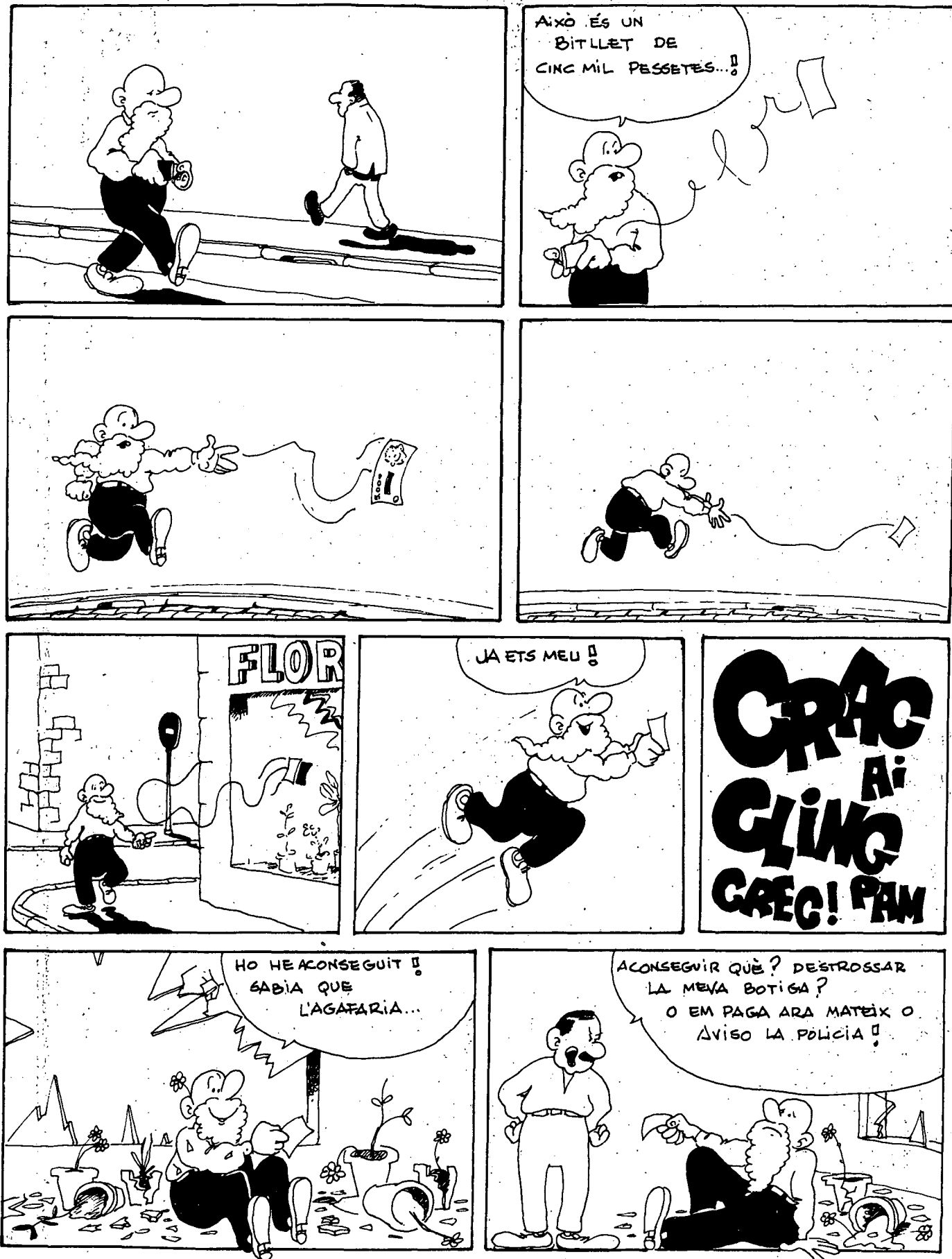
TENIM UNA MÀ
AMB CINC DITS.
UNA ALTRA AMB
CINC DITS MÉS.
UN PEU AMB CINC
DITS.
UN ALTRE AMB
CINC DITS MÉS
...

LLAVORS PER:
QUÈ AL CAP
NOMÉS TENIM
UN NAS I NO
CINC. COM LÒ-
GICAMENT
PERTOCARIA?

EN BADOSA I EN BASORA

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Joan, capítol 20, versets de l'1 al 9 (Jo 20, 1-9).

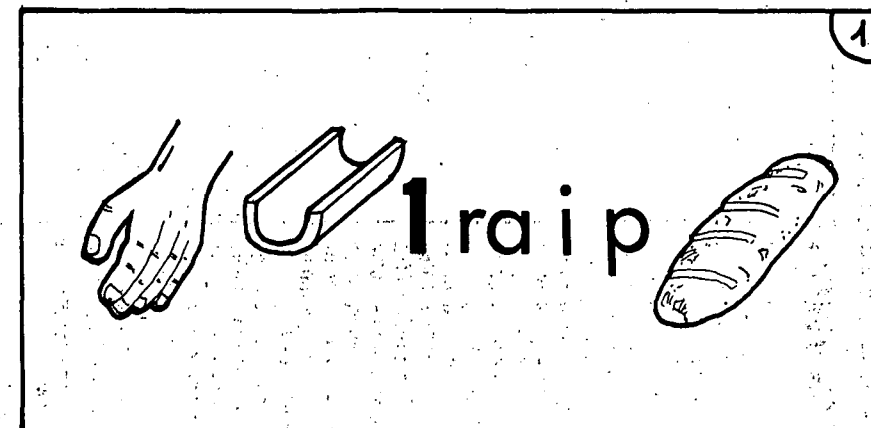
Reflexionem: 1. L'evangeli d'avui ens presenta la tomba buida com a signe de la resurrecció de Jesús. És a partir d'aquesta circumstància que comença a néixer en el cor dels Apòstols la fe en la resurrecció de Jesús. Maria Magdalena es pensa que han robat el cos de Jesús. La seva fe era encara feble.

2. Assabentats del fet, Perè i Joan corren cap el sepulcre. Joan era més jove i hi arribà primer, però abans d'entrar-hi deixa que Pere passi al davant. Constatat el fet, comencen a creure més fermament en la resurrecció de Jesús.

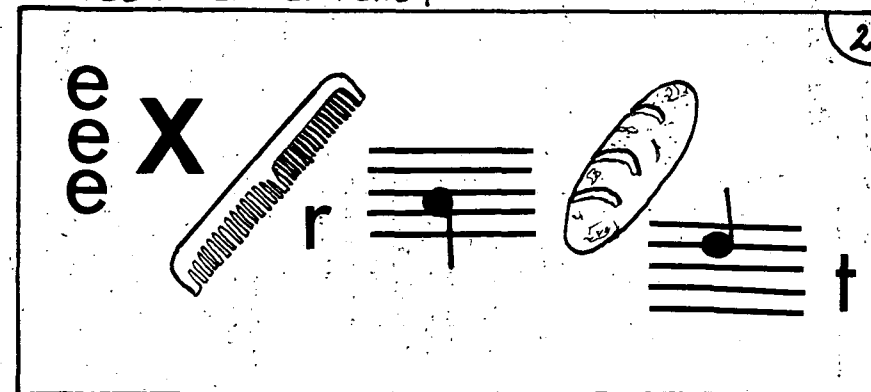
3. De fet, encara no havien comprès del tot, les paraules amb què Jesús els havia anunciat que, al tercer dia, resuscitaria d'entre els morts. El fet és que se'n tornen cap a casa, amb el cor ben trasbalsat per tot el què havien vist i constatat. Els calia encara créixer en la fe. Després, la seva alegria fóra immensa.

El mossèn

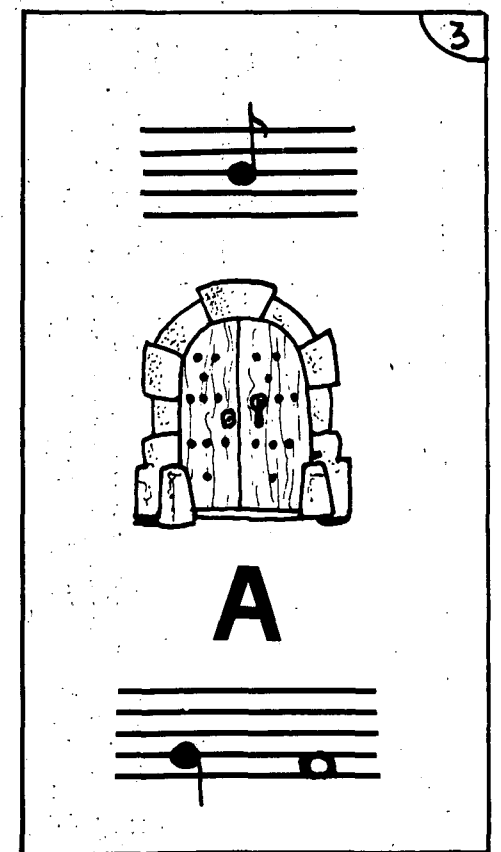
JEROGLÍFICS

CÒM ES DIUEN ELS NENS?

PER QUÈ NO COMPRES?

CANTAREM?

1 - MATEU, LAURA! PEPA. 2 - ES PER PINTAR LA PARET. 3 - SI PORRA LA SOLFA. : SNOICNTLOS

DIUMENGE - 3

- 11.00 Signes del temps.
11.30 Matinal a TV3:
"El cant de la terra" - Mahler.
13.00 Esports.
14.30 Gol a gol.
15.00 Telenotícies.
15.30 Batman:
"El Joker tira trumfos".
16.00 Les aventures de Sherlock Holmes:
"L'esguerrat (dual)".
16.50 Tarda de...
"Tarzan i la seva companya" (dual).
18.30 Bàsquet.
20.00 Gol a gol.
20.30 Telenotícies.
21.00 30 minuts.
21.30 A cor obert:
"A vida o mort (dual)".

Contingut del programa "SIGNES DELS TEMPS"

3 d'abril: Missatge de Setmana Santa. Reflexió sobre la litúrgia del misteri de la mort i resurrecció del Crist.
10 d'abril: Entrevista amb el Cardenal Pironio.

Nota: L'hora d'emissió habitual és entre 3/4 d'onze del matí dels diumenges fins a 1/4 de dotze. Amb tot, algun dia, pot avançar-se un xic.

DILLUNS - 4

- 13.00 TV3 segona vegada:
"Gol a gol".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Raimons amargs (dual)".
16.20 Pel·lícula:
"Pistolers d'aigua dolça".
18.00 Lucan:
"Com pots fugir tota la vida?" (dual).
18.45 Els Jetson:
"El duel (dual)".
19.15 Els fantasmes de Motley Hall:
"El tresor de Sir Peveril (dual)".
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.25 L'equalitzador:
"Fora de control (dual)".
22.20 Teatre:
"El dret d'escollir".
00.20 Telenotícies.
00.35 Arsenal-Atlas.

DIMARTS - 5

- 12.40 Servei d'informació agrària.
13.00 TV3, segona vegada:
"30 minuts" "Informatiu cinema".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Utopia (dual)".
16.20 La duquessa de Duke Street:
"Un llit de roses".
17.10 Jazz a Antibes (I).
17.30 Ferdy - 24.
18.00 Exploració i aventura:
"Terra de foc i de boira (dual)".
18.30 Oh! Bongònia.
19.15 Els fantasmes de Motley Hall:
"L'esperit de Nadal (dual)".
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.25 Àngel Casas Show.
23.05 Perry Mason:
"El cas de les botes de muntar vermelles (dual)".
00.05 Telenotícies.

DIMECRES - 6

- 12.10 Servei d'informació agrària.
13.00 TV3, segona vegada:
"Crònica 3".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Operació al cel (dual)".
16.20 La duquessa de Duke Street:
"Pa, amor i diners".
17.10 Jazz a Antibes (II).
17.30 Ferdy - 35.
18.00 Els premis Diamond.
18.30 Cinc i acció.
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.05 Lotto 6/49.
21.10 Bona cuina.

21.20 Informatiu cinema.

21.50 Cinema 3:

"Marnie".

00.15 Motor a fons.

00.45 Telenotícies.

DIJOUS - 7

- 12.40 Servei d'informació agrària.
13.00 TV3, segona vegada:
"Àngel Casas Show".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "El fantasma d'Edgard Hoover (dual)".
16.20 La duquessa de Duke Street:
"Una dama virtuosa".
17.10 Especial amb Chaka Khan (I).
17.30 Ferdy - 26.
18.00 Lucan:
"Escolta el batec del teu cor (dual)".
18.45 Els Jetson:
"Temps futur (dual)".
19.15 Els fantasmes de Motley Hall:
"Godfrey de Besingstocke (dual)".
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.25 Blanc o negre.
23.10 Temps de neu.
23.30 A tot esport.
00.30 Telenotícies.

DIVENDRES - 8

- 13.00 TV3, segona vegada:
"A tot esport".
14.00 Mag-Magazine.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 L'espantaocells i la senyora King: "Vol a la llibertat (dual)".
16.20 La duquessa de Duke Street:
"Problemes i trasbalsos".
17.10 Especial amb Chaka Khan (II).
17.35 Clorofil·la (dual) - 1.
18.00 Lucan:
"El fill retrobat" (dual).
18.45 Els Jetson:
"Desastre d'alta tecnologia (dual)".
19.15 Els fantasmes de Motley Hall:
"Fantasma d'ocasió".
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Filiprim.
21.15 Bona cuina.
21.25 De professió A.P.I.:
"L'amic".
21.55 Ràdio Cincinnati:
"Fantasies (dual)".
22.25 Crònica 3.
23.25 Telenotícies.
23.40 Cinema de mitjanit:

DISSABTE - 9

- 12.30 Sardanes.
13.00 Cinc i acció - (Rep.).
14.15 Oh! Bongònia.
15.00 Telenotícies.
15.30 Bona cuina.
15.35 Els barrufets.
16.00 Esports.
17.30 Identitats:
"Montserrat Roig".
18.30 El joc del dissabte:
"L'aviació".
20.00 Vida salvatge:
"Nosaltres i altres animals (dual)".
20.30 Telenotícies.
21.05 Lotto 6/49.
21.10 Bona cuina.
21.20 Magnum:
"Compulsió".
22.20 Pel·lícula:
"El triangulito".
23.50 El món del cinema.

DIUMENGE - 3

- 3.05 Música golf.
4.10 El fugitiu.
5.00 Llarg-metratge:
"Últimas tardes con Teresa".
6.00 Max Linder.
7.25 Llarg-metratge:
"Dedee de Ambers".
9.00 Informe setmanal.
10.00 Poble de Déu.
10.25 48 hores.
10.30 Missa de Pasqua.
12.30 Europa en els segles obscurs.
13.30 La creta.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Els petits picapedra.
16.05 Estrenes TV:
"Como una pesadilla".
18.00 Si ho sé no vinc.
18.55 Magia Potagia.
19.25 L'hora del T.P.T.

19.55 A vista d'ocell.

20.30 48 hores.

21.00 A portada.

21.30 La vida segueix.

22.35 Diumenge cinema:

"La dolce vita".

00.05 48 hores.

DILLUNS - 4

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 91.
11.50 Dinastia - 13.
13.00 Benet i Cecili.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 La filla de Mistral - 8.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç Telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Chocky - 3.
19.00 A mitja tarda.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 El preu just.
23.00 Alfred Hitchcock, presenta:
"Venganza".
23.25 Documents TV.
01.10 Telediari - 3.

DIMARTS - 5

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 92.
11.50 Dinastia - 14.
13.00 Les aventures de Gulliver.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Heidi.
19.00 Escollir una professió.
19.30 Entre línies.
20.00 Les noies d'or.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Viatge amb nosaltres.
22.25 Sessió de nit:
"Último tango en París".
00.40 Telediari - 3.
01.00 Telesport.
01.15 Testimoni.

DIMECRES - 6

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 93.
11.50 Dinastia - 15.
13.00 Foc salvatge.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Joni Jones - 2.
19.00 A tope.
20.00 De 9 a 5.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Estimats piruli.
22.20 Cançó trista de Hill Street.
23.15 Viure cada dia.
00.15 Telediari - 3.
00.35 Telesport.

DIJOUS - 7

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 94.
11.50 Dinastia - 16.
13.00 Johnny Quest.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Musiquíssims.
19.00 Crònica jove.
19.25 Amb les mans a la massa.
19.55 Parlant clar.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Llum de lluna.

22.15 Dret a discrepar.

23.45 A mitja veu.

00.15 Telediari - 3.

00.35 Telesport.

DIVENDRES - 8

- 8.00 Bon dia.
9.00 Al matí.
10.00 L'imperdonable - 95.
11.50 Dinastia - 17.
13.00 Els ossos Berenstein.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Corrupció a Miami.
16.30 Tal qual.
17.55 Avanç telediari.
18.00 La llanterna màgica.
19.30 Diccionari de la salut.
20.00 Mash.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 En família.
22.30 Divendres cinema:
"Truhanes".
00.20 Telediari - 3.

DISSABTE - 9

- 0.55 Jazz entre amics.
1.55 McMillan i la seva esposa:
"Muere un lord, nace una leyenda".
3.10 Llarg-metratge:
"La oscura historia de la prima Montse".
7.15 Llarg-metratge:
"Hijas animosas".
9.00 A tope.
10.00 Diccionari de la salut.
10.30 El mag d'oz.
10.55 48 hores.
11.00 La bola de cristall.
12.15 Nova gent.
13.15 Loteria.
13.30 L'altra mirada.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Els aurons.
16.05 Primera Sessió:
"Los picarones".
18.00 Les aventures de Teddy Ruxpin.
18.30 Joc de nens.
19.00 Número 1.
19.35 MC Gyver:
"Muerte lenta".
20.30 48 hores.
21.05 Informe setmanal.
22.15 Dissabte nit.
23.20 Visió fatal - 2.
00.50 48 hores.
00.55 Filmoteca TV.

DIUMENGE - 3

- 9.30 Santa Missa.
10.30 Objectiu-92.
12.00 Estudi Estadi.
14.50 L'informatiu cap de setmana.
15.00 Estudi Estadi.
18.00 Connexió amb Madrid.
18.00 Sessió de tarda:
"La cabalgata de Chaplin".
20.00 A l'est del Besòs.
20.30 L'informatiu cap de setmana.
21.00 Debat 2.
22.00 Estudi Estadi.
DILLUNS - 4
9.30 Sesam obret.
10.00 Pel·lícula:
"Otto el rinoceront".
11.20 Segona mà.
11.50 Musical.
12.50 El món del circ.
13.10 Avanç de l'informatiu Migdia.
13.15 Presentació de la sèrie
"Capitolio".
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Havaneres a l'Escala.
15.30 L'era del Pacífic.
16.30 Pel·lícula:
"Les petites margarides".
18.00 Del piano a la Big Band.

19.00 Teatre.

20.00 L'informatiu vespre.

21.20 Cinema club:

"Tirad sobre el pianista".

22.45 Últimes preguntes.

23.15 Blacke el mag.

DIMARTS - 5

- 13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 Memòria del Pirineu (1).
13.30 Portes endins.
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 La bella i la bèstia.
15.30 Planeta vivent.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
18.00 Marta sempre, Marta tothora.
18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
21.15 Suplements-4.
21.45 Tendido cero.
22.15 El temps és or.
23.15 Molt personal.

DIMECRES - 6

- 13.00 Avanç de l'informatiu migdia.
13.03 Memòria del Pirineu (2).
13.30 París mica cap el sud.
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 La bella i la bèstia.
15.30 Documental.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
18.00 Marta sempre, Marta tothora.
18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 "20.30 a punt".
21.00 Futbol.
23.00 Oficis per al record.
23.30 S'ha escrit un crim:
"Viuda llora por mi".

DIJOUS - 7

- 13.00 Avanç de l'informatiu.
13.03 Memòria del Pirineu (3).
13.30 El divan d'Ivan.
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 La bella i la bèstia.
15.30 La ruta de la seda.
16.30 A dos de cinc, tè o cafè.
18.00 Documental.
18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Picapuça.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Bàsquet.
22.10 Dijous cinema:
"Arrepentimiento".
00.25 Metropolis.
00.55 Golf.

DIVENDRES - 8

- 12.00 Tennis.
16.30 Cinema espanyol:
"El canto de la cigarra".
18.30 Avanç de l'informatiu Vespre.
18.33 Avec plaisir.
19.00 Narracions americanes.
19.30 Documental.
20.00 L'informatiu vespre.
20.30 Viatge a l'aventura.
21.15 Suplements-4.
21.50 Concert.
23.30 Prop de les estrelles.
01.30 Golf.

DISSABTE - 9

- 9.30 Sesam obret.
10.00 Clementina.
10.20 Programa.
10.45 Boigs per volar.
11.15 Mirades.
12.00 Una història particular.
13.00 Musical.
13.30 Amor, salut i feina - 1.
14.00 L'informatiu cap de setmana.
14.30 135 escons.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Estadi 2.
22.30 Olga i els seus fills - 4.
23.35 Ahir.
00.30 Diàlegs amb la música.
01.00 Golf.

COMENTARIS TV**DOCUMENTOS TV: EL NAZISME**

El dilluns catorze de març es va emetre pel primer canal un programa dedicat a l'ascens nazi al poder l'any 1933. De fet aquest programa és molt conegut i va tenir, al seu moment, problemes a la mateixa Alemanya.

Quines són les raons? Doncs molt senzill: es tracta d'un seguit de documents visuals de gran valor històric que presenten la vida i l'evolució del partit nazi a l'Alemanya dels anys vint i inicis dels trenta. La particularitat rau en el fet que es tracta únicament i exclusivament de l'aparició, sense cap comentari, de les imatges. No hi ha una veu en off que situï cadascuna de les situacions llevat del cas dels discursos. No, només ens trobem amb una plàcida i, si es vol, "exemplar" trajectòria d'un partit i un home fins a la seva exaltació al poder. Mentrestant els alemanys pateixen l'atur i, entre ells, els jueus, les primeres persecucions. Segons les imatges, tot és pau i els nens s'acosten al líder nazi amb flors i petons.

Per altra banda no ens haurien de sorprendre del contingut ideològic d'aquestes imatges. Són filmades per homes del partit amb fins propagandístics.

La meua conclusió és la següent: crec que la història d'un partit que, amb el seu líder al davant, va ser l'autor del genocidi de sis milions de jueus exigeix, com a mínim, uns comentaris que parlin de la violència real que ja exercien entre 1922 i 1933. Vist el programa tal com està, sense cap més aclariment, pot induir, sobretot pels més joves a construir-se una imatge falsa del nazisme. S'ha d'anar molt en compte, doncs, amb els programes històrics. Val la pena, per tant, tornar a veure el programa més documentat.

IGNASI BOFARULL

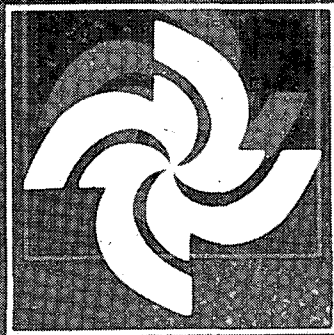
T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 69.

ROCA

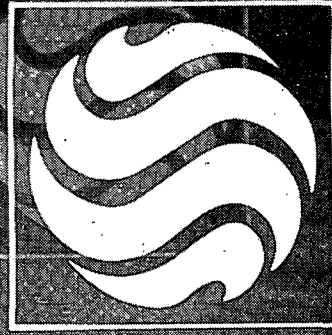
vers el futur.

CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT

SANITARI

Calefacció:

Calderes de ferro fos, calderes murals i calderes de xapa, de gas, gas-oil, llenya, carbó, electricitat, bombes de calor, captador d'energia solar, radiadors de ferro fos i de xapa d'acer, cremadors i complements per a instal·lacions.

Aire condicionat:

Aparells de finestra, consoles, aparells autònoms, bombes de calor i equips centralitzats.

Sanitari:

Banyeres de fosa i de xapa d'acer esmaltades, porcellana sanitària, aixetes, aigüeres d'acer inoxidable i gres, complements per a la cambra de bany.

COMPANYIA ROCA-RADIADORS, S.A.

Avd. Diagonal, 513 • 08029 BARCELONA Tel. 322 40 51 télex 52832 CRRCE E - 52032 CRRCE E

6 de juny del 1987

15 d'agost del 1988

ANY MARIA

3 d'abril del 1988 n.º 11

LA MARE DE DÉU A L'HORA DE LA RESURRECCIÓ

Així com hi ha una Mare de Déu dels Dolors, ¿no podem parlar d'una "Mare de Déu de la Pasqua"? De mica en mica, la vida de Maria s'anà desplegant. El seu pelegrinatge de la fe va anar travessant tots els misteris del rosari, els misteris de Jesús, que ella visqué com a propis en la dimensió de la comunió. Des d'aquesta vivència, ens convida a seguir-la: "ens precedeix" en el camí de la fe viscuda. Amb Jesús ressuscitat, Maria entrà en la glòria del misteri pasqual.

EL COR DE MARIA PLE DE LA LLUM DE LA RESURRECCIÓ

Algú ha fet notar, amb una certa estranyesa, el silenci dels evangelistes pel què fa a la relació de Jesús ressuscitat amb la seva mare. Sobretot, després de veure com el quart evangeli ens la presenta al peu de la creu, rebent el testament del seu Fill. Sembla que els evangelistes haurien d'haver anotat curiosament l'aparició del ressuscitat a Maria, perquè és lògic que es produeixi abans que a ningú més. És inadmissible que fos negada a la Mare de Jesús aquella gràcia que, entre altres, va ser concedida a més de cinc-centes persones, segons explica sant Pau (cf. 1 Cor. 15,6). Els evangelistes emmudeixen i deixen que nosaltres descobrim amb fe la joia de Maria, dient senzillament que Jesús ressuscità d'entre els morts.

Però ¿com devia ser l'encontre del Fill amb la seva mare? Ningú no és capaç d'explicar amb paraules humanes la joia exorbitant i els sentiments d'un i altre. La trobada degué ser d'una simplicitat extraordinària. No hi ha cap mena de dubte que una llum immensa i un amor elevadíssim omplien el cor de Maria, en abraçar el seu Fill i veure la humanitat salvada i la mort vençuda per obra de la redempció. Té raó aquell poeta que profetitzà que la nostra resurrecció serà més gloriosa i més acompanyada, quan ella "esclatin triomfals de llur sepulcre de silenci i de misteri tan altes coses encara per dir".

Les aparicions del Ressuscitat, que consignen els escrits del Nou Testament, fonamenten una catequesi sobre el testimoni eclesial i apostòlic

REINA DEL CEL, ALEGREU-VOS AL·LELUIA

de la realitat de Jesucrist ressuscitat, destinada a afermar la fe dels deixebles i a fer-los entrar decididament al món nou instaurat per Crist. Maria ja hi era, en aquest món nou. És aquell que centra totalment la vida dels homes en Crist Jesús, segons la coneguda expressió de sant Pau: "Visc, però ja no soc jo qui viu, sinó que és Crist qui viu en mi" (Gal. 2,20).

LA MARE DE DÉU EN PASQUA, AJUT DE LES FAMÍLIES

La família cristiana necessita rebre i viure en el seu si tota la profunditat i l'amplitud del misteri pasqual. La creu —que tantes vegades viuen

moltes famílies d'una manera ben dura— deixa de tenir sentit cristià quan no és la creu redemptora viscuda en íntima comunió amb la salvació de Jesucrist. "Ens sembla —diu el document final del sinode dels Bisbes de 1987— que en les dificultats actuals Déu ens vol ensenyar més profundament el valor, la importància i la centralitat de la creu de Jesucrist. Per això la relació entre la història humana i la història de la salvació ha de ser explicada a la llum del misteri pasqual" (II,D.3). Aquest és l'ensenyament que dona a totes les famílies la Mare de Déu de la Pasqua: acceptant amb entesa la realitat de la creu —sense defugir-la ni disfressar-la— aquesta s'endinsa amb valentia per la joia i l'esperança de la resurrecció. Maria,

la Mare de la humanitat redimida, ajuda les famílies cristianes a viure amb constància els temps nous, a mantenir-se sempre oberts al "pas" cap a Déu, en la dinàmica del qual les situa el sagrament del matrimoni.

Joan Pau II ensenya que la revelació de la veritat original del matrimoni "assoleix la plenitud definitiva en el do de l'amor que el Verb de Déu fa a la humanitat assumint la naturalesa humana; i en el sacrifici que Jesucrist fa d'Ell mateix a la creu per la seva Esposa, l'Església. En aquest sacrifici es manifesta enterament el disseny que Déu ha imprès en la humanitat de l'home i de la dona des de llur creació; el matrimoni dels batejats esdevé així símbol real de l'aliança nova i eterna segellada amb la sang

de Crist. L'Esperit que el Senyor infon dona un cor nou i fa l'home i la dona capaços d'estimar-se com Crist ens va estimar. L'amor conjugal assoleix d'aquesta manera la plenitud a la qual ha estat ordenat interiorment: la caritat conjugal, que és la manera pròpia i específica per la qual els esposos participen de la caritat mateixa de Crist que es dona a la creu i que ells són cridats a viure". (FC.13). Els esposos són, per tant, el record permanent, per a l'Església, del que va passar a la creu. I el que va passar a la creu, no és únicament la mort de Jesús, sinó la mort i la resurrecció.

VIURE PLENAMENT LA RESURRECCIÓ

La lluita i el sofriment generalment ens aclaparen i ens atordeixen. És el que veiem que va causar en els deixebles la passió i la mort del seu Mestre. "Tots els deixebles l'abandonaren i fugiren", constaten sant Mateu (26,56) i sant Marc (14,50), en narrar-nos la detenció de Jesús a Getsemaní. En canvi, la resurrecció de Jesús converteix en homes nous aquells deixebles covards per deixar-se endur per la fe, i en fa testimonis valents de la vida nova que Jesús ens ha donat. Això és també el que passa en la vida matrimonial i familiar. La incomprensió, la manca de comunicació, la desviació de la llibertat, l'exacerbació de l'egoisme, l'enfrontament generacional i tantes altres realitats dures que la vida imposa, causen sofriments inquantables per a molts. Són tants els que queden com aclaparats, incapaços de reaccionar positivament i abocats a la fugida i a la ruptura! És l'atordiment que produeix la creu quan hi manca Jesucrist.

Es precisa que les nostres famílies visquin plenament la resurrecció, que és dinàmica de vida nova, de canvi autèntic empès i mantingut per la caritat amb què Crist ens ha estimat i ens ha fet criatures noves. Que els esposos cristians visquin amb joia i valentia el misteri pasqual íntegre i desenrotllin els valors dels Regne de Déu! Es cercant aquest horitzó que cal que invoquin i mirin com a model "la Mare de Déu de la Pasqua", il·luminada i enjojada amb la pau i la força del seu Fill ressuscitat.

MONS. NARCÍS JUBANY
en la seva exhortació pastoral
"LA MARE DE DÉU EN LA
VIDA QUOTIDIANA"

La unió amb Jesucrist fins a la creu

Qualsevol reflexió que vulguem fer, a la llum de l'ensenyament del Concili Vaticà II sobre Maria i el misteri pasqual, és a dir, sobre com Maria visqué la mort i la resurrecció del seu Fill i sobre com la funció de Maria en la història de la salvació il·lumina la comprensió de la redempció del Crist, anirà a parar a aquella frase central de la **Lumen Gentium** 58: "mantingué fidelment la seva unió amb el Fill fins a la creu". La tasca no és superflua perquè, si l'Any Maria ha d'ajudar-nos a comprendre millor el paper de "la benaurada Verge Maria en la vida de l'Església pel·legrina" (cf. el títol de l'encíclica **Redemptoris Mater**), cal aturar-nos especialment en la consideració de la relació de Maria amb el misteri pasqual, centre de la nostra fe. No és superflua la tasca, però podria ser eludible, ja que hi ha un contrast entre la relativa abundància de textos evangèlics sobre Maria en l'encarnació i l'existència d'un sol text que directament ens la presenta vinculada a la redempció: la coneguda perícopa de l'evangelista segons sant Joan (19:25-27). Per això convé un esforç d'aprofundiment bíblic per descobrir a partir d'aquest text singular altres esclariments sobre el tema que ens ocupa.

La frase citada de la **Lumen Gentium** és important, des d'aquest punt de vista, ja que per una banda ens diu l'essencial — "mantingué fidelment la unió amb el seu Fill fins a la creu" — i per l'altra banda aquesta frase es troba en el text conciliar en paral·lelisme amb la que la precedeix, molt més coneguda: "progressà en el pelegrinatge de la fe". Aquesta primera afirmació ha estat especialment desenrotllada per l'encíclica de Joan Pau II i ha servit per descriure com Maria precedeix el camí de l'Església i de cada creient. És també, doncs, una afirmació que pot donar el secret de la unió de Maria amb el seu Fill fins a la creu; és a dir, Maria mantingué aquesta unió perquè progressà en la fe. La maduresa de la fe la féu estar, per dir-ho així, a l'altura del misteri pasqual. Conseqüentment trobem aquí la importància de la virtut de la fe per a tot deixeble de Jesús, ja que la confiança constant en la veracitat de Déu és l'única cosa que permet d'unir-se a la passió del Crist per a poder ser glorificat amb ell, és l'únic camí per a tenir els mateixos sentiments que el Crist Jesús.

Tenir els mateixos sentiments que Jesucrist

I amb aquesta expressió "tenir els mateixos sentiments" no sols manifestem la unió amb el Crist que Maria mantingué fins a la creu, sinó que retrobem el conegut llenguatge paulí de Fl 2:5-8, amb què d'una manera arcaica però ben clara ens és descrit el misteri pasqual: "El Crist... essent de condició divina no cregué haver-se d'aferrar gelosament a la seva igualtat amb Déu, sinó que s'anorrea a si mateix, prenent la condició d'esclau, esdevingué conforme al que són els homes. I, trobat en el seu capteniment com un altre home, s'humilià fent-se obedient fins a la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat..."

Amb raó el Sant Pare parla de l'heroisme de l'obediència de la fe demostrada per Maria davant els insondables dissenys de Déu, davant els seus camins inescrutables (cfr. **Redemptoris Mater** 19), perquè, si la fe és la clau per a comprendre la vida de Maria — "benaurada la qui ha cregut" —, l'aplicació de la fe en l'acceptació dels camins i dels dissenys de Déu fa que ella participi de l'obediència del seu Fill. Jesús es féu obedient fins a la mort, Maria mantingué la unió amb ell fins a la creu.

En el text de Fl 2:5-8 hi ha, a més del concepte d'"obediència", una paraula central que, tot descrivint el comportament del Crist, també ens il·lustra la participació que tingué Maria en la Pasqua del seu Fill. És al concepte d'"anorreament", de "kenosi", terme íntimament lligat amb el d'"humilitat" ("humiliavit semetipsum" diu la versió llatina Vulgata), i que ens remet a tota la doctrina de Jesús mateix sobre els humils, els petits, tan ben descrita especialment per l'evangelista Lluc. Aquesta doctrina no sols explica el que Jesús predicà i resumeix admirablement tot el seu comportament ja abans de la passió, sinó que és el ressò i l'acompliment d'aquella situació d'insignificança que és objecte de l'atenció del Senyor envers els pobres, els fidels de l'Antic Testament. Déu mirà l'afflicció dels pobres i hi posà remei, tal com el Pare mirará el seu Fill humiliat, anorreat, i l'exalçarà. És d'aquests pobres de Jahvè que Déu es compadeix, i per això Jesús, al moment del seu baptisme, es presentarà com el servent-fill descrit pel segon Isaïes, per tal que, en iniciar el seu ministeri públic, quedi clar com entén el seu messianisme. Un messianisme que farà d'ell el "menyspreat i desferra d'homes; home de dolors" (cfr. Is 53:3-5). Aleshores no resulta estrany que aquesta virtut de la humilitat es doni principalment en Jesucrist, "humil de cor" (Mt 11:29), però que també sigui la característica de la seva Mare que el precedí en el temps i que precedeix el pelegrinatge de la fe de tots els cristians. És el que resumeix meravellosament el Concili en dir que Maria "excel·leix entre els petits i pobres de Jahvè, que esperen confiadament la salvació i la reben d'Ell" (**Lumen Gentium** 55).

El càntic de Maria, descripció del misteri pasqual

Aquesta consideració sobre el despallament de Jesús i la participació que hi tingué Maria ens porta, sense moure'ns del clima de la carta als Filipencs i amb l'afany d'endevinar el lloc de Maria en el misteri pasqual, a la segona part del Magníficat (Lc 1:51-53), en què trobem que els humils són exalçats mentre que els superbs, els orgullosos, els homes de cor altiu, Déu els abat. Potser aquests que l'evangelista anomena literalment "superbs d'esperit i de cor" per indicar la profunditat del seu mal, són els qui per contrast ens ajuden a entendre les actituds vitals de Jesús i de Maria, tan oposades a la riquesa egoista, fugissera i enganyosa. El Magníficat és una síntesi de l'ensenyament evangèlic; per això és la pregària de l'Església de tots els temps. Però encara és més: és una descripció implícita del misteri pasqual. Al capdavant aquest misteri dona testimoni davant el món que el Pare ha fet justícia: ha exalçat l'humil per antonomàsia, el seu Fill, mentre que ha abatut l'arrogància dels qui es creien justos davant de

MARIA I E PAS

Déu, dels qui han menyspreat el bon samarità que s'ha fet pròisme de tota la humanitat. Conseqüentment, tots els qui, deixebles d'ell, trien el camí de la humilitat i de l'obediència de la fe — en una paraula: sofreixen amb ell — són glorificats amb ell. No cal dir que, si Maria destaca entre els humils i pobres de Jahvè, és també la primera de tots ells a rebre els mèrits del seu Fill.

Notem encara, dintre aquesta al·lusió al càntic de Maria, el paral·lelisme entre el Servent de Jahvè, humiliat i exalçat, i el títol amb què la Verge, Mare del qui "prengué la condició d'esclau", s'autodefiní: serventa ("Sóc la serventa del Senyor: què es faci en mi..."; "Ha mirat la pettesa de la seva serventa" Lc 1:38,48). Però no és només coincidència de vocabulari. El fet que Maria en el seu càntic reconeix Déu com a Totpoderós i autor de meravelles envers la qui se sent humil és ja una proclamació de la dinàmica pasqual, per la qual el triomf de Déu és sempre patent davant les actituds humanes de pobresa. Per això la vida i la mort de Jesús tenen també un caràcter exemplar: tot deixeble ha de prendre la pròpia creu i seguir-lo, perquè "allà on sóc jo, hi serà també el meu servent" (Jo 12:26).

De la contemplació de la Dolorosa

La Constitució **Lumen Gentium** s'entreté a concretar com era la presència de Maria al peu de la creu, en què consistia en aquella ocasió la unió amb el seu Fill: "no sense un disseny diví, s'estava, compartia l'atroç sofriment amb el seu Unigènit i prenia part amb cor de mare en el seu sacrifici, consentint plena d'amor en la immolació de la víctima que ella havia engendrat; i finalment fou donada com a mare al deixeble amb aquestes paraules del mateix Jesucrist morent a la creu: 'Dona, aquí tens el teu Fill'". Aquesta citació conciliar glossa bé el text de l'evangelista de sant Joan, però potser no en treu tota la força doctrinal. Més aviat sembla que la **Lumen Gentium** s'atura en la contemplació de la Mare dolorosa tal com ho farà la devoció medieval, que esculpirà els calvaris i les pietats i compondrà la Stabat Mater, a la qual grans músics donaran forma melòdica.

Per això, donat el caràcter únic i la densitat doctrinal de la perícopa de Joan, mirem quins elements associen íntimament Maria al misteri pasqual del seu Fill.

En l'evangelista de Joan, sembla que l'apòstol conegui i doni per sobreentès el paper de Maria en la concepció, el naixement i la infantesa de Jesús i sobretot la fe com a motor de tota l'actuació de la Verge. D'aquí que es limiti a narrar dos episodis inèdits abans d'ell: el de Canà (2:1-11) i el del Calvari, que comenten. Ambdós episodis contenen l'apel·latiu misteriós de "Dona" i l'al·lusió a l'"Hora" de Jesús. Fan referència a la missió de Jesús, cosa que comporta una progressiva desaparició del paper maternal de Maria amb vista a una nova missió que ella rebrà i per a la qual es prepara acceptant, per la quotidianitat de la vida, que una espasa li travessi el cor (Lc 2:33-35). Maria, durant tota la vida pública de Jesús emmarcada per Ca-

nà i el Calvari, entra cada vegada més profundament, pel camí de les separacions austeres, en el misteri de la redempció.

... a l'acceptació de la maternitat sobre els creients

De fet, cal superar la imaginació de la pietat popular —expres-

paraules "Dona, aquí tens el teu fill" volen establir, entre Maria i el deixeble, quelcom més que unes relacions d'afecte matern i filial. Jesucrist assigna a la Verge una missió materna respecte al deixeble. El paper de Maria no acaba a la creu, sinó que comença de nou. Ella és cridada a una funció maternal en la difusió dels béns de la redempció simbolitzats per la sang, l'aigua que sortiran del costat de Jesús un cop hagi lliurat l'Esperit. Però, encara més, la nova missió de Maria implica també un nou

sada, per exemple, en les representacions teatrals catalanes de la Passió — que col·loquen, sense cap fonament evangèlic, un comiat definitiu de Jesús a la seva mare abans d'emprendre el camí cap a la mort. Més aviat Jesús visqué els anys de ministeri públic allunyat de Maria. Per això, en considerar el cap. 19 de sant Joan, crida l'atenció, d'entrada, la presència de Maria al peu de la creu, silenciada pels altres evangelistes. És una presència que hem de considerar voluntària, fruit d'un desig de seguir el seu Fill fins al final. Devia conèixer prou les amenaces de mort que pesaven damunt d'ell i, precisament per això, volia solidaritzar-se totalment amb la causa de Jesús. Si Maria, doncs, es trobà al peu de la creu, no fou per un conjunt de circumstàncies fortuïtes sinó per la voluntat decidida de fer el viatge de Galilea a Jerusalem per tal d'estar unida al destí dramàtic de Jesucrist.

I ens trobem amb la paraula de Jesús: "Dona, aquí tens el teu fill". No es tracta d'una simple expressió filial que interessa la situació privada de Maria i del deixeble estimat, sinó d'un tret que forma part de l'obra redemptora. És un moment solemne, un acte oficial i d'abast públic. Tot el ministeri de Jesús aquí a la terra estava encaminat cap a aquest moment, després del qual dirà que "tot s'ha complert". Per a l'evangelista, les

estat, una nova qualitat. El Crist joanenc, que no perd la majesttat ni tan sols dalt del patíbul, amb la seva autoritat de Salvador, amb el seu poder creador i redemptor transforma totalment la maternitat de Maria en funció del deixeble estimat com a prototipus de tot deixeble. La nova maternitat de Maria no es limita a una relació individual amb Joan, sinó que ha de tenir una amplitud universal. Joan és símbol de tots els deixebles, però és significatiu que sigui Joan el deixeble escollit per a aquesta designació, i no Pere, per exemple. I és que el sentit de la nova maternitat de Maria no està en la línia de la missió sinó en la de l'amor. Com Joan, tots els deixebles de Jesús són estimats per ell, tots són cridats a compartir la seva intimitat, a tots els és revelada la comunicació de la vida divina que el Crist desitja fer als homes, Joan, certament, els representa tots, però l'episodi posa l'èccent en la relació personal de l'amor matern de Maria envers cada deixeble. I, ja que un dels fruits de la redempció és la unitat de tots els creients, la maternitat de Maria contribueix a l'edificació de la comunitat de l'Església. És un efecte i un mitjà de la unitat del Crist; és una expressió de l'única vida del Crist que circula en els membres de l'Església i que promou la unificació de la comunitat cristiana.

Quan Jesús confià la mare al deixeble era invitar-la a acceptar la

EL MISTERI PASQUAL

per BERNABÉ DALMAU

separació. Acol·lir el deixeble era acceptar la mort del Fill. El distanciament que a Canà suposava l'apel·latiu "Dona" es retroba ara novament. Jesús, abans de lliurar l'Esperit, reclama de la seva mare l'ofrena completa d'aquest sacrifici. Però la renúncia donava pas a un enriquiment, a una maternitat de perspectives il·limitades. Cal veure, doncs, la maternitat de Maria sobre els deixebles no com una senzilla prolongació de la maternitat inicial, sinó una conseqüència del sacrifici d'aquesta maternitat i

Tenir devoció a Maria és, per damunt de tot, conformar la pròpia voluntat de la del Salvador, com durant la vida pública Jesús ja havia ensenyat la primacia del compliment de la voluntat del Pare, l'audiència i la posada en pràctica de la paraula de Déu per damunt la maternitat biològica de Maria.

La narració de Maria al peu de la creu acaba amb la frase: "A partir d'aquella hora el deixeble la prengué a casa seva" (v. 27). Aquest gest d'acolliment està en correspondència amb la narració

gin volgut veure en aquesta narració referències a altres passatges escripturístics. És clar que l'evangelista, al revés d'altres indrets, no cita expressament les Escriures.

Alguns, per exemple, fonamentant-se en el fet que després de la declaració de Jesús a Maria i al deixeble estimat parli del conveniment que tot s'ha acomplert, creuen que el passatge en qüestió s'ha de referir a algun episodi de l'Antic Testament. El que més s'hi acostaria seria el de Gn 3:15, l'anomenat "protoevangeli", en el qual hi ha una funció atribuïda a la "dona", funció que sembla tenir la seva realització en aquella que el Crist agonitzant anomenat "Dona".

Potser més que buscar al·lusions a l'Antic Testament poden trobar orientacions en el mateix evangeli joanenc. En efecte, la vigília de passar del món al Pare, Jesús explica la paràbola de la dona (16:21): "La dona, quan infanta, té tristesa, perquè ha arribat la seva hora; però, quan ha donat a llum l'infant, ja no es recorda més del sofriment per l'alegria que ha nascut un home al món". Jesús es refereix als deixebles. Però Maria, en la vivència del misteri pasqual, formava part dels deixebles que s'entristirien i passarien després a l'alegria. Més que ningú, Maria s'ajustava a aquesta situació de la dona que dona a llum, perquè com ningú estaria sotmesa al dolor de la passió i, després, a l'alegria pel triomf del Fill. En dir Jesús: "Dona, aquí tens el teu Fill", feia de Maria la dona en la qual es complia d'una manera integral la participació en l'obra redemptora per un infantament en el dolor seguit de l'alegria. No era tampoc nova la imatge de l'infantament per a indicar els dolors que acompanyarien el dia de Jahvè. Ara l'hora de la dona que dona a llum és paral·lela a l'hora del Messies. En el moment d'expirar, Jesús proclama l'infantament dolorós del deixeble per Maria. L'hora de Maria coincideix, doncs, amb la del Salvador. A més, l'alegria "que hagi nascut un home al món" és per a Maria l'alegria del naixement de cada cristià, un nou fill de Déu nascut d'ella a imatge del Crist.

de la vocació de dos deixebles (Jo 1:38-39), Joan un d'ells. El primer contacte amb el Crist pregué forma d'hospitalitat oferta per ell ("Rabi, on viviu?", "Veniu i hoveureu"), i l'entrada a casa de Jesús fou el símbol de la intimitat que lligaria en endavant el deixeble amb el Mestre. Més endavant, Jesús, per subratllar la intimitat amb els creients, dirà que viurà en ells tal com ells viuen en ell (cf. 15:4) i que vindrà amb el Pare a aquell que compleixi els manaments i hi faran estada (cf. 14:23). Aquesta hospitalitat, símbol d'intimitat, el deixeble ha d'oferir-la a la mare del Crist. Ha de retornar a Maria allò que ell havia rebut de Jesús. La intimitat del cristià amb el Mestre implica intimitat filial amb Maria. Acol·lir Maria a casa forma part de la vida del cristià.

Maria, la dona nova

És indubtable que la representació joanenca de Maria al peu de la creu té un abast teològic més enllà de la simple narració. El to serà que mostren aquests tres versets del cap. 19, junt amb la majestat amb què sant Joan descriu la persona del Crist al llarg de la passió, expressen una intenció doctrinal indiscutible. No és estrany, doncs, que els exegetes ha-

en la caiguda i les seves conseqüències, ens invita a entendre millor l'associació de Maria a l'obra de la salvació i en l'infantament dels fills de Déu. Com a corol·lari d'aquestes reflexions, venen molt a tomb les paraules de Joan Pau II: "Sense cap mena de dubte hom percep en aquest fet [l'episodi evangèlic de Jo 19:25-27] una expressió de la particular atenció del Fill per la Mare, que deixava amb un dolor tan gran. Amb tot, sobre el significat d'aquesta atenció el testament de la creu del Crist diu quelcom més encara. Jesús posava en evidència un nou vincle entre Mare i Fill, del qual confirma solemnement tota la veritat i la realitat. Es pot dir que, si la maternitat de Maria respecte als homes ja havia estat dibuixada precedentment, ara és precisada i establerta amb claredat: prové de la definitiva maduració del misteri pasqual del Redemptor. La Mare del Crist, trobant-se en el camp directe d'aquest misteri que enclou l'home —a cadascú i a tots—, és lliurada a l'home —a cadascú i a tots— com a mare. Aquest home al peu de la creu és Joan, el deixeble que ell estimava" (Redemptoris Mater 23).

Rellegir pasqualment el Nou Testament

El fet d'entretenir-nos en la consideració del text de sant Joan queda justificat perquè és l'únic text evangèlic que ens presenta Maria associada directament al misteri pasqual del seu Fill. A la llum d'aquest text central, caldria rellegir tot el Nou Testament, i hi trobaríem en germen altres aspectes de la maternitat de Maria sobre els fidels. És el cas, per exemple, de la visió de la dona a Ap 12:1-6, per bé que l'aplicació mariana del personatge, ben constatada per la tradició, no necessàriament era prevista per l'autor. Més interessant resulta —i pot ser un bon exercici per a aprofundir el coneixement de la Sagrada Escripura— llegir els altres textos del Nou Testament que ens parlen de Maria tenint present que els autors sagrats els van redactar a la llum de l'esdeveniment pasqual. És a partir d'aquest fet, viscut per les primeres comunitats cristianes i actualitzat per la fe i els sacraments, que a mesura que anà desapareixent la primera generació de creients, sorgí la necessitat de posar per escrit ordenadament les paraules i els records de Jesús, i per tant, els esdeveniments referents a la seva Mare. És així com comprendrem millor la concepció virginal del Crist com una mostra del món nou creat per la redempció. És així com entendrem que Elisabet tracti Maria de "mare del meu Senyor", Kyrios (Lc 1:43), etc. Aleshores, malgrat que l'aplicació dels ensenyaments evangèlics a les nostres vides no ens estalvi el dolor i la creu propis de la nostra condició humana actual, el triomf de Jesucrist en bé nostre ens comunicarà la serenor pròpina de la fe, serenor que trobem tan ben expressada en aquests textos bíblics esmentats.

I és que, si en certes cultures —potser no és el cas de la nostra— la descripció de la participació de Maria en el misteri pasqual ha pres un to dramàtic massa propens al sentimentalisme, el llenguatge de la Sagrada Escripura i de la litúrgia són ben diferents. Que basti recordar la pedagogia de l'Església en la celebració litúrgica del Divendres Sant: està més en consonància amb la passió segons sant Joan que ens hi és lligi-

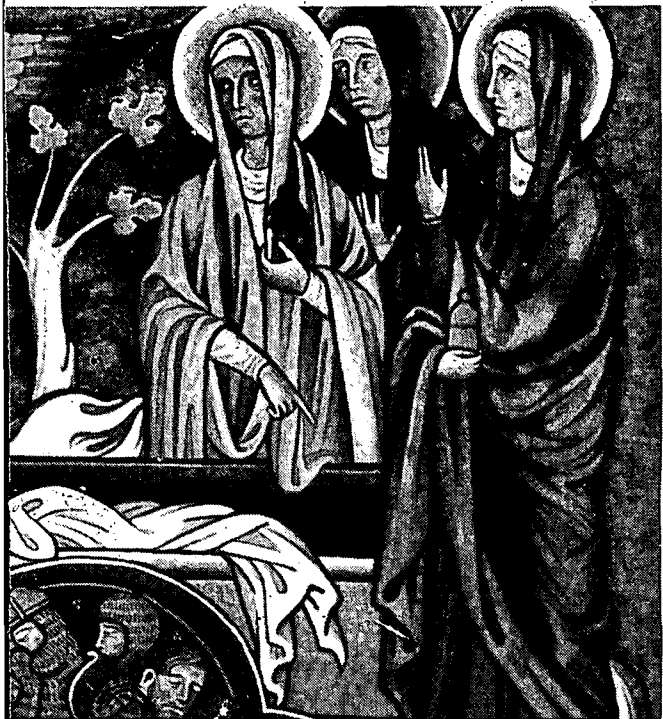
da que no pas amb certes formes de pietat popular, legítimes i respectables però un xic allunyades de l'ensenyament evangèlic.

Maria, testimoni singular del misteri de Jesús

Per aquest motiu mateix, i tenint en compte que l'Escripura ens diu suficientment allò que ens és necessari per a la salvació, la nova maternitat que Maria adquireix al peu de la creu basta per a comprendre la seva participació en el misteri pasqual. Només un Salvador glorificat pel Pare pot confiar noves missions que donen un tombant a la història humana. Vistes les coses així, no ens ha d'estranyar que ja no tornem a trobar la Verge fins al dia de la Pentecosta, com a "testimoni singular del misteri de Jesús" (Redemptoris Mater 26). Potser ens quedem amb les ganes de saber com fou el trobament del Crist Ressuscitat amb la seva Mare. N'hi ha prou que sapiguem que "la fe de Maria, que senyala el començament de la nova i eterna Aliança de Déu amb la humanitat en Jesucrist, aquesta heroica fe seva precedeix el testimoni apostòlic de l'Església, i roman al cor de l'Església, amagada com un especial patrimoni de la revelació de Déu" (ibid. 27). Per això és tan bonica la idea medieval —que té en sant Bonaventura i en sant Tomàs els més il·lustres promotors— segons la qual Maria hauria estat l'única persona a guardar la fe durant els tres dies que separaren la mort de la resurrecció de Jesús. És a dir, fou un instant en què tota la fe de l'Església residí només en Maria. Però un cop ressuscitat el Crist, s'acaba la funció pròpia de Maria que és precedir. En endavant, el que compta és el testimoni apostòlic que el Senyor ha ressuscitat. Tots aquells que, al llarg de les generacions, accepten aquest testimoni, "participen, en un cert sentit, de la fe de Maria" (ibid.).

Aquesta és la realitat. L'Escripura i l'ensenyament de l'Església no són més explícits, i no cal que ho siguin. Cada cristià, meditant i conservant en el cor, com Maria, els esdeveniments de la nostra salvació, podrà assimilar-los. Per acabar, escoltem una veu contemplativa que ens parla de lluny, Amadeu de Lausanna, un bisbe cistercenc medieval que veia així els fets de salvació que comentem:

"Hi ha un temps per a la joia, diu Salomó, i un temps per a la tristesa. La tristesa ha passat, el temps de la joia ha arribat, la veritable joia que prové de la resurrecció del Crist. Ha ressuscitat, i ha aixecat l'ànima de la seva mare. Ella jaia en la tomba estretíssima del dolor mentre el Senyor estigué ajagut en el sepulcre. Però, un cop ressuscitat, l'ànima d'ella tornà a la vida i, desvetllant-se com d'un somni profund, va percebre en la llum matinal el Sol de justícia i els raigs del Ressuscitat, contemplà com s'aixecava l'aurora naixent i la futura resurrecció de la carn acomplerta primer en el seu Fill. Els seus ulls se sadollaven de cos radiant del Ressuscitat i la seva ànima contemplava la glòria de la divinitat. Així, de dins i de fora, sortint i entrant, fruïa dels pasturats de la felicitat veritable i eterna. Arrabassada fora de si mateixa i oblidant-se d'ella per raó de la joia, s'adherí amb el cor dilatant al Pare dels esperits, i, fixada en Déu, era totalment transportada cap a aquell amor infinit del qual l'omplia tota sencera."

de l'abandó de l'afecte matern envers Jesús. Si ja al començament Maria concebé Jesús primer amb el cor que amb el cos, ara perd tot punt de referència amb la maternitat biològica de Jesús per associar-se a la donació radical que ell fa de la pròpia vida. "El qui perdi la vida per mi, la trobarà" (Mt 10:39 i par.): és exactament el que s'ha acomplert en Maria. En l'anunciació li bastà un assentiment donat amb fe; ara, en la maduresa del seu pelegrinatge en la fe, Jesús li demana un sacrifici que compromet tot el seu ésser. I en premi, rep la maternitat universal.

Jesús parla novament, ara al deixeble: "Aquí tens la teva mare". És un complement de l'anterior afirmació paral·lela i té una funció pedagògica: instruir el deixeble estimat sobre l'actitud filial que havia d'adoptar envers Maria. A la missió materna de la Verge ha de correspondre-li l'ofici del deixeble: Joan ha de testimoniar que a Maria l'afecte i la veneració que un fill testimonia a la seva mare. Si el Salvador ho vol així és perquè el disseny general de la salvació reclama dels homes una resposta a les mostres de l'amor diví.

Les paraules "Aquí tens la teva mare" tenen una dimensió devocional però no purament sentimental. La devoció a Maria es troba fonamentada en la voluntat expressa del Crist, que estableix la maternitat de la Verge com un element de la seva obra de salvació.

Lletanies de la "Lumen Gentium"

Aquesta nova lletania de la Mare de Déu reflecteix, en la seva articulació, l'estructura del capítol VIII de la Constitució *Lumen Gentium* (Vaticà II), que, per la seva banda, segueix l'entramat de la història de la salvació: des de la predestinació de Maria a ser Mare del Crist Salvador fins a l'acompliment del seu destí gloriós.

S'obre la lletania amb la invocació "Santa Maria, Mare de Déu", que expressa la missió essencial i la dignitat singular de Maria de Natzaret, i es clou implorant l'auxili de la Verge que, assumpta a la glòria del cel, no deixa d'acomplir la seva missió maternal i és signe de consol i penyora de glòria per al poble fidel que a ella s'adreça amb súpliques confiades.

Senyor, tingueu pietat Senyor, tingueu pietat
Crist, tingueu pietat Crist, tingueu pietat
Senyor, tingueu pietat Senyor, tingueu pietat

Santa Maria, Mare de Déu.... Pregueu per nosaltres

Filla predilecta del Pare
Mare del Verb encarnat
Temple de l'Esperit Sant

Verge escollida des de tota l'eternitat
Nova Eva
Filla d'Adam
Filla de Sió

Verge immaculada
Verge de Natzaret
Verge embolcallada per l'Esperit Sant
Mare del Senyor

Mare de l'Emmanuel
Mare del Crist
Mare de Jesús
Mare del Salvador
Mare del Redemptor

Vós que heu acollit la Paraula
Vós que heu donat al món la Vida
Vós que heu presentat Jesús al Temple
Vós que heu mostrat Jesús als Mags
Vós que heu alegrat la taula de Canà
Vós que heu col·laborat a l'obra de la salvació
Vós que heu sofert al costat de la Creu
Vós que heu implorat el do de l'Esperit Sant

Mare dels vivents
Mare dels qui creuen en Crist
Mare de tots els homes

Escollida entre els pobres del Senyor
Humil esclava del Senyor
Serventa de la Redempció
Pelegrina en el camí de la fe

Verge de l'obediència
Verge de l'esperança
Verge de l'amor
Model de santedat

Membre excels de l'Església
Imatge de l'Església
Mare de l'Església

Advocada nostra
Ajut dels cristians

Auxili dels pobres
Mitjancera de la gràcia

Assumpta a la glòria del cel
Glorificada en cos i ànima
Enaltida sobre els àngels i els sants
Reina de l'univers

Signe de consol
Signe d'esperança certa
Signe de la glòria futura

Anyell de Déu, que lleueu el pecat
del món..... Perdoneu-nos, Senyor
Anyell de Déu, que lleueu el pecat
del món..... Escolteu-nos, Senyor
Anyell de Déu, que lleueu el pecat
del món..... Apiadeu-vos de nosaltres

—Pregueu per nosaltres, santa Mare de Déu.
—Perquè siguem dignes de les promeses del Crist.

Preguem

Déu i Pare de nostre salvador: Jesucrist,
que en Maria, verge santa i mare diligent,
ens heu donat la imatge de l'Església,
envieu el vostre Esperit en ajut de la nostra flaqueza,
perquè perseverant en la fe creixem en l'amor
i avancem junts
fins al terme de la benaurada esperança.
Per Crist Senyor nostre.

LIBROS SOBRE LA VIRGEN PARA EL AÑO MARIANO

¡El camino más seguro para encontrar a Dios!

LA VIRGEN MARIA

Tihamer Toth. Colección Patmos.
152 páginas. P.V.P.: 900 ptas.

LA VIRGEN DE FATIMA (7.ª edición)

C. Barbas. Colección Patmos.
616 páginas. P.V.P.: 1.550 ptas.

MISTERIO DE MARIA

M. D. Philippe. O.P. Colección Patmos.
102 páginas. P.V.P.: 1.415 ptas.

LA VIRGEN MARIA Y LOS SACRAMENTOS

Armando Bandera. O.P. Colección Patmos.
292 páginas. P.V.P.: 975 ptas.

VIDA Y GRACIA DE LA VIRGEN MARIA

Federico Delclaux. Colección Nebli.
213 páginas. P.V.P.: 760 ptas.

LA VIRGEN NUESTRA SEÑORA (19.ª edición)

Federico Suarez. Colección Patmos.
315 páginas. P.V.P.: 935 ptas.

LA VIRGEN MADRE (2.ª edición)

San Bernardo. Colección Nebli.
224 páginas. P.V.P.: 700 ptas.

**EDICIONES
RIALP**

C/. Claudio Coello, 16.
28001 MADRID. Teléf. 431 91 32.